

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. juni 2022
(OR. en)

9676/22

LIMITE

EF 149
ECOFIN 523
SURE 13
CODEC 815

Interinstitutionel sag:
2021/0295 (COD)

FØLGESKRIVELSE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsynet, rapportering, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle værktøjer, bæredygtighedsrisici og tilsyn med koncerner og grænseoverskridende tilsyn – Bekræftelse af den endelige kompromistekst med henblik på enighed

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2009/138/EF for så vidt angår proportionalitet, kvaliteten af tilsynet, rapportering, foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier, makroprudentielle værktøjer, bæredygtighedsrisici og tilsyn med koncerner og grænseoverskridende tilsyn

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF² er der etableret mere risikobaserede og mere harmoniserede tilsynsregler for forsikrings- og genforsikringsbranchen. Nogle af direktivets bestemmelser er underlagt klausuler om gennemgang. Anvendelsen af nævnte direktiv har bidraget væsentligt til at styrke det finansielle system i Unionen og gjort forsikrings- og genforsikringsselskaber mere modstandsdygtige over for en lang række risici. Selv om direktivet er meget omfattende, omhandler det ikke alle identificerede svagheder, der påvirker forsikrings- og genforsikringsselskaber.
- (2) Covid-19-pandemien har forårsaget enorme socioøkonomiske skader og har medført, at EU's økonomi har brug for en bæredygtig, inklusiv og retfærdig genopretning. Det har gjort arbejdet med Unionens politiske prioriteter endnu mere presserende, herunder især sikringen af, at økonomien tjener alle, og at målene i den europæiske grønne pagt opfyldes. Forsikrings- og genforsikringsbranchen kan tilvejebringe private finansieringskilder til europæiske virksomheder og kan gøre økonomien mere modstandsdygtig ved at yde beskyttelse mod en lang række risici. Med denne dobbelte rolle har branchen et stort potentiale med hensyn til at bidrage til opfyldelsen af Unionens prioriteter.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- (3) Som understreget i Kommissionens meddelelse af 24. september 2020 "En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder"³ vil tilskyndelse af institutionelle investorer, navnlig forsikringsselskaber, til at foretage mere langsigtede investeringer være afgørende for at støtte en rekapitalisering i erhvervssektoren. For at gøre det lettere for forsikringsselskaberne at bidrage til finansieringen af Unionens økonomiske genopretning bør tilsynsrammen tilpasses for bedre at tage hensyn til den langsigtede karakter af forsikringsvirksomhed. Ved beregningen af solvenskapitalkravet i henhold til standardformlen bør det gøres lettere at benytte muligheden for at anvende et mere favorabelt standardparameter for aktieinvesteringer, der besiddes med et langsigtet perspektiv for øje, forudsat at forsikrings- og genforsikringsselskaber opfylder forsvarlige og robuste kriterier, som bevarer forsikringstagernes beskyttelse og den finansielle stabilitet. Sådanne kriterier bør have til formål at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber er i stand til at undgå tvangssalg af aktier, der er beregnet på langsigtet besiddelse, også under stressede markedsvilkår.

³ COM/2020/590 final.

- (4) I sin meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt⁴ forpligtede Kommissionen sig til bedre at integrere forvaltningen af klima- og miljørisici i Unionens tilsynsramme. Den europæiske grønne pagt er Unionens nye vækststrategi, som sigter mod at omdanne Unionen til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser senest i 2050. Dette vil bidrage til målet om at opbygge en økonomi, der tjener alle, styrke EU's sociale markedsøkonomi og bidrage til at sikre, at den er fremtidssikret, og at den giver mulighed for stabilitet, beskæftigelse, vækst og investeringer. I sit forslag af 4. marts 2020 til en europæisk klimalov foreslog Kommissionen, at målet om klimaneutralitet og klimaresiliens inden 2050 gøres bindende i Unionen. Dette forslag blev godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet og trådte i kraft den 29. juli 2021⁵. Kommissionens ambition om at sikre EU's globale lederskab på vejen mod 2050 blev gentaget i den strategiske fremsynsrapport fra 2021⁶, hvori opbygningen af robuste og fremtidssikrede økonomiske og finansielle systemer udpeges som et strategisk indsatsområde.
- (5) EU's ramme for bæredygtig finansiering vil spille en central rolle med hensyn til at nå målene i den europæiske grønne pagt, og miljølovgivningen bør suppleres med en ramme for bæredygtig finansiering, der kanaliserer finansiering til investeringer, der mindsker eksponeringen for disse klima- og miljørisici. I sin meddelelse af 6. juli 2021 om en strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi⁷ forpligtede Kommissionen sig til at foreslå ændringer af direktiv 2009/138/EF med henblik på konsekvent at integrere bæredygtighedsrisici i forsikringsselskabernes risikostyring ved at kræve, at forsikringsselskaberne analyserer klimaændringsscenarier.

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁶ COM(2021) 750 final.

⁷ COM(2021) 390.

- (6) Direktiv 2009/138/EF udelukker visse selskaber fra direktivets anvendelsesområde på grund af deres størrelse. Efter de første års anvendelse af direktiv 2009/138/EF og for at sikre, at det ikke uretmæssigt finder anvendelse på mindre selskaber, er det hensigtsmæssigt at gennemgå disse udelukkelser ved at forhøje de pågældende grænseværdier, således at små selskaber, der opfylder visse betingelser, ikke er omfattet af nævnte direktiv. Som det allerede er tilfældet med forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, bør selskaber, der drager fordel af sådanne forhøjede grænseværdier, have mulighed for at beholde eller søge om at blive meddelt tilladelse i henhold til nævnte direktiv for at drage fordel af den fælles tilladelse, der er fastsat deri, og det bør være muligt for medlemsstaterne at lade forsikringsselskaber, der er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2009/138/EF, være omfattet af bestemmelser, der svarer til eller er identiske med dem, der er fastsat i nævnte direktiv.
- (7) Direktiv 2009/138/EF finder ikke anvendelse på assistancevirksomhed, hvis betingelserne i nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, er opfyldt. Ifølge den første betingelse skal assistancen ydes i forbindelse med ulykker eller skader, der rammer et vej køretøj, og som sker på den medlemsstats område, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende. Den pågældende bestemmelse kan indebære et krav om meddelelse af tilladelse som forsikringsselskab til leverandører af assistance til vej køretøjer i tilfælde af ulykker eller skader, der sker lige på den anden side af grænsen, og som kan indvirke unødigt negativt på assistancen. Derfor bør denne betingelse tages op til fornyet overvejelse. Følgelig bør betingelsen i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/138/EF også udvides til at omfatte ulykker eller skader, der rammer det vej køretøj, der dækkes af den pågældende yder af sikkerhed, og som lejlighedsvis finder sted i et naboland.

- (8) Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan indgive en ansøgning om at blive meddelt tilladelse i en hvilken som helst medlemsstat. Oplysninger om tidligere ansøgninger og resultaterne af vurderingen af sådanne ansøgninger kan give vigtige oplysninger til brug ved vurderingen af ansøgningen. Tilsynsmyndigheden bør derfor underrettes af det ansøgende forsikrings- eller genforsikringsselskab om tidligere afslag på eller inddragelse af tilladelser i en anden medlemsstat.
- (9) Inden der meddeles tilladelse til et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et datterselskab af et selskab beliggende i en anden medlemsstat, eller som vil være under den samme juridiske eller fysiske persons kontrol som et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab beliggende i en anden medlemsstat, bør tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, der meddeler tilladelsen, konsultere tilsynsmyndighederne i de berørte medlemsstater. I betragtning af forsikringskoncerners øgede aktiviteter er det nødvendigt at styrke den ensartede anvendelse af EU-retten og udvekslingen af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder, navnlig inden der meddeles tilladelse. Hvis flere tilsynsmyndigheder skal konsulteres, bør enhver kompetent tilsynsmyndighed derfor have mulighed for at anmode tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor tilladelsesproceduren for et fremtidigt forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen er i gang, om en fælles vurdering af en ansøgning om at blive meddelt tilladelse. I overensstemmelse med princippet om tilsyn udøvet af hjemlandets tilsynsmyndighed henhører afgørelsen om at meddele tilladelse under kompetencen for tilsynsmyndigheden i det berørte selskabs hjemland. Resultaterne af den fælles vurdering bør dog tages i betragtning, når der træffes en sådan afgørelse.

- (10) Direktiv 2009/138/EF bør anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. For at lette en forholdsmæssig anvendelse af direktivet på selskaber, der er mindre og mindre komplekse end det gennemsnitlige selskab, og for at sikre, at de ikke er underlagt uforholdsmæssigt byrdefulde krav, er det nødvendigt at fastsætte risikobaserede kriterier, der muliggør en identifikation heraf.
- (11) Selskaber, der opfylder de risikobaserede kriterier, bør kunne klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber i henhold til en simpel anmeldelsesprocedure. Hvis tilsynsmyndigheden ikke inden for en periode på højst to måneder efter en sådan anmeldelse modsætter sig klassificeringen af behørigt begrundede årsager, der er knyttet til vurderingen af de relevante kriterier, bør det pågældende selskab anses for at være et lille og ikkekomplekst selskab. Når det er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab, bør det automatisk drage fordel af identificerede proportionalitetsforanstaltninger vedrørende indberetning, offentliggørelse, ledelse, revision af skriftlige politikker, beregning af forsikringsmæssige hensættelser, vurdering af egen risiko og solvens og plan for likviditetsrisikostyring.
- (11a) Hvis tilsynsmyndighederne har alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for et enkelt lille og ikkekomplekst selskab, bør tilsynsmyndighederne uanset den fordel, der automatisk drages af proportionalitetsforanstaltninger, have beføjelse til at anmode det pågældende selskab om at undlade at anvende en eller flere proportionalitetsforanstaltninger. En sådan beføjelse kan anvendes, hvis de konstaterer, at et selskabs risikoprofil ændrer sig væsentligt som følge af en væsentlig forværring af dets solvenssituation, en mangel i dets ledelsesfunktion eller en væsentlig ændring i selskabets aktiviteter.

- (12) Det er hensigtsmæssigt, at der også er adgang til proportionalitetsforanstaltninger for selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, men for hvilke nogle af kravene i direktiv 2009/138/EF er for dyre og komplekse i betragtning af de risici, der er forbundet med de pågældende selskabers virksomhed. Disse selskaber bør meddeles tilladelse til at anvende proportionalitetsforanstaltninger på grundlag af en analyse fra sag til sag og efter forudgående godkendelse fra deres tilsynsmyndigheder.
- (13) En korrekt gennemførelse af proportionalitetsprincippet er afgørende for at undgå uforholdsmæssigt store byrder for forsikrings- og genforsikringsselskaber. Det er påkrævet regelmæssigt at underrette tilsynsmyndighederne om anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger. Derfor bør forsikrings- og genforsikringsselskaber årligt indberette oplysninger til deres tilsynsmyndigheder om de af dem anvendte proportionalitetsforanstaltninger.
- (14) Captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, som kun dækker risici i forbindelse med den industri- eller handelskoncern, som de tilhører, har en særlig risikoprofil, som der bør tages hensyn til ved fastlæggelsen af visse krav, herunder især vurdering af egen risiko og solvens, oplysninger og de dertil knyttede beføjelser til Kommissionen med henblik på en yderligere præcisering af reglerne om sådanne krav. Desuden bør captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber også kunne drage fordel af proportionalitetsforanstaltningerne, når de klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber.

- (15) Det er vigtigt, at forsikrings- og genforsikringsselskaber bevarer en forsvarlig finansiel situation. Med henblik herpå indeholder direktiv 2009/138/EF bestemmelser om finansielt tilsyn med et selskabs solvens, forsikringsmæssige hensættelser, dets aktiver og anerkendte kapitalgrundlag. Ledelsessystemet i et selskab er imidlertid også en vigtig faktor med henblik på at sikre, at selskabet bevarer sin finansielle sundhed. I den henseende bør tilsynsmyndighederne forpligtes til at foretage regelmæssige gennemgange og evalueringer af ledelsessystemet i forsikrings- og genforsikringsselskaber.
- (16) Samarbejdet mellem tilsynsmyndigheden i hjemlandet, der har meddelt tilladelse til et forsikrings- eller genforsikringsselskab, og tilsynsmyndighederne i de medlemsstater, hvor selskabet udøver virksomhed ved at oprette filialer eller ved at levere tjenester, bør styrkes for bedre at kunne forebygge potentielle problemer og forbedre beskyttelsen af forsikringstagere i hele Unionen. Dette samarbejde bør omfatte kontakter og udvekslinger mellem hjemlandets og værtslandets myndigheder, herunder videregivelse af flere oplysninger fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet, især om resultatet af tilsynsprocessen i forbindelse med den grænseoverskridende virksomhed. Hyppigheden og intensiteten af et sådant samarbejde bør stå i et rimeligt forhold til de risici, der er forbundet med den væsentlige grænseoverskridende virksomhed.

- (17) Tilsynsmyndighederne bør mindst hvert tredje år have ret til fra hvert tilsynsbelagt forsikrings- og genforsikringsselskab og deres koncerner at modtage en regelmæssig beskrivende rapport med oplysninger om virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, kapitalforvaltning og andre relevante oplysninger til solvensformål. For at forenkle dette indberetningskrav for forsikrings- og genforsikringskoncerner bør det på visse betingelser være muligt at indberette oplysningerne i den regelmæssige tilsynsrapport vedrørende koncernen og dens datterselskaber på aggregeret vis for hele koncernen.
- (18) Det bør sikres, at små og ikkekomplekse selskaber prioriteres, når tilsynsmyndighederne indrømmer undtagelser og begrænsninger for indberetning. For denne type enheder bør den anmeldelsesprocedure, der gælder for klassificering som små og ikkekomplekse selskaber, sikre, at der er tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til anvendelsen af undtagelser og begrænsninger i forbindelse med indberetning.
- (19) Frister for indberetning og offentliggørelse bør være klart fastsat i direktiv 2009/138/EF. Det bør dog erkendes, at ekstraordinære omstændigheder, dvs. sundhedsmæssige nødsituationer, naturkatastrofer og andre ekstreme hændelser, kan gøre det umuligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at indgive sådanne rapporter og foretage sådanne offentliggørelser inden for de fastsatte frister. Med henblik herpå bør tilsynsmyndigheder kunne forlænge fristerne, efter at EIOPA har erklæret, at der foreligger en ekstraordinær driftsforstyrrelse.
- (20) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal tilsynsmyndighederne vurdere, om en ny person, der er udpeget til at lede et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller til at varetage en nøglepost, er egnet og hæderlig. Personer, der leder selskabet eller varetager en nøglepost, bør imidlertid til stadighed være egnede og hæderlige. Tilsynsmyndighederne bør derfor have beføjelse til at reagere og, hvor det er relevant, til at fjerne den pågældende person fra den relevante post i tilfælde af manglende overholdelse af kravene til egnethed og hæderlighed.

- (21) Da forsikringsaktiviteter kan udløse eller forstærke risici for den finansielle stabilitet, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber indarbejde makroprudentielle overvejelser og analyser i deres investerings- og risikostyringsaktiviteter. Det kan omfatte hensyntagen til andre markedsdeltageres potentielle adfærd, makroøkonomiske risici, som f.eks. negative bevægelser i kreditlejren eller nedsat markedslikviditet, eller uforholdsmæssigt store koncentrationer på markedsniveau inden for visse aktivtyper, modparter eller sektorer.
- (22) Hvis den nationale tilsynsmyndighed anmoder herom, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber inddrage alle relevante makroprudentielle oplysninger fra tilsynsmyndighederne i deres vurdering af egen risiko og solvens. For at sikre en ensartet anvendelse af sådanne supplerende makroprudentielle foranstaltninger bør EIOPA udarbejde retningslinjer for deres anvendelsesområde, som præciserer de kriterier, som de nationale tilsynsmyndigheder skal tage hensyn til, når de udpeger det selskab, som foranstaltningen finder anvendelse på. For at sikre, at vurderingen af makroprudentielle risici er af holistisk karakter, bør disse retningslinjer indeholde metoder og indikatorer, som de nationale tilsynsmyndigheder kan anvende til at afveje og kombinere de relevante kriterier, når de udvælger adressaterne for anmodningerne om supplerende makroprudentielle foranstaltninger, uden at fastsætte præskriptive tærskler for individuelle kriterier. Tilsynsmyndighederne bør analysere de tilsynsmæssige rapporter om vurdering af egen risiko og solvens fra de selskaber, der anmodes om at inddrage makroprudentielle overvejelser i deres jurisdiktioner, aggregere disse og give selskaberne input om de forhold, der bør tages i betragtning i deres fremtidige vurderinger af egen risiko og solvens, herunder især makroprudentielle risici. Medlemsstaterne bør, når de overdrager et makroprudentielt mandat til en myndighed, sikre, at konklusioner og resultater af tilsynsmyndighedernes makroprudentielle vurderinger deles med den pågældende makroprudentielle myndighed.

- (23) I overensstemmelse med hovedprincipperne for forsikring, der er vedtaget af Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne identificere, overvåge og analysere markedsfølsom og finansiell udvikling, der kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber samt forsikrings- og genforsikringsmarkeder, og bør anvende disse oplysninger, når der føres tilsyn med individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Ved udførelsen af disse opgaver bør tilsynsmyndighederne, hvor det er relevant, anvende oplysninger og viden indhentet af andre tilsynsmyndigheder.
- (24) Myndigheder med et makroprudentielt mandat har ansvaret for den makroprudentielle politik for deres nationale forsikrings- og genforsikringsmarked. Den makroprudentielle politik kan forfølges af tilsynsmyndigheden eller af en anden myndighed eller et andet organ, der har fået overdraget dette formål.
- (25) Det er vigtigt med god koordinering mellem tilsynsmyndighederne og de relevante organer og myndigheder med et makroprudentielt mandat for at kunne identificere, overvåge og analysere mulige risici for stabiliteten i det finansielle system, som kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber, og for at kunne træffe foranstaltninger til effektivt og hensigtsmæssigt at imødegå disse risici. Samarbejdet mellem myndighederne bør også sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsekvente handlinger.
- (26) Ifølge direktiv 2009/138/EF skal forsikrings- og genforsikringsselskaber som en integreret del af deres forretningsstrategi foretage en periodisk vurdering af egen risiko og solvens. Visse risici, såsom risici i forbindelse med klimaændringer, er vanskelige at kvantificere, eller de opstår over en længere periode end den, der anvendes til kalibrering af solvenskapitalkravet. Disse risici kan der bedst tages hensyn til ved vurderingen af egen risiko og solvens. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, bør de inden for passende intervaller og som led i vurderingen af egen risiko og solvens være forpligtet til at foretage analyser af indvirkningen af de langsigtede klimaændringsscenarier på deres virksomhed. Disse analyser bør stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabernes virksomhed. Selv om vurderingen af, hvorvidt eksponeringen for risici i forbindelse med klimaændringer er væsentlig, bør være påkrævet for alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, bør langsigtede analyser af klimaændringsscenarier ikke være påkrævet for små og ikkekomplekse selskaber.

PUBLIC

- (27) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal væsentlige oplysninger offentliggøres mindst én gang om året i rapporten om solvens og finansiell situation. Den pågældende rapport har to hovedtyper af adressater: forsikringstagere og begunstigede på den ene side og analytikere og andre markedsdeltagere på den anden side. For at imødekomme disse to gruppers behov og forventninger bør rapportens indhold opdeles i to dele. Den første del, der hovedsagelig henvender sig til forsikringstagere og begunstigede, bør indeholde de vigtigste oplysninger om virksomhed, resultater, kapitalforvaltning og risikoprofil. Den anden del, der er rettet til analytikere og andre markedsdeltagere, bør indeholde detaljerede oplysninger om virksomheden og ledelsessystemet, specifikke oplysninger om forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser, solvenssituationen samt andre data, der er relevante for specialiserede analytikere.
- (28) Det er muligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at justere den relevante risikofrie rentekurve med henblik på beregningen af det bedste skøn i overensstemmelse med spread-bevægelserne for deres aktiver efter tilsynsmyndighedernes godkendelse ("matchtilpasning") eller i overensstemmelse med den gennemsnitlige spread-bevægelse for aktiver, som besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber i en given valuta eller et givet land ("volatilitetsjustering"). Den del af rapporten om solvens og finansiell situation, der er rettet til forsikringstagere, bør kun indeholde de oplysninger, der forventes at være relevante for en gennemsnitlig forsikringstagers beslutningstagning. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør offentliggøre virkningen af ikke at anvende matchtilpasningen, volatilitetsjusteringen og overgangsforanstaltningerne vedrørende risikofrie rentesatser og forsikringsmæssige hensættelser på deres finansielle situation, men denne offentliggørelse bør ikke antages at være relevant for en gennemsnitlig forsikringstagers beslutningstagning. Virkningen af sådanne foranstaltninger bør derfor offentliggøres i den del af rapporten om solvens og finansiell situation, der er rettet til markedsdeltagere, og ikke i den del, der er rettet til forsikringstagere.

- (29) Offentliggørelseskravene bør ikke være uforholdsmæssigt byrdefulde for forsikrings- og genforsikringsselskaber. Med henblik herpå bør der medtages visse forenklinger og proportionalitetsforanstaltninger i direktiv 2009/138/EF, navnlig når de ikke compromitterer læsbarheden af de data, som forsikrings- og genforsikringsselskaber leverer.
- (30) For at sikre den størst mulige nøjagtighed af de oplysninger, der offentliggøres, bør en relevant del af rapporten om solvens og finansiell situation være underlagt revision. Et sådant revisionskrav bør mindst omfatte balancen, der vurderes i henhold til værdiansættelseskriterierne i direktiv 2009/138/EF.
- (31) Da små og ikkekomplekse selskaber ikke forventes at være relevante for den finansielle stabilitet i Unionen, er det hensigtsmæssigt at indføre en undtagelse fra revisionskravet for så vidt angår rapporten om solvens og finansiell situation i de proportionalitetsforanstaltninger, der finder anvendelse på små og ikkekomplekse selskaber. På grund af captive-forsikringsselskabers og captive-genforsikringsselskabers særlige risikoprofil og specifikke forhold bør de heller ikke pålægges revisionskravet. Da nogle medlemsstater dog allerede har gennemført revisionskrav, der omfatter alle selskaber og andre dele af rapporten om solvens og finansiell situation, bør de have mulighed for at underkaste alle selskaber og andre dele af rapporten om solvens og finansiell situation revision.
- (32) Det bør erkendes, at selv om revisionskravet er gavnligt, vil det være en ekstra byrde for det enkelte selskab. Derfor bør fristerne for årlig indberetning og offentliggørelse for forsikrings- og genforsikringsselskaber og for forsikrings- og genforsikringskoncerner forlænges for at give disse selskaber tilstrækkelig tid til at udarbejde reviderede rapporter.

- (33) Det bør sikres, at metoderne til beregning af forsikringsmæssige hensættelser i aftaler med optioner og garantier står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som forsikringsselskabet står over for. I den forbindelse bør der foretages visse forenklinger.
- (34) Fastsættelsen af den relevante risikofrie rentekurve bør afveje anvendelsen af oplysninger, der stammer fra relevante finansielle instrumenter, med forsikrings- og genforsikringsselskabers evne til at afdække renterisikoen fra finansielle instrumenter. Det kan navnlig ske, at mindre forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke har kapacitet til at afdække renterisici med andre instrumenter end obligationer, lån eller lignende aktiver med faste pengestrømme. Den relevante risikofrie rentekurve bør derfor ekstrapoleres for løbetider, for hvilke obligationsmarkederne ikke længere er dybe, likvide og gennemsigtige. Ekstrapoleringsmetoden bør imidlertid gøre brug af oplysninger fra andre relevante finansielle instrumenter end obligationer, hvis sådanne oplysninger er tilgængelige fra dybe, likvide og gennemsigtige markeder for løbetider, for hvilke obligationsmarkederne ikke længere er dybe, likvide og gennemsigtige. Med henblik på at opnå sikkerhed og harmoniseret anvendelse og samtidig give mulighed for rettidig reaktion på ændringer i markedsforholdene bør Kommissionen vedtage delegerede retsakter for at præcisere, hvordan den nye ekstrapoleringsmetode bør anvendes. For at bistå forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender volatilitetsjusteringen, bør EIOPA udvikle og på sit websted give adgang til et værktøj, der kan foretage beregningen af ekstrapoleringen af den risikofrie rentekurve på forskellige niveauer af volatilitetsjusteringen og lette beregningen af eventuelle selskabsspecifikke komponenter i volatilitetsjusteringen.

- (35) Fastlæggelsen af den relevante risikofrie rentekurve har en betydelig indvirkning på solvenssituationen, særlig for livsforsikringsselskaber med langsigtede forpligtelser. For at undgå en afbrydelse af den eksisterende forsikringsvirksomhed og for at muliggøre en gnidningsløs overgang til den nye ekstrapoleringsmetode er det nødvendigt at fastsætte en indfasningsforanstaltning og en overgangsforanstaltning. Overgangsforanstaltningerne bør sigte mod at hindre markedsforstyrrelser og skabe en gennemsigtig overgang til den endelige ekstrapoleringsmetode.
- (36) Direktiv 2009/138/EF indeholder bestemmelser om en volatilitetsjustering, som skal afbøde virkningerne af overdrevne obligationsspænd, og som er baseret på referenceporteføljer for forsikrings- og genforsikringsselskabers relevante valutaer og, for så vidt angår euroen, på referenceporteføljer for de nationale forsikringsmarkeder. Anvendelsen af en ensartet volatilitetsjustering for hele valutaer eller lande kan føre til fordele, der er større end den reduktion af overdrevne obligationsspænd, navnlig hvis disse virksomheders relevante aktivers følsomhed over for ændringer i kreditspreads er mindre end det relevante bedste skøns følsomhed over for ændringer i rentesatser. For at undgå sådanne uforholdsmæssigt store fordele ved volatilitetsjusteringen bør justeringen godkendes af tilsynsmyndighederne, og beregningen heraf bør tage hensyn til selskabsspecifikke karakteristika i forbindelse med aktivernes følsomhed over for spread og rentefølsomheden for det bedste skøn over forsikringsmæssige hensættelser. Desuden bør der som en yderligere sikkerhedsforanstaltning indføres minimumsbetingelser for anvendelsen af volatilitetsjusteringen. Medlemsstaterne, hvoraf nogle allerede gør anvendelsen af volatilitetsjusteringen betinget af en tilsynsmæssig godkendelsesproces, bør have mulighed for at udvide betingelserne for godkendelse til at omfatte en vurdering i forhold til de antagelser, der ligger til grund for volatilitetsjusteringen. I lyset af de yderligere sikkerhedsforanstaltninger bør forsikrings- og genforsikringsselskaber til den grundlæggende risikofrie rentekurve kunne tilføje en øget andel på op til 85 % af det risikokorrigerede spread, der stammer fra de repræsentative porteføljer.

- (36a) Hvis selskabet investerer i gældsinstrumenter, der har en bedre kreditkvalitet end gældsinstrumenterne i den portefølje, der er repræsentativ med henblik på beregning af volatilitetsjusteringen, kan volatilitetsjusteringen overkompensere for det tab af kapitalgrundlag, der skyldes en udvidelse af obligationsspændene, og føre til upassende volatilitet i kapitalgrundlaget. Med henblik på at udligne den kunstige volatilitet, der skyldes en sådan overkompensation, bør selskaberne i disse tilfælde kunne ansøge om en ændring af volatilitetsjusteringen, der tager hensyn til oplysninger om de selskabsspecifikke investeringer i gældsinstrumenter.
- (37) Direktiv 2009/138/EF indeholder bestemmelser om en landekomponent i volatilitetsjusteringen, der skal sikre, at overdrevne spreads for aktiver i et bestemt land afbødes. Aktiveringen af landekomponenten er imidlertid baseret på en absolut grænseværdi og en relativ grænseværdi med hensyn til landets risikojusterede spread, hvilket kan føre til cliff-effekter og derfor øge volatiliteten i forsikrings- og genforsikringsselskabers kapitalgrundlag. Med henblik på at sikre, at overdrevne spreads for aktiver i en bestemt medlemsstat, der har euroen som valuta, mindskes effektivt, bør landekomponenten erstattes af en makrokomponent, der beregnes på grundlag af forskellene mellem det risikokorrigerede spread for euroen og det risikokorrigerede spread for landet. For at undgå cliff-effekter bør der ved beregningen undgås afbrydelser i forbindelse med inputparametre.

- (38) For at tage hensyn til udviklingen i forsikrings- og genforsikringsselskabers investeringspraksis bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte kriterier for, hvornår aktiver, der skal indgå i den tilknyttede aktivportefølje, kan anerkendes, hvis aktivernes art kan føre til forskellig praksis med hensyn til kriterierne for anvendelse og beregning af matchtilpasningen.
- (39) For at sikre, at alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, der beregner volatilitetsjusteringen, behandles ens, eller for at tage hensyn til markedsudviklingen, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der præciserer beregningen af selskabsspecifikke forhold af volatilitetsjusteringen. For andre valutaer end euroen bør der ved beregningen af valutaspecifikke elementer i volatilitetsjusteringen tages hensyn til muligheden for at matche cash flow på tværs af medlemsstaternes valutapar med kursbinding, forudsat at det på pålidelig vis reducerer valutarisikoen.

- (40) Med henblik på beregning af deres kapitalgrundlag i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁸ kan institutter, der tilhører finansielle konglomerater, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF⁹, blive meddelt tilladelse til ikke at fratrække deres væsentlige investeringer i forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forudsat at visse kriterier er opfyldt. Der er behov for at sikre, at de tilsynsregler, der gælder for forsikrings- eller genforsikringsselskaber og kreditinstitutter, giver mulighed for hensigtsmæssige lige konkurrencevilkår for bankbaserede og forsikringsbaserede finanskoncerner. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber bør derfor også meddeles tilladelse til ikke at fratrække kapitalinteresser i kredit- og finansieringsinstitutter fra deres anerkendte kapitalgrundlag på tilsvarende betingelser. Navnlig bør enten koncerntilsyn i henhold til direktiv 2009/138/EF eller supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF finde anvendelse på en koncern, der omfatter både forsikrings- eller genforsikringsselskabet og det tilknyttede institut. Instituttet bør desuden være en egenkapitalinvestering af strategisk art for forsikrings- eller genforsikringsselskabet, og tilsynsmyndighederne bør forvisse sig om niveauet af integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol, hvad angår de enheder, der er omfattet af koncerntilsyn eller supplerende tilsyn.
- (41) Udgået

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

- (42) For at øge proportionaliteten inden for de kvantitative krav bør forsikrings- og genforsikringsselskaber indrømmes mulighed for at beregne kapitalkravet for immaterielle risici i standardformlen ved hjælp af en forenklet metode for en periode på højst tre år. En sådan forenklet metode bør gøre det muligt for selskaberne at vurdere kapitalkravet for en immateriel risiko på grundlag af en passende mængdeangivelse, som varierer over tid. Denne metode bør baseres på fælles regler og være underlagt fælles kriterier for identifikation af immaterielle risici.
- (42a) I henhold til artikel 105, stk. 5, litra a), i direktiv 2009/138/EF afspejler undermodulet "interest rate risk" den følsomhed, som værdien af aktiver, passiver og finansielle instrumenter har over for ændringer i rentekurven eller over for volatiliteten i rentesatser. De seneste erfaringer med rekordlave rentesatser kan berettige betydelige justeringer af beregningen af delmodulet for renterisici i delegeret forordning (EU) 2015/35. Betydelige justeringer på dette område kan, hvis de indføres med det samme, føre til forstyrrelser på forsikrings- og genforsikringsmarkedet. For at undgå sådanne forstyrrelser bør sådanne betydelige ændringer af delmodulet for renterisici som en konsekvens af dette ændringsdirektiv indføres over en periode på højst fem år og gælde for alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Afhængigt af deres omfang indføres efterfølgende ændringer af delmodulet for renterisici muligvis ikke.

- (43) Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der benytter sig af matchtilpasning, bør identificere, organisere og forvalte aktiv- og obligationsporteføljen særskilt fra andre dele af deres virksomhed og bør derfor ikke have lov til at dække risici, der opstår andre steder i deres virksomhed, med den tilknyttede aktivportefølje. Den særskilte forvaltning af porteføljen medfører dog ikke en stigning i korrelationen mellem risiciene inden for denne portefølje og risiciene i resten af selskabet. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender matchtilpasningen, bør derfor have mulighed for at beregne deres solvenskapitalkrav ud fra en antagelse om fuld diversificering mellem aktiver og passiver i porteføljen og resten af selskabet, medmindre de aktivporteføljer, der dækker et tilsvarende bedste skøn over forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, udgør en afgrænset fond.
- (44) Som led i tilsynsprocessen er det vigtigt, at tilsynsmyndighederne kan sammenligne oplysninger på tværs af de selskaber, de fører tilsyn med. Partielle og komplette interne modeller muliggør en bedre registrering af et selskabs individuelle risiko, og direktiv 2009/138/EF giver forsikrings- og genforsikringsselskaber mulighed for at anvende disse modeller til at fastsætte kapitalkrav uden de begrænsninger, der hidrører fra standardformlen. Partielle og komplette interne modeller gør det dog vanskeligere at foretage sammenligninger på tværs af virksomheder, og tilsynsmyndighederne vil derfor få gavn af adgang til resultatet af det årlige skøn over solvenskapitalkravet i overensstemmelse med standardformlen. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor regelmæssigt indberette disse oplysninger til deres tilsynsmyndigheder.

- (45) Direktiv 2009/138/EF giver forsikrings- og genforsikringsselskaber mulighed for at beregne deres solvenskapitalkrav ved hjælp af en intern model, der skal godkendes af tilsynsmyndighederne. Hvis der anvendes en intern model, forhindrer direktivet ikke et forsikrings- eller genforsikringsselskab i at tage hensyn til indvirkningen af bevægelserne i creditspreads på volatilitetsjusteringen i dets interne model. Da anvendelsen af volatilitetsjusteringen kan føre til fordele, der er større end en reduktion af overdrevne obligationsspænd ved beregningen af det bedste skøn, kan sådanne uforholdsmæssigt store fordele også fordreje beregningen af solvenskapitalkravet i tilfælde, hvor virkningen af bevægelserne i creditspreads på volatilitetsjusteringen tages i betragtning i den interne model. Med henblik på at undgå en sådan fordrejning bør solvenskapitalkravet have et absolut minimum, hvor tilsynsmyndighederne tillader forsikrings- og genforsikringsselskaber at tage hensyn til indvirkningen af bevægelserne i creditspreads på volatilitetsjusteringen i deres interne model, på et niveau, under hvilket der forventes at opstå fordele på solvenskapitalkravet, som er større end en reduktion af overdrevne obligationsspænd.
- (46) Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør tilskyndes til at opbygge modstandsdygtighed i krisesituationer. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber tager hensyn til indvirkningen af bevægelserne i creditspreads på volatilitetsjusteringen i deres interne model, og samtidig tager indvirkningen af bevægelserne i creditspreads på den makroøkonomiske volatilitetsjustering i betragtning, kan dette i alvorlig grad undergrave ethvert incitament til at opbygge modstandsdygtighed over for krisesituationer. Det bør derfor forhindres, at forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor forhindres i at inddrage en makrovolatilitetsjustering i deres interne model.

- (47) Under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne indsamle relevante makroprudentielle oplysninger om selskabernes investeringsstrategi, analysere disse sammen med andre relevante oplysninger, som kan være tilgængelige fra andre markedskilder, og indarbejde et makroprudentielt perspektiv i deres tilsyn med selskaber. Det kunne omfatte tilsyn med risici i forbindelse med specifikke kreditlejser, økonomiske afmatninger og kollektiv adfærd eller flokmentalitet i forbindelse med investeringer.
- (48) Direktiv 2009/138/EF indeholder en bestemmelse om en forlængelse af tilbagebetalingsperioden i tilfælde af overtrædelser af solvenskapitalkravet, når Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) har erklæret, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer. Erklæringerne kan fremsættes efter anmodning fra de nationale tilsynsmyndigheder, som i givet fald skal konsultere Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), inden anmodningen indgives. De nationale tilsynsmyndigheders decentrale høring af ESRB er mindre effektiv end en centraliseret høring af ESRB, som foretages af EIOPA. For at sikre en effektiv proces bør det være EIOPA og ikke de nationale tilsynsmyndigheder, der hører ESRB, inden erklæringen om, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer, hvis situationens art tillader en sådan forudgående høring.

- (49) I henhold til direktiv 2009/138/EF skal forsikrings- og genforsikringsselskaber straks underrette den pågældende tilsynsmyndighed, hvis de konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller der er risiko for manglende overholdelse inden for derpå følgende tre måneder. Direktivet præciserer dog ikke, hvornår den manglende overholdelse af minimumskapitalkravet eller risikoen for manglende overholdelse inden for derpå følgende tre måneder kan konstateres, og selskaberne kan udsætte underretningen af tilsynsmyndighederne indtil udgangen af det pågældende kvartal, når beregningen af det minimumskapitalkrav, der formelt skal indberettes til tilsynsmyndigheden, finder sted. For at sikre, at tilsynsmyndighederne modtager rettidige oplysninger og kan træffe de nødvendige foranstaltninger, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber forpligtes til straks at underrette tilsynsmyndighederne om en manglende overholdelse af minimumskapitalkravet eller en risiko for manglende overholdelse, også hvis dette er blevet konstateret ud fra skøn eller beregninger mellem to datoer for officielle beregninger af minimumskapitalkravet i det pågældende kvartal.
- (50) Beskyttelsen af forsikringstagernes interesser er et generelt mål for den tilsynsramme, som de kompetente tilsynsmyndigheder bør forfølge i alle faser af tilsynsprocessen, herunder i tilfælde af forsikrings- eller genforsikringsselskabers overtrædelser eller sandsynlige overtrædelser af krav, der kan give anledning til inddragelse af en tilladelse. Dette mål bør forfølges, inden tilladelsen inddrages, og under hensyntagen til eventuelle juridiske konsekvenser for de forsikrede, der måtte følge heraf, også efter inddragelsen af tilladelsen.

- (51) Nationale tilsynsmyndigheder bør udstyres med værktøjer til at forebygge, at der opstår risici for den finansielle stabilitet på forsikringsmarkederne, begrænse forsikrings- og genforsikringsselskabers procykliske adfærd og afbøde negative afsmittende virkninger inden for det finansielle system og i realøkonomien.
- (52) De seneste økonomiske og finansielle kriser, navnlig krisen som følge af covid-19-pandemien, har vist, at en forsvarlig likviditetsstyring hos forsikrings- og genforsikringsselskaber kan forebygge risici for det finansielle systems stabilitet. Af den grund bør forsikrings- og genforsikringsselskaber pålægges at styrke likviditetsstyringen, navnlig i forbindelse med ugunstige situationer, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet.
- (52a) Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der har udarbejdet likviditetsplanen i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 2009/138/EF, bør have mulighed for at anvende denne plan til styring af likviditetsrisici.
- (53) Når selskaber med særligt sårbare profiler, som f.eks. selskaber med likvide passiver eller illikvide aktiver eller med likviditetssvagheder, der kan påvirke den samlede finansielle stabilitet, ikke på passende vis retter op på situationen, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne gribe ind for at styrke likviditetspositionen.

- (54) Tilsynsmyndighederne bør have de nødvendige beføjelser til at bevare bestemte forsikrings- eller genforsikringsselskabers solvenssituation i ekstraordinære tilfælde, som f.eks. ved ugunstige økonomiske eller markedsrelaterede hændelser, der berører en stor del af eller hele forsikrings- og genforsikringsmarkedet, for at kunne beskytte forsikringstagerne og bevare den finansielle stabilitet. Disse beføjelser bør omfatte muligheden for at begrænse eller suspendere udlodninger til aktionærer og andre efterstillede långivere i et givet forsikrings- eller genforsikringsselskab, inden der sker en faktisk overtrædelse af solvenskapitalkravet. Disse beføjelser bør anvendes fra sag til sag, overholde fælles risikobaserede kriterier og ikke underminere driften af det indre marked.
- (55) Da begrænsningen eller suspensionen af udlodning af udbytte og andre bonusser, selv midlertidigt, vil påvirke aktionærernes og andre efterstillede kreditorers rettigheder, bør tilsynsmyndighederne tage behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet og nødvendigheden heraf, når de træffer sådanne foranstaltninger. Tilsynsmyndighederne bør også sikre, at ingen af de vedtagne foranstaltninger medfører uforholdsmæssige negative virkninger for hele eller dele af det finansielle system i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed. Tilsynsmyndighederne bør navnlig kun begrænse kapitaludlodninger inden for en forsikrings- og genforsikringskoncern under ekstraordinære omstændigheder, og når det er behørigt begrundet, for at bevare stabiliteten på forsikringsmarkedet og i det finansielle system som helhed.

- (55a) Under ekstraordinære omstændigheder kan forsikringsselskaber være i risiko for betydelige likviditetsbegrænsninger på aktivsiden, f.eks. som følge af pålagte forbud mod indløsning af de investeringsforeningsandele, som forsikrings- og genforsikringsselskaber måtte besidde, eller i risiko for massetilbagekøb af livsforsikringspolicer, f.eks. som følge af pludselige ændringer i rentesatserne. Hvis disse ekstraordinære hændelser ikke håndteres hurtigt, kan de skabe procyklisk markedsadfærd, f.eks. tvangssalg af aktiver til nedsatte priser, som, selv om de direkte påvirker specifikke selskaber, kan have konsekvenser for forsikringsmarkedet som helhed. Tilsynsmyndighederne bør derfor have beføjelse til midlertidigt at suspendere indløsningsrettigheder i livsforsikringspolicer for selskaber, der er udsat for betydelige likviditetsrisici, i en kort periode og kun som en sidste udvej. Denne ekstraordinære foranstaltning bør anvendes med henblik på at bevare den kollektive beskyttelse af forsikringstagere, dvs. beskyttelsen af alle forsikringstagere, herunder dem, der indirekte måtte blive påvirket af likviditetsstress.
- (56) Nylige sammenbrud af forsikrings- og genforsikringsselskaber med grænseoverskridende aktiviteter har understreget behovet for, at tilsynsmyndighederne informeres bedre om selskabernes aktiviteter. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor forpligtes til at underrette tilsynsmyndigheden i deres hjemland om væsentlige ændringer, der påvirker deres risikoprofil i relation til deres igangværende grænseoverskridende forsikringsvirksomhed, og disse oplysninger bør deles med tilsynsmyndighederne i de berørte værtslande.

- (57) I henhold til direktiv 2009/138/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177¹⁰, har EIOPA beføjelse til at oprette og koordinere samarbejdsplatforme for at styrke samarbejdet mellem de relevante tilsynsmyndigheder, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver eller agter at udøve aktiviteter, der er baseret på den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden. I betragtning af kompleksiteten af de tilsynsspørgsmål, der behandles på disse platforme, kan de nationale tilsynsmyndigheder imidlertid i en række tilfælde ikke nå frem til en fælles holdning om håndteringen af problemer i forbindelse med et forsikrings- eller genforsikringsselskab med grænseoverskridende forsikringsvirksomhed. Hvis de tilsynsmyndigheder, der er involveret i samarbejdsplatformene, ikke kan nå til enighed om spørgsmål vedrørende et forsikrings- eller genforsikringsselskab med grænseoverskridende forsikringsvirksomhed, bør EIOPA have beføjelse til at bilægge tvisten i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
- (58) I henhold til direktiv 2009/138/EF er forsikrings- eller genforsikringsselskaber ikke forpligtet til rettidigt at give tilsynsmyndighederne i værtslandet oplysninger om udøvelsen af deres virksomhed. Disse oplysninger kan kun indhentes ved at anmode tilsynsmyndigheden i hjemlandet herom. En sådan tilgang sikrer dog ikke adgang til oplysninger inden for en rimelig tidsfrist. Derfor bør tilsynsmyndighederne i værtslandet, ligesom tilsynsmyndigheden i hjemlandet, også have beføjelse til rettidigt at anmode forsikrings- eller genforsikringsselskaber direkte om oplysninger, hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet ikke afgiver et svar inden for to uger. Den nye bestemmelse bør ikke være til hinder for frivillig videregivelse af oplysninger fra forsikrings- og genforsikringsselskaber til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019 om ændring af direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter og af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L 334 af 27.12.2019, s. 155).

- (59) Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed i et værtsland, bør tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat have beføjelse til at anmode tilsynsmyndigheden i hjemlandet om grundlæggende oplysninger om solvenssituationen for det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet har alvorlige betænkeligheder med hensyn til solvenssituationen, bør den have beføjelse til at anmode om, at der foretages en fælles kontrolbesøg på stedet i samarbejde med tilsynsmyndigheden i hjemlandet, hvis der foreligger en betydelig manglende overholdelse af solvenskapitalkravet. EIOPA bør indbydes til at deltage. I den forbindelse bør EIOPA så hurtigt som praktisk muligt angive, om den agter at deltage. Hvis tilsynsmyndighederne er uenige om muligheden for at foretage en fælles kontrol på stedet, bør EIOPA have beføjelse til at bilægge tvisten i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
- (60) For at kunne identificeres som et forsikringsholdingselskab bør et moderselskab navnlig have erhvervelse og besiddelse af kapitalinteresser i datterselskaber som hovedvirksomhed, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber. Tilsynsmyndighederne har i øjeblikket forskellige fortolkninger af, hvad "udelukkende eller hovedsagelig" betyder i denne sammenhæng. Definitionen af et forsikringsholdingselskab bør derfor ændres og præciseres under hensyntagen til lignende ændringer af definitionen af et finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013 for banksektoren. For at et selskab kan klassificeres som et forsikringsholdingselskab, bør dets hovedvirksomhed have tilknytning til erhvervelse og besiddelse af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, levering af accessoriske tjenesteydelser til tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller udøvelse af andre uregulerede finansielle aktiviteter. Tilsynsmyndighederne bør have beføjelse til at konkludere, at dette kriterium er opfyldt, uanset selskabets eget erklærede formål eller målsætning.

- (60a) I en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) eller c), i direktiv 2009/138/EF, besiddes kapitalinteresser i forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er beliggende i et tredjeland, i nogle tilfælde gennem et mellemliggende ureguleret holdingselskab. Selv om dette mellemliggende holdingselskab ikke har et forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, hvis hovedsæde er beliggende i Unionen, er det vigtigt, at det kan behandles på samme måde som et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab og indgå i beregningen af koncernsolvensen. Der bør derfor indføres en definition af holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber for at gøre det muligt for koncerner at tage hensyn til tilknyttede tredjelandsselskaber ved beregningen af koncernens solvenskapitalkrav.
- (61) I nogle tilfælde udgør flere forsikrings- og genforsikringsselskaber en de facto-koncern og handler som sådan, selv om de ikke opfylder definitionen af en koncern i artikel 212 i direktiv 2009/138/EF. Nævnte direktivs afsnit III finder derfor ikke anvendelse på disse forsikrings- og genforsikringsselskaber. I sådanne tilfælde, navnlig for horisontale koncerner uden kapitalforbindelser mellem de forskellige selskaber, bør de koncerntilsynsførende have beføjelse til at fastslå eksistensen af en koncern. Der bør også opstilles objektive kriterier med henblik på at foretage en sådan identifikation. I mangel af ændringer i deres oplysninger bør koncerner, der allerede er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF, fortsat være underlagt et sådant tilsyn.
- (62) Forsikrings- og genforsikringskoncerner kan frit træffe afgørelse om specifikke interne ordninger, opgavefordeling og organisationsstruktur inden for koncernen, sådan som de finder det hensigtsmæssigt for at sikre overholdelse af direktiv 2009/138/EF. I nogle få tilfælde kan sådanne ordninger og organisationsstrukturer dog kompromittere et effektivt koncerntilsyn. Koncerntilsynsførende bør derfor under ekstraordinære omstændigheder og efter høring af EIOPA og de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder have beføjelse til at kræve ændringer af disse ordninger eller organisationsstrukturer. Koncerntilsynsførende bør begrunde deres afgørelse behørigt og redegøre for, hvorfor de eksisterende ordninger eller strukturer hindrer og kompromitterer et effektivt koncerntilsyn.

- (63) Koncerntilsynsførende kan beslutte at udelukke et selskab fra koncerntilsyn, navnlig når et sådant selskab anses for at være af ringe betydning i forhold til målene med koncerntilsyn. EIOPA har bemærket divergerende fortolkninger af kriteriet om ringe betydning og har påpeget, at sådanne udelukkelser i visse tilfælde resulterer i fuldstændige undtagelser fra koncerntilsyn eller tilsyn foretaget i et mellemliggende moderselskab. Det er således nødvendigt at præcisere, at sådanne tilfælde kun bør forekomme under meget ekstraordinære omstændigheder, og at koncerntilsynsførende bør underrette EIOPA, efter at de har truffet sådanne afgørelser. Der bør også indføres kriterier, så der skabes mere klarhed med hensyn til, hvad der bør betragtes som ringe betydning i forhold til målene med koncerntilsynet.
- (63a) Afgørelser om ikke at medtage et selskab i koncerntilsynet kan baseres på forskellige bestemmelser i direktiv 2009/138/EF. Ændringer af artikel 214, stk. 2, i nævnte direktiv, der sigter mod at præcisere begrebet "ringe betydning", bør derfor ikke berøre sådanne eksisterende afgørelser, i det omfang de skyldes andre grunde end hensyn til "ringe betydning", og så længe der ikke er dokumentation for en væsentlig ændring i selskabets struktur, virksomhedsomfang og risikoprofil, og begrundelsen for sådanne afgørelser fortsat er gyldig.

- (64) Der mangler klarhed med hensyn til de typer selskaber, for hvilke metode 2, dvs. en metode med fradrag og aggregering som defineret i artikel 233 i direktiv 2009/138/EF, kan anvendes til beregning af koncernsolvensen, og det er til skade for princippet om lige konkurrencevilkår i Unionen og i tredjelande. Det bør derfor klart angives, hvilke selskaber der kan indgå i beregningen af koncernsolvensen ved hjælp af metode 2. En sådan metode bør kun finde anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og forsikringsholdingselskaber. Det er også vigtigt at sikre, at tilsynsreglerne sikrer lige konkurrencevilkår på globalt plan for alle forsikringskoncerner, der er omfattet af afsnit III i direktiv 2009/138/EF, og som driver virksomhed i tredjelande. Hvis en international koncern omfatter forsikrings- eller genforsikringsselskaber med hovedsæde i tredjelande, hvis solvensregler er blevet betragtet som ækvivalente eller midlertidigt ækvivalente i overensstemmelse med artikel 227 i nævnte direktiv, bør den koncerntilsynsførende derfor prioritere en sådan overvejelse, når den træffer afgørelse om, hvorvidt metode 2 bør anvendes i stedet for – eller i kombination med – metode 1 (metode baseret på regnskabskonsolidering).
- (65) I nogle forsikrings- eller genforsikringskoncerner erhverver og besidder et mellemliggende moderselskab, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, kapitalinteresser i datterselskaber, hvis disse selskaber udelukkende eller hovedsagelig er tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber. I henhold til de gældende regler behandles disse mellemliggende moderselskaber ikke som forsikringsholdingselskaber med henblik på beregning af koncernsolvensen, hvis de ikke har kapitalinteresser i mindst ét forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, der har hovedsæde i Unionen, selv om arten af deres risici er meget ens. Derfor bør bestemmelserne ændres, således at sådanne holdingselskaber i tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber behandles på samme måde som forsikringsholdingselskaber med henblik på beregning af koncernsolvensen.

- (66) Direktiv 2009/138/EF og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35¹¹ indeholder fire metoder til at medtage selskaber, der tilhører andre finansielle sektorer, i koncernsolvensberegningen, herunder metode 1 og 2 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Dette fører til inkonsekvente tilsynsmetoder og ulige konkurrencevilkår og skaber unødigt kompleksitet. Reglerne bør derfor forenkles, således at selskaber, der tilhører andre finansielle sektorer, altid bidrager til koncernsolvensen ved at anvende de relevante sektorregler vedrørende beregning af kapitalgrundlag og kapitalkrav. Kapitalgrundlaget og kapitalkravene bør blot aggregeres med kapitalgrundlaget og kapitalkravene for koncernens forsikrings- og genforsikringsdel.
- (67) I henhold til de nuværende regler får deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber begrænsede muligheder for at anvende forenklede beregninger til bestemmelse af deres koncernsolvens, når metode 1 anvendes, dvs. metoden baseret på regnskabskonsolidering. Dette medfører en uforholdsmæssig stor byrde, navnlig når koncerner har kapitalinteresser i tilknyttede selskaber, der er meget små. Med forbehold af forudgående tilsynsmæssig godkendelse bør deltagende selskaber derfor have mulighed for at integrere tilknyttede selskaber, hvis størrelse er uvæsentlig, i deres koncernsolvens ved at anvende forenklede metoder.
- (68) Begrebet behæftelse med byrder, der bør tages i betragtning ved klassificeringen af kapitalgrundlagselementer i kategorier ("tiers"), er ikke præciseret. Det er navnlig uklart, hvordan dette begreb finder anvendelse på forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som ikke har forsikringstagere og begunstigede som direkte kunder. Der bør derfor indføres minimumskriterier for at gøre det muligt at identificere tilfælde, hvor et kapitalgrundlagselement, der er udstedt af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, er byrdefrit.

¹¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

(69) Omfanget af de selskaber, der bør tages i betragtning ved beregningen af det absolutte minimum for koncernens solvenskapitalkrav, bør være i overensstemmelse med omfanget af de selskaber, der bidrager til det anerkendte kapitalgrundlag, der kan anvendes til dækning af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav. Følgelig bør der ved beregningen af det absolutte minimum tages hensyn til tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, der er omfattet af metode 1. (70) Formlen til beregning af de koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav kan medføre situationer, hvor dette minimum ligger tæt på eller endog er lig med koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav. Hvis en koncern i sådanne tilfælde ikke opfylder koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav, men stadig opfylder sit solvenskapitalkrav, bør tilsynsmyndighederne kun anvende de beføjelser, der er til rådighed, hvis koncernens solvenskapitalkrav ikke er opfyldt. (71) Med henblik på beregning af koncernsolvensen bør forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber behandles som forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Det indebærer beregning af teoretiske kapitalkrav for sådanne virksomheder. Disse beregninger bør imidlertid aldrig indebære, at forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber skal overholde disse teoretiske kapitalkrav på individuelt niveau.

- (72) Der findes ingen lovbestemmelse om, hvordan koncernsolvensen beregnes, når der anvendes en kombination af metode 1 og metode 2. Dette fører til inkonsekvent praksis og usikkerhed, navnlig med hensyn til beregningsmetoden for bidraget til koncernens solvenskapitalkrav for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er omfattet af metode 2. Det bør derfor præciseres, hvordan koncernsolvensen skal beregnes, når der anvendes en kombination af metoder. Med henblik herpå bør der ved beregningen af koncernsolvensen ikke ses bort fra nogen væsentlig risiko, der hidrører fra sådanne selskaber. For at undgå væsentlige stigninger i kapitalkravene og bevare lige konkurrencevilkår for forsikrings- eller genforsikringskoncerner på globalt plan bør det dog præciseres, at kapitalkravet for "equity risk" med henblik på beregning af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav ikke må finde anvendelse på sådanne kapitalandele. Af samme grund bør kapitalkravet for valutarisici kun anvendes på værdien af de kapitalandele, der overstiger disse tilknyttede selskabers solvenskapitalkrav. Deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber bør have mulighed for at tage hensyn til diversificeringen mellem disse valutarisici og andre risici, der ligger til grund for beregningen af koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav.
- (73) På nuværende tidspunkt kan koncerntilsynsførende fastsætte grænseværdier, over hvilke koncerninterne transaktioner og koncernintern risikokoncentration anses for væsentlige på grundlag af solvenskapitalkrav, forsikringsmæssige hensættelser eller begge dele. Andre risikobaserede kvantitative eller kvalitative kriterier, f.eks. anerkendt kapitalgrundlag, kan dog også være egnede til fastsættelse af grænseværdierne. Koncerntilsynsførende bør af den grund have større fleksibilitet, når de definerer en væsentlig koncernintern transaktion eller en væsentlig risikokoncentration.

- (74) Koncerntilsynsførende kan gå glip af vigtige oplysninger om koncerninterne transaktioner, som ikke skal indberettes i henhold til de gældende regler, navnlig transaktioner, der involverer tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber. Definitionen af "koncerninterne transaktioner, der skal indberettes" bør derfor gennemgås. Koncerntilsynsførende bør desuden have beføjelse til at skræddersy definitionen af "koncerninterne transaktioner, der skal indberettes", således at den passer bedre til de særlige forhold, der gør sig gældende for hver enkelt koncern.
- (75) Forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber kan være moderselskaber i forsikrings- eller genforsikringskoncerner. I det tilfælde kræves der koncerntilsyn på grundlag af sådanne holdingselskabers konsoliderede situation. Da de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der kontrolleres af sådanne holdingselskaber, ikke altid er i stand til at sikre overholdelse af kravene til koncerntilsyn, er det nødvendigt at sikre, at koncerntilsynsførende har passende tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser til at sikre, at koncernerne overholder direktiv 2009/138/EF. I lighed med de ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹², der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878¹³ for kredit- og finansieringsinstitutter, bør koncerntilsynsførende derfor have et minimumssæt af beføjelser over for holdingselskaber, herunder de generelle tilsynsbeføjelser, der gælder for forsikrings- og genforsikringsselskaber med henblik på koncerntilsyn.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

- (76) Med henblik på at bevare lige konkurrencevilkår på globalt plan og beskyttelse af forsikringstagere bør alle forsikringskoncerner, der driver virksomhed i Unionen, uanset hvor deres endelige moderselskab har sit hovedsæde, behandles ens i forbindelse med anvendelsen af koncerntilsyn i henhold til afsnit III i direktiv 2009/138/EF. Når forsikrings- og genforsikringsselskaber er en del af en koncern, hvis moderselskab har sit hovedsæde i et tredjeland, der ikke anses for at være ækvivalent eller midlertidigt ækvivalent i henhold til nævnte direktivs artikel 260, er det mere udfordrende at udøve koncerntilsyn. Koncerntilsynsførende kan beslutte at anvende de såkaldte "andre metoder" i henhold til nævnte direktivs artikel 262 på sådanne koncerner. Disse metoder er dog ikke klart defineret, og de mål, som disse andre metoder skal opfylde, er uklare. Hvis dette spørgsmål ikke behandles, kan det få uønskede virkninger for de lige konkurrencevilkår for koncerner, hvis endelige moderselskab er beliggende i Unionen, og koncerner, hvis endelige moderselskab er beliggende i et ikkeækvivalent tredjeland. Formålet med de andre metoder bør derfor præciseres yderligere, herunder et minimumssæt af foranstaltninger, som koncerntilsynsførende bør overveje. Disse metoder bør navnlig sikre det samme beskyttelsesniveau for alle forsikringstagere i forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der har deres hovedsæde i Unionen, uanset hvor det endelige moderselskab i den koncern, som sådanne forsikrings- eller genforsikringsselskaber tilhører, har sit hovedsæde.

- (77) Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/981¹⁴ blev der indført en præferencebehandling for langsigtede investeringer i aktier. Det løbetidsbaserede "equity risk"-delmodul, som også har til formål at afspejle den lavere risiko for investering over en længere tidshorisont, men som kun anvendes i meget begrænset omfang i Unionen, er underlagt strengere kriterier end dem, der gælder for langsigtede aktieinvesteringer. Derfor synes den nye tilsynskategori for langsigtede aktieinvesteringer at overflødiggøre behovet for det eksisterende løbetidsbaserede "equity-risk"-delmodul. Da der ikke er behov for at have to særskilte præferencebehandlinger, der har det samme formål, nemlig at belønne langsigtede investeringer, bør det løbetidsbaserede "equity-risk"-delmodul udgå. For at undgå en situation, hvor disse ændringer fører til negative virkninger, bør der dog indføres en overgangsbestemmelse for forsikringsselskaber, der i øjeblikket anvender det løbetidsbaserede "equity-risk"-delmodul.

¹⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/981 af 8. marts 2019 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 161 af 18.6.2019, s. 1).

- (78) Opfyldelsen af den grønne pagts miljø- og klimaambitioner kræver, at der kanaliseres store investeringer fra den private sektor, herunder fra forsikrings- og genforsikringsselskaber, over i bæredygtige investeringer. Bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF om kapitalkrav bør ikke hindre forsikrings- og genforsikringsselskaber i at foretage bæredygtige investeringer, men bør afspejle den fulde risiko forbundet med investeringer i miljøskadelige aktiviteter. Selv om der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkelig dokumentation for risikoforskelle mellem miljømæssigt eller socialt skadelige investeringer og andre investeringer, kan en sådan dokumentation blive tilgængelig i de kommende år. For at sikre en passende vurdering af den relevante dokumentation bør EIOPA senest i 2023 overvåge og rapportere om dokumentation vedrørende risikoprofilen for miljøskadelige eller socialt skadelige investeringer. EIOPA's rapport bør, hvor det er relevant, rådgive om ændringer af direktiv 2009/138/EF og af de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte direktiv. EIOPA kan også undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt, at der tages hensyn til visse andre miljørisici end risici forbundet med klimaændringer, og hvordan. Hvis der f.eks. er dokumentation herfor, kan EIOPA analysere behovet for at udvide analyserne af scenarierne som indført ved dette direktiv i forbindelse med risici forbundet med klimaændringer til også at omfatte andre miljørisici.

- (79) Klimaændringerne påvirker og vil i det mindste i de næste årtier påvirke hyppigheden og alvoren af naturkatastrofer, som sandsynligvis vil forværres yderligere på grund af miljøforringelse og -forurening. Dette kan også ændre forsikrings- og genforsikringsselskabers eksponering for naturkatastroferisici og gøre standardparametrene for naturkatastroferisici i delegeret forordning (EU) 2015/35 ugyldige. For at sikre, at der ikke er nogen vedvarende uoverensstemmelse mellem standardparametrene for naturkatastroferisici og forsikrings- og genforsikringsselskabers faktiske eksponering for disse risici, bør EIOPA regelmæssigt gennemgå anvendelsesområdet for risikomodul for naturkatastrofer og kalibreringerne af dets standardparametre. Med henblik herpå bør EIOPA tage hensyn til den seneste tilgængelige dokumentation fra klimavidenskaben, og hvis der konstateres uoverensstemmelser, bør den afgive en udtalelse til Kommissionen i overensstemmelse hermed.
- (80) Kravene i artikel 308b, stk. 12, i direktiv 2009/138/EF bør ændres for at sikre overensstemmelse med regelsættet for bankvirksomhed og lige konkurrencevilkår i behandlingen af eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats nationale valuta. Med henblik herpå bør der indføres en overgangsbestemmelse for sådanne eksponeringer for at undtage de relevante eksponeringer fra kapitalkrav for creditspread- og markeds koncentrationsrisici, forudsat at eksponeringerne opstod før den 1. januar 2023.

- (81) I nogle tilfælde er forsikrings- eller genforsikringskoncerner stærkt afhængige af anvendelsen af overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie rentesatser og overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser. Dette kan give et forkert billede af koncernens faktiske solvenssituation. Forsikrings- eller genforsikringskoncerner bør derfor være forpligtet til at oplyse, hvordan det påvirker deres solvenssituation, hvis det antages, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra disse overgangsforanstaltninger, ikke er til rådighed til dækning af koncernens solvenskapitalkrav. Tilsynsmyndighederne bør også have beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, så anvendelsen af foranstaltningerne på passende vis afspejler koncernens finansielle situation. Disse foranstaltninger bør dog ikke påvirke de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskabers anvendelse af de pågældende overgangsforanstaltninger, når de beregner deres individuelle solvenskapitalkrav.
- (82) Direktiv 2009/138/EF indeholder overgangsforanstaltninger for de risikofrie rentesatser og for forsikringsmæssige hensættelser, der skal godkendes af tilsynsmyndighederne, og som finder anvendelse på aftaler, der giver anledning til de forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, der blev indgået før 2016. Selv om overgangsforanstaltningerne bør tilskynde virksomhederne til så hurtigt som muligt at bevæge sig i retning af overholdelse af nævnte direktiv, vil anvendelsen af overgangsforanstaltninger, der blev godkendt første gang længe efter 2016, sandsynligvis forsinke vejen til overholdelse af nævnte direktiv. En sådan godkendelse af anvendelsen af disse overgangsforanstaltninger bør derfor begrænses til tilfælde, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab for første gang bliver omfattet af bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF, og hvis et selskab har accepteret en portefølje af forsikrings- eller genforsikringsaftaler, og det overdragende selskab har anvendt en overgangsforanstaltning, hvad angår forpligtelserne i forbindelse med denne portefølje før overførslen.

- (82a) Tilsynet med indfasningsplaner for overgangsforanstaltningerne vedrørende risikofrie rentesatser og forsikringsmæssige hensættelser bør forbedres, navnlig ved at styrke den tilsynsførendes beføjelse til at trække disse overgangsforanstaltninger tilbage, hvis der ikke er gjort fremskridt hen imod opfyldelse af solvenskapitalkravet ved overgangsperiodens udløb, eller hvis en sådan opfyldelse er urealistisk. Opfyldelsen kan navnlig anses for urealistisk, hvis den er baseret på den antagelse, at situationen på de finansielle markeder ved overgangsperiodens udløb er forbedret i forhold til situationen på tidspunktet for vurderingen.
- (82b) For at tage hensyn til markedsudviklingen og supplere visse detaljerede tekniske aspekter af dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår kriterier for identifikation af små og ikkekomplekse selskaber og koncerner, kriterier for begrænset tilsynsindberetning for captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn, anvendelse af den forenklede metode til beregning af koncernsolvensen og de oplysninger, der skal indgå i rapporten vedrørende regelmæssig tilsynsindberetning på koncernniveau. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (82c) For at sikre en harmoniseret anvendelse af dette direktiv bør EIOPA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for yderligere at præcisere de faktorer, som tilsynsmyndighederne skal tage i betragtning med henblik på at identificere forbindelsen mellem forskellige selskaber, der kan indgå i en koncern. Kommissionen bør supplere dette direktiv ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EIOPA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EIOPA udarbejder, vedrørende nogle specifikke metodologiske elementer vedrørende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
- (82d) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (83) Det Forenede Kongerige blev et tredjeland den 1. februar 2020, og EU-retten ophørte med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige den 31. december 2020. Da direktiv 2009/138/EF indeholder en række bestemmelser, der omhandler særlige forhold i bestemte medlemsstater, og hvor sådanne bestemmelser specifikt vedrører Det Forenede Kongerige, er de blevet forældede og bør derfor udgå.

(84) Direktiv 2009/138/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 3, litra a), nr. iv), affattes således:

"iv) forsikringstyper, der praktiseres i Irland under betegnelsen "permanent health insurance", som er uopsigelige"

2) Artikel 4, stk. 1, litra a), b) og c), affattes således:

"a) forsikringsselskabets årlige bruttopræmieindtægter overstiger ikke 15 000 000 EUR

b) selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles som omtalt i artikel 76 overstiger ikke 50 000 000 EUR

c) når selskabet tilhører en koncern, overstiger koncernens samlede forsikringsmæssige hensættelser, der er defineret som bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, ikke 50 000 000 EUR".

3) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) assistancen ydes i tilfælde af en ulykke eller en skade, der rammer et vej køretøj, når ulykken eller skaden er sket inden for den medlemsstat, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende, eller i nabolandene"

b) Stk. 2 affattes således:

"2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i) og ii), skal betingelsen om, at ulykken eller skaden skal være sket inden for den medlemsstat, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende, ikke være opfyldt, når den sikrede er medlem af den organisation, som yder sikkerheden, og såfremt reparationen eller transporten af køretøjet blot ved forevisning af medlemskortet og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i det pågældende land i henhold til en aftale om gensidighed."

c) Stk. 3 udgår.

4) I artikel 8 udgår nr. 3).

5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I nr. 7) udgår litra b).

b) Som nr. 10a), 10b), 10c) og 10d), indsættes:

"10a) "lille og ikkekomplekst selskab": et forsikrings- og genforsikringsselskab, herunder et captive-forsikringsselskab eller et captive-genforsikringsselskab, der opfylder betingelserne i artikel 29a og er klassificeret som sådan i overensstemmelse med artikel 29b

10b) "revisionsfirma: et revisionsfirma som omhandlet i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF*

10c) "lovpligtig revisor": en revisor som omhandlet i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF*

10d) "lille og ikkekompleks koncern": en koncern, der opfylder betingelserne i artikel 213a, og som er blevet klassificeret som sådan af den koncerntilsynsførende i henhold til nævnte artikels stk. 2

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87)."

c) Nr. 15) og 16) affattes således:

"15) "moderselskab": en modervirksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU* samt en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som moderselskab i overensstemmelse med artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6, i nærværende direktiv

"16) "datterselskab": en dattervirksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU samt en virksomhed, som tilsynsmyndighederne betragter som datterselskab i overensstemmelse med artikel 212, stk. 2, eller artikel 214, stk. 5 eller 6, i nærværende direktiv

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

d) I nr. 18) ændres "artikel 1 i direktiv 83/349/EØF" til "artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU".

e) Nr. 19) affattes således:

"19) "koncernintern transaktion": alle transaktioner, hvorigennem et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab direkte eller indirekte forlader sig på andre selskaber inden for samme koncern eller på fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med selskaberne inden for den pågældende koncern ved hjælp af en "snæver forbindelse", med hensyn til opfyldelse af en forpligtelse, aftalemæssig eller ikkeaftalemæssig og mod betaling eller gratis"

f) I nr. 22) foretages følgende ændringer:

i) I litra a) ændres "artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF" til "artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU*.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)."

ii) I litra b), nr. i), ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

g) I nr. 25) foretages følgende ændringer:

- i) I litra a) ændres "artikel 4, nr. 1), 5) og 21), i direktiv 2006/48/EF" til "artikel 4, stk. 1, nr. 1), 18) og 26), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)."

- ii) I litra c) ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

h) I nr. 27) foretages følgende ændringer:

- i) Litra c), nr. ii), affattes således:

"ii) en nettoomsætning, jf. artikel 2, nr. 5), i direktiv 2013/34/EU, på 13 600 000 EUR".

- ii) "direktiv 83/349/EØF" ændres til "direktiv 2013/34/EU"

i) Følgende tilføjes som nr. 41):

"41) "reguleret selskab ": en reguleret enhed som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2002/87/EF eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/2341."

6) I artikel 18, stk. 1, tilføjes følgende som litra i):

"i) angiver, om en ansøgning i en anden medlemsstat om tilladelse til at udøve direkte forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed eller til at optage virksomhed som et andet reguleret selskab eller en anden distributør af forsikringer er blevet afvist eller trukket tilbage og årsagerne til afvisningen eller tilbagetrækningen."

7) I artikel 23, stk. 1, tilføjes følgende som litra f):

"f) det marked, hvor det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab har til hensigt at drive virksomhed."

8) I artikel 24, stk. 2, andet afsnit, ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".

9) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) Tredje afsnit affattes således:

"Samme adgang til domstolsprøvelse indføres for det tilfælde, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har afgivet svar på ansøgningen om tilladelse senest seks måneder eller senest otte måneder i tilfælde af en fælles vurdering i henhold til artikel 26, stk. 4, fra modtagelsesdatoen."

b) Følgende stykke tilføjes:

"Ethvert afslag på tilladelse, herunder identifikation af det ansøgende selskab og begrundelserne for afslaget, meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ("EIOPA"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010*. EIOPA fører en ajourført database med disse oplysninger og giver tilsynsmyndighederne adgang til databasen.

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)."

10) I artikel 25a ændres "Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ("EIOPA"), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁶, til "EIOPA".

11) I artikel 26 tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Hvis flere tilsynsmyndigheder skal høres i henhold til stk. 1, kan enhver kompetent tilsynsmyndighed senest en måned efter datoen for modtagelse af høringsanmodningen anmode den tilsynsmyndighed, der meddeler tilladelsen, om i fællesskab at vurdere ansøgningen om tilladelse. Den tilsynsmyndighed, der meddeler tilladelsen, tager hensyn til konklusionerne af den fælles vurdering, når den træffer sin endelige afgørelse."

12) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at de i dette direktiv fastsatte krav håndhæves på en måde, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikrings- eller genforsikringsselskabs virksomhed, herunder især de selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber.

4. De delegerede retsakter og reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, tager hensyn til proportionalitetsprincippet, og dermed sikres en hensigtsmæssig anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår små og ikkekomplekse selskaber.

De udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EIOPA forelægger i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010, de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som forelægges i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 15, og de retningslinjer og henstillinger, som udstedes i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 16, sikrer en hensigtsmæssig anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår små og ikkekomplekse selskaber."

b) Følgende tilføjes som stk. 5 og 6:

"5. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der præciserer kriterierne i artikel 29a, stk. 1, og i artikel 213a, stk. 1, herunder hvilke investeringer, der på grundlag af risiko eller kompleksitet betragtes som traditionelle eller ikke-traditionelle investeringer i henhold til artikel 29a, stk. 1, og artikel 213a, stk. 1.

6. For at sikre en konsekvent tilsynspraksis i forbindelse med anvendelsen af proportionalitetsprincippet udarbejder EIOPA retningslinjer, der præciserer den metode, der skal anvendes ved:

- a) klassificering af selskaber eller koncerner som små og ikkekomplekse selskaber eller små og ikkekomplekse koncerner og
- b) meddelelse eller tilbagetrækning af tilsynsmyndighedernes godkendelse af, at proportionalitetsforanstaltninger anvendes af selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber som omhandlet i artikel 29d, eller koncerner, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse koncerner."

13) Følgende artikel 29a til 29e indsættes:

"Artikel 29a

Kriterier for identifikation af små og ikkekomplekse selskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber efter proceduren i artikel 29b, hvis selskaberne i to på hinanden følgende regnskabsår forud for en sådan klassificering opfylder følgende kriterier:

- a) For selskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, og selskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, og hvis forsikringsmæssige hensættelser i tilknytning til livsforsikringsvirksomhed udgør mindst 20 % af de samlede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, og hvis årlige bruttopræmieindtægt i forbindelse med skadesforsikringsvirksomhed udgør mindre end 40 % af den samlede årlige bruttopræmieindtægt, skal alle følgende kriterier være opfyldt:
 - i) Undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, litra a), er ikke højere end 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76.
 - ii) Den årlige bruttopræmieindtægt fra forsikringsvirksomhed, der er indgået i andre medlemsstater end hjemlandet, hvor selskabet blev meddelt tilladelse i henhold til artikel 14, er lavere end en af de to følgende tærskler:
 - = 15 000 000 EUR eller
 - = 5 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt

- iii) Forsikringsmæssige hensættelser fra livsforsikringsvirksomhed uden fradrag af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, overstiger ikke 1 000 000 000 EUR.
 - iv) Investeringer i traditionelle investeringer udgør mere end 80 % af de samlede investeringer.
 - v) Selskabets virksomhed omfatter ikke genforsikringsvirksomhed, der overstiger 50 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.
- b) For selskaber, der udøver skadesforsikringsvirksomhed, og selskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, og hvis årlige bruttopræmieindtægt i tilknytning til skadesforsikringsvirksomhed udgør mindst 40 % af den samlede årlige bruttopræmieindtægt, og hvis forsikringsmæssige hensættelser i tilknytning til livsforsikringsvirksomhed udgør mindre end 20 % af de samlede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, skal alle følgende kriterier være opfyldt:
- i) Den gennemsnitlige combined ratio for skadesforsikringsvirksomhed uden genforsikring (combined ratio net of reinsurance) for de seneste tre år er under 100 %.
 - ii)

Den årlige bruttopræmieindtægt fra forsikringsvirksomhed, der er indgået i andre medlemsstater end hjemlandet, hvor selskabet blev meddelt tilladelse i henhold til artikel 14, er lavere end en af de to følgende tærskler:

- = 15 000 000 EUR eller
- = 5 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt

- iii) Den årlige bruttopræmieindtægt fra skadesforsikringsvirksomhed overstiger ikke 100 000 000 EUR.
 - iv) Summen af de årlige bruttopræmieindtægter i klasse 5-7, 11, 12, 14 og 15 i afsnit A i bilag I overstiger ikke 30 % af de samlede årlige præmieindtægter fra skadesforsikringsvirksomhed.
 - v) Investeringer i traditionelle investeringer udgør mere end 80 % af de samlede investeringer.
 - vi) Selskabets virksomhed omfatter ikke genforsikringsvirksomhed, der overstiger 50 % af dets samlede bruttopræmieindtægt.
- c) For selskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, og hvis forsikringsmæssige hensættelser i tilknytning til livsforsikringsvirksomhed udgør mindst 20 % af de samlede forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, og hvis årlige bruttopræmieindtægt i forbindelse med skadesforsikringsvirksomhed udgør mindst 40 % af den samlede årlige bruttopræmieindtægt, skal alle følgende kriterier være opfyldt:
- i) Undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, litra a), er ikke højere end 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76.
 - ii) Den gennemsnitlige combined ratio for skadesforsikringsvirksomhed uden genforsikring (combined ratio net of reinsurance) for de seneste tre år er under 100 %.
 - iii) Forsikringsmæssige hensættelser fra livsforsikringsvirksomhed uden fradrag af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, overstiger ikke 1 000 000 000 EUR.

- iv) Den årlige bruttopræmieindtægt fra skadesforsikringsvirksomhed overstiger ikke 100 000 000 EUR.
- v) Den årlige bruttopræmieindtægt fra forsikringsvirksomhed, der er indgået i andre medlemsstater end hjemlandet, hvor selskabet blev meddelt tilladelse i henhold til artikel 14, er lavere end en af de to følgende tærskler:
- = 15 000 000 EUR eller
 - = 5 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.
- vi) Summen af de årlige bruttopræmieindtægter i klasse 5-7, 11, 12, 14 og 15 i afsnit A i bilag I overstiger ikke 30 % af de samlede årlige præmieindtægter fra skadesforsikringsvirksomhed.
- vii) Investeringer i traditionelle investeringer udgør mere end 80 % af de samlede investeringer.
- viii) Selskabets virksomhed omfatter ikke genforsikringsvirksomhed, der overstiger 50 % af dets samlede årlige bruttopræmieindtægt.

Kriterierne i første afsnit, litra a), nr. ii) og v), litra b), nr. ii) og vi), og litra c), nr. v) og viii), finder ikke anvendelse på captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber.

2. For selskaber, der er blevet meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i mindre end to år, vurderes opfyldelsen af kriterierne i nærværende artikels stk. 1 i forhold til det seneste regnskabsår inden klassificeringen eller, hvis tilladelsen har været meddelt i mindre end et år, den i artikel 23 omhandlede driftsplan.

3. Følgende selskaber må aldrig klassificeres som små og ikkekomplekse selskaber:

- a) selskaber, der anvender en godkendt partiel eller komplet intern model til beregning af solvenskapitalkravet i overensstemmelse med kravene til komplette og partielle interne modeller i kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 3
- b) selskaber, der er moderselskaber i et finansielt konglomerat som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF eller i en forsikringskoncern som defineret i artikel 212, og som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) eller b), medmindre koncernen er klassificeret som en lille og ikkekompleks koncern
- c) selskaber, der er moderselskab for et selskab som omhandlet i artikel 228, stk. 1
- d) selskaber, der forvalter kollektive pensionsmidler som defineret i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. iii) og iv), hvis værdien af de kollektive pensionsmidler overstiger 500 000 000 EUR.

Artikel 29b

Klassificeringsprocedure for selskaber, der opfylder kriterierne

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber, der opfylder betingelserne i artikel 29a, kan underrette tilsynsmyndigheden om en sådan opfyldelse med henblik på at blive klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab.
2. Den i stk. 1 omhandlede underretning indgives af selskabet til tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, der har meddelt den i artikel 14 omhandlede forudgående tilladelse. Denne underretning skal indeholde følgende:
 - a) dokumentation for, at alle de betingelser, der er fastsat i artikel 29a, og som finder anvendelse på det pågældende selskab, er opfyldt
 - b) en erklæring om, at selskabet ikke planlægger nogen strategisk ændring, der vil føre til manglende opfyldelse af en eller flere af betingelserne i artikel 29a inden for de næste tre år
 - c) en identifikation af de proportionalitetsforanstaltninger, som selskabet vil gennemføre, navnlig hvis forenklingen med det bedste skøn påtænkes anvendt, og om selskabet agter at anvende den forenklete metode til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, jf. artikel 77, stk. 7.

3. Tilsynsmyndigheden kan gøre indsigelse mod klassificeringen som et lille og ikkekomplekst selskab inden for to måneder efter modtagelsen af den fuldstændige underretning, der er omhandlet i stk. 1, udelukkende af en eller flere af følgende årsager:
- a) manglende opfyldelse af betingelserne i artikel 29a
 - b) manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet, vurderet med og uden anvendelse af de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c, artikel 308d og, hvis det er relevant, artikel 111, stk. 1, [andet] afsnit
 - c) selskabet tegner sig for mere end 5 % af livsforsikrings- eller, hvis det er relevant, skadesforsikrings- og genforsikringsmarkedet i selskabets hjemland ("markedsandel").

En afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden om at gøre indsigelse mod klassificeringen skal træffes skriftligt, og årsagerne til tilsynsmyndighedens uenighed angives. I mangel af en sådan afgørelse klassificeres selskabet som et lille og ikkekomplekst selskab ved udløbet af indsigelsesperioden på to måneder eller på en tidligere dato, hvis tilsynsmyndigheden tidligere har truffet en afgørelse, der bekræfter, at kriterierne er opfyldt.

Vurderingen af et selskabs markedsandel med henblik på litra c) baseres for et skadesforsikrings- og genforsikringsmarked på bruttopræmieindtægten og for et livsforsikringsmarked på de forsikringsmæssige bruttohensættelser. Vurderingen tager også hensyn til de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 35a, stk. 6.

4. For så vidt angår anmodninger, som tilsynsmyndighederne modtager inden for de første seks måneder fra den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af dette direktiv], forlænges den periode, der er omhandlet i stk. 3, til fire måneder.
5. Et selskab klassificeres som et lille og ikkekomplekst selskab, så længe denne klassificering ikke ophører i overensstemmelse med dette stykke.

Hvis et lille og ikkekomplekst selskab ikke længere opfylder et af kriterierne i artikel 29a, stk. 1, underretter det straks tilsynsmyndigheden herom. Hvis en sådan manglende opfyldelse fortsætter i to på hinanden følgende år, underretter selskabet tilsynsmyndigheden om denne situation og ophører med at være klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab fra det tredje regnskabsår.

Hvis et lille og ikkekomplekst selskab ikke længere opfylder nogen af betingelserne i artikel 29a, stk. 3, underretter det pågældende selskab straks tilsynsmyndigheden herom og ophører med at være klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab fra det følgende regnskabsår.

6. Et lille og ikkekomplekst selskab underretter tilsynsmyndigheden, hvis det har til hensigt at anvende flere proportionalitetsforanstaltninger end dem, der tidligere er blevet meddelt i overensstemmelse med stk. 2, litra c), eller hvis det har til hensigt at undlade at anvende en eller flere proportionalitetsforanstaltninger, der tidligere er blevet meddelt i overensstemmelse med stk. 2, litra c).

Artikel 29c

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger af selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, kan anvende alle de proportionalitetsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b, artikel 45, stk. 5, artikel 45a, stk. 5, artikel 51, stk. 6, artikel 51a, stk. 1, artikel 77, stk. 7, og artikel 144a, stk. 4, og enhver proportionalitetsforanstaltning, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette direktiv, jf. dog de specifikke krav i de enkelte proportionalitetsforanstaltninger.
2. Hvis tilsynsmyndigheden har alvorlige betænkeligheder med hensyn til risikoprofilen for et lille og ikkekomplekst selskab, kan tilsynsmyndigheden uanset stk. 1 anmode det pågældende selskab om at undlade at anvende en eller flere af de i stk. 1 nævnte proportionalitetsforanstaltninger, forudsat at dette begrundes skriftligt med henvisning til de særlige betænkeligheder vedrørende selskabets risikoprofil. Denne beføjelse kan udøves, hvis de alvorlige betænkeligheder vedrører:
 - selskabets solvenssituation, vurderet med og uden anvendelse af de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c, artikel 308d og, hvis det er relevant, artikel 111, stk. 1, [andet] afsnit, eller
 - mangler i den måde, hvorpå selskabets ledelsessystem fungerer, eller
 - væsentlige ændringer i selskabets aktiviteter, som påvirker selskabets opfyldelse af et eller flere af kriterierne i artikel 29a, stk. 1.

Artikel 29d

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger af selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, kan anvende enhver proportionalitetsforanstaltning, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5a, artikel 41, artikel 45, stk. 1b, artikel 45, stk. 5, artikel 77, stk. 7, og artikel 144a, stk. 4, og enhver proportionalitetsforanstaltning, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette direktiv, med forbehold af tilsynsmyndighedens forudgående godkendelse.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet indgiver en skriftlig anmodning om godkendelse til tilsynsmyndigheden. Denne anmodning skal indeholde følgende:

- a) listen over de proportionalitetsforanstaltninger, der påtænkes anvendt, og begrundelserne for, at deres anvendelse er berettiget i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets virksomhed
- b) enhver anden væsentlig oplysning om selskabets risikoprofil
- c) en erklæring om, at selskabet ikke planlægger nogen strategisk ændring, der vil få indflydelse på selskabets risikoprofil inden for de næste tre år.

2. Tilsynsmyndigheden vurderer anmodningen senest to måneder efter modtagelsen og underretter selskabet om sin godkendelse eller sit afslag samt om de bevilgede proportionalitetsforanstaltninger. Hvis tilsynsmyndigheden godkender anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger på visse vilkår eller betingelser, skal afgørelsen om godkendelse indeholde begrundelserne for disse vilkår og betingelser. En afgørelse truffet af tilsynsmyndigheden om at modsætte sig anvendelsen af en eller flere af de proportionalitetsforanstaltninger, der er anført i selskabets anmodning, træffes skriftligt og skal indeholde begrundelserne for tilsynsmyndighedens afgørelse. Disse begrundelser skal være knyttet til selskabets risikoprofil.

3. Tilsynsmyndigheden kan anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at fuldføre vurderingen. Den i stk. 2 omhandlede vurderingsperiode suspenderes i perioden mellem tilsynsmyndighedernes anmodning om oplysninger og modtagelsen af det berørte selskabs besvarelse heraf. Eventuelle yderligere anmodninger fra tilsynsmyndigheden fører ikke til suspension af vurderingsperioden.

4. For så vidt angår anmodninger, som tilsynsmyndighederne modtager inden for de første seks måneder fra den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af dette direktiv], forlænges den periode, der er omhandlet i stk. 2, til fire måneder.

5. Godkendelsen af anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger kan ændres eller trækkes tilbage på et hvilket som helst tidspunkt, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabets risikoprofil har ændret sig. Myndigheden begrundes skriftligt sin afgørelse i overensstemmelse hermed.

6. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet underretter tilsynsmyndigheden, hvis det har til hensigt at undlade at anvende en eller flere proportionalitetsforanstaltninger, der tidligere er blevet anmodet om i henhold til stk. 1, litra a).

Artikel 29e

Overvågning af anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender proportionalitetsforanstaltninger, årligt at indberette oplysninger til deres tilsynsmyndigheder om de proportionalitetsforanstaltninger, der anvendes, som en del af de oplysninger, der skal forelægges med henblik på tilsyn, jf. artikel 35.

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender enhver proportionalitetsforanstaltning som omhandlet i artikel 29c, stk. 1, eller artikel 29d, stk. 1, senest den [PO: Indsæt venligst datoen for dette direktivs ikrafttræden], kan fortsat anvende sådanne foranstaltninger uden at anvende kravene i artikel 29b, 29c og 29d i en periode på højst fire regnskabsår."

14) Udgået

15) Følgende indsættes som artikel 33a:

"Artikel 33a

Tilsynssamarbejde mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder

1. I tilfælde af væsentlig grænseoverskridende virksomhed, der udøves af forsikrings- og genforsikringsselskaber i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, samarbejder tilsynsmyndigheden i hjemlandet med tilsynsmyndigheden i værtslandet for at vurdere, om selskabet har en klar forståelse af de risici, det er udsat for eller kan blive udsat for i værtslandet.

Intensiteten og hyppigheden af dette samarbejde skal stå i et rimeligt forhold til de risici, der er forbundet med den væsentlige grænseoverskridende virksomhed, og skal som minimum omfatte:

- a) ledelsessystemet, herunder evnen hos administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet til at forstå de særlige forhold på det grænseoverskridende marked, risikostyringsværktøjer, etablerede interne kontroller og complianceprocedurer for den grænseoverskridende virksomhed
- b) ordninger vedrørende outsourcing og distributionspartnerskaber
- c) forretningsstrategi og behandling af forsikringskrav
- d) forbrugerbeskyttelse.

2. Hjemlandets tilsynsmyndighed underretter rettidigt tilsynsmyndigheden i værtslandet om resultatet af tilsynsprocessen vedrørende den grænseoverskridende virksomhed, hvis der er konstateret potentielle problemer med overholdelsen af de gældende bestemmelser i værts- eller hjemlandet, forudsat at disse kan have indflydelse på den grænseoverskridende virksomhed, der udøves i værtslandet.

3. Med henblik på denne artikel er "væsentlig grænseoverskridende virksomhed" forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, som udøves i henhold til reglerne om fri etableringsret af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, og en sådan virksomhed, som udøves i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser i et givet værtsland, og som opfylder et af de to følgende krav:

- a) selskabets samlede årlige bruttopræmieindtægt svarende til den virksomhed, der udøves i et givet værtsland i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, overstiger 15 000 000 EUR
- b) den virksomhed, der udøves i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, er af relevans i forhold til værtslandets marked, navnlig når tilsynsmyndigheden i værtslandet anser virksomheden for relevant.

Med henblik på litra b) udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for yderligere at præcisere de betingelser og tilfælde, der skal anvendes ved fastlæggelsen af, hvilke forsikrings- eller genforsikringsselskaber der er af relevans i forhold til værtslandets marked.

Med henblik på litra b) underretter tilsynsmyndigheden i værtslandet, hvis den finder, at den virksomhed, der udøves i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, er af relevans i forhold til værtslandets marked, tilsynsmyndigheden i hjemlandet herom med angivelse af årsagerne hertil.

Hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet er uenig i relevansen af den virksomhed, der udøves i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, underretter den inden for en måned tilsynsmyndigheden i værtslandet herom med angivelse af årsagerne hertil.

I tilfælde af uenighed om relevansen af den virksomhed, der udføres i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, kan tilsynsmyndighederne henvise sagen til EIOPA og anmode om dennes bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel."

16) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet, under hensyntagen til målene med tilsynet som fastsat i artikel 27 og 28 og de generelle principper for tilsyn som fastsat i artikel 29, stk. 1 og 2, samt proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 29, stk. 3."

b) Følgende stykke 5a indsættes:

"5a. Under hensyntagen til de oplysninger, der kræves i stk. 1, stk. 2, litra a), nr. i), og stk. 3, og til principperne i stk. 4 sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne en regelmæssig tilsynsrapport, der indeholder oplysninger om selskabets virksomhed og resultater, ledelsessystem, risikoprofil, værdiansættelse til solvensformål og kapitalforvaltning i løbet af rapporteringsperioden.

Hyppigheden af den regelmæssige tilsynsrapport skal være:

- a) hvert tredje år for små og ikkekomplekse selskaber
- b) mindst hvert tredje år for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er små og ikkekomplekse selskaber."
- c) Stk. 6, 7 og 8 udgår.

d) Stk. 9 affattes således:

"9. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at præcisere følgende:

- a) de i nærværende artikels stk. 1-4 nævnte oplysninger
- b) kriterierne for begrænset tilsynsindberetning for captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene ved disse specifikke typer selskaber med det formål i passende omfang at sikre konvergens i tilsynsindberetningen."

e) Stk. 10, første afsnit, affattes således:

"For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende regelmæssig tilsynsindberetning med hensyn til modellerne for indgivelse af oplysninger til tilsynsmyndighederne, jf. stk. 1 og 2, herunder de risikobaserede grænseværdier, der fastsætter udløsningsmekanismen for indberetningskrav, når det er relevant, eller enhver undtagelse vedrørende specifikke oplysninger for visse typer selskaber, som f.eks. captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af risiciene ved specifikke typer selskaber."

f) Stk. 11 udgår.

g) Som stk. 12 tilføjes:

"12. EIOPA forelægger senest den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være to år efter datoen for offentliggørelse] Kommissionen en rapport om potentielle foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige ændringer, med henblik på at udvikle en integreret dataindsamling for at:

- a) mindske overlapninger og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i forsikringsbranchen og andre sektorer i den finansielle sektor og
- b) forbedre datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, både på EU-plan og nationalt plan.

EIOPA prioriterer, men begrænser sig ikke til oplysninger om områder, der vedrører institutter for kollektiv investering og indberetning af derivater.

Ved udarbejdelsen af den rapport, der er omhandlet i første afsnit, arbejder EIOPA tæt sammen med de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Centralbank og inddrager, hvor det er relevant, de nationale kompetente myndigheder."

17) Følgende indsættes som artikel 35a:

"Artikel 35a

Undtagelser fra kvantitativ regelmæssig tilsynsindberetning indrømmet af tilsynsmyndighederne og begrænsninger heraf

1. Hvis de bestemte mellemrum, der er omhandlet i artikel 35, stk. 2, litra a), nr. i), er under et år, kan de kompetente tilsynsmyndigheder, uden at dette berører artikel 129, stk. 4, begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning, hvis:

a) indberetningen af disse oplysninger ville være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabets virksomhed

b) oplysningerne indberettes som minimum hvert år.

Denne begrænsning af den regelmæssige tilsynsindberetning gælder kun for selskaber, der ikke tegner sig for over 20 % af en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring, skadesforsikring og genforsikring, hvis markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter, og markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser.

Ved afgørelsen af, om selskaber kan komme i betragtning til disse begrænsninger, giver tilsynsmyndighederne prioritet til små og ikkekomplekse selskaber.

2. De kompetente tilsynsmyndigheder kan begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning eller fritage forsikrings- eller genforsikringsselskaber for kravet om post-for-post-indberetning, hvis:

- a) indberetningen af disse oplysninger ville være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabets virksomhed
- b) indberetningen af de pågældende oplysninger ikke er nødvendig for et effektivt tilsyn med selskabet
- c) undtagelsen ikke undergraver stabiliteten af de berørte finansielle systemer i Unionen, og
- d) selskabet er i stand til at fremlægge oplysningerne på anmodning.

Undtagelsen fra kravet om post-for-post-indberetning indrømmes kun til selskaber, der ikke tegner sig for over 20 % af en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring, skadesforsikring eller genforsikring, hvis markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter, og markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser. Ved afgørelsen af, om selskaber kan komme i betragtning til disse begrænsninger eller undtagelser, giver tilsynsmyndighederne prioritet til små og ikkekomplekse selskaber.

3. Captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber fritages for kravet om regelmæssig post-for-post-tilsynsindberetning, hvis de bestemte mellemrum, jf. artikel 35, stk. 2, litra a), nr. i), er kortere end ét år, forudsat at de opfylder begge følgende betingelser:

- a) alle forsikrede og begunstigede er enten:
 - juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet eller captive-genforsikringsselskabet er en del af,
 - fysiske personer, der kan være omfattet af den pågældende koncerns forsikringspolicer, forudsat at den virksomhed, der dækker disse fysiske personer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser

- b) de underliggende forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler for captive-forsikrings- eller captive- genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring."

4. Med henblik på stk. 1 og 2 vurderer tilsynsmyndighederne som led i tilsynsprocessen for selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, om fremsendelsen af oplysninger vil være alt for byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets risici, idet der som minimum tages hensyn til:

- a) de markedsrisici, som selskabets investeringer giver anledning til
- b) graden af risikokoncentrationer
- c) de mulige virkninger af forvaltningen af selskabets aktiver for den finansielle stabilitet
- d) selskabets systemer og strukturer for indberetning af oplysninger med henblik på tilsynsformål og den skriftlige politik, der er omhandlet i artikel 35, stk. 5.

5. Med henblik på stk. 1 og 2 vurderer tilsynsmyndighederne som led i tilsynsprocessen for selskaber, der ikke er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, om fremsendelsen af oplysninger vil være alt for byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets risici, idet der som minimum tages hensyn til de parametre, der er omhandlet i stk. 4, litra a)-d), og følgende:

- a) omfanget af selskabets præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver
- b) volatiliteten af de forsikringskrav og -ydelser, der dækkes af selskabet
- c) det samlede antal livsforsikrings- og skadesforsikringsklasser, der er meddelt tilladelse til
- d) hensigtsmæssigheden af selskabets ledelsessystem
- e) kapitalgrundlagsniveauet til dækning af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkrav
- f) om selskabet er et captive-forsikringsselskab eller et captive-genforsikringsselskab, der kun dækker risici forbundet med den industri- eller handelskoncern, som selskabet tilhører.

6. For at sikre sammenhæng og en ensartet anvendelse af nærværende artikels stk. 1-5 udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for yderligere at præcisere:

- a) metoderne til bestemmelse af de markedsandele, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, andet afsnit,
- b) den proces, som tilsynsmyndighederne skal anvende til underretning af forsikrings- og genforsikringsselskaber om enhver begrænsning eller undtagelse som omhandlet i denne artikel."

18) Som artikel 35b indsættes følgende:

"Artikel 35b

Indberetningsfrister

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1-4, på årlig eller mindre hyppig basis senest 16 uger efter selskabets afslutning af regnskabsåret.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1-4, en gang i kvartalet senest fem uger efter afslutningen af hvert kvartal.
3. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger den regelmæssige tilsynsrapport som omhandlet i artikel 35, stk. 5a, senest 18 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår.
4. Uden at det berører EIOPA's beføjelser i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010, kan EIOPA efter anmodning fra en eller flere nationale tilsynsmyndigheder eller på eget initiativ erklære, at der foreligger ekstraordinære driftsforstyrrelser. En driftsforstyrrelse kan kun erklæres for ekstraordinær, hvis den skyldes en sundhedsmæssig nødsituation, en naturkatastrofe eller en anden ekstrem hændelse, og hvis den i væsentlig grad påvirker den driftsmæssige kapacitet hos forsikrings- og genforsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher i en eller flere medlemsstater.

Hvis EIOPA har erklæret, at der foreligger en ekstraordinær driftsforstyrrelse, kan de nationale kompetente tilsynsmyndigheder senest 3 måneder efter erklæringen midlertidigt forlænge de frister, der er omhandlet i stk. 1, 2 eller 3, med op til 10 uger for de berørte selskaber. På grundlag af EIOPA's erklæring om, at der foreligger en ekstraordinær driftsforstyrrelse, kan de nationale kompetente tilsynsmyndigheder om nødvendigt forlænge de frister for indberetningsforpligtelser, der skal opfyldes senest 6 måneder efter EIOPA's erklæring. Hvis de berørte selskaber indgår i en koncern, som er underlagt

koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, underretter de nationale tilsynsmyndigheder straks den koncerntilsynsførende om denne forlængelse."

19) Artikel 36, stk. 2, litra a), affattes således:

"a) overholder reglerne vedrørende ledelsessystemet, herunder krav til egnethed og hæderlighed, jf. artikel 42, og vurdering af egen risiko og solvens som fastsat i kapitel IV, afdeling 2"

20) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende som litra e):

"e) forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender en af de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 308c og 308d, og alle følgende betingelser skal opfyldes:

i) selskabet ville ikke opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af overgangsforanstaltningen

ii) selskabet har hverken forelagt tilsynsmyndigheden den oprindelige indfasningsplan inden for den påkrævede periode som fastsat i artikel 308e, stk. 2, eller den krævede årsrapport som fastsat i nævnte artikels stk. 3."

b) I stk. 2 affattes tredje afsnit således:

"I de i stk. 1, litra d) og e), anførte situationer skal kapitaltillægget stå i rimeligt forhold til de væsentlige risici, der følger af henholdsvis afvigelsen og den manglende overholdelse, der er omhandlet i disse litraer."

21) I artikel 41 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes tredje afsnit således:

"Ledelsessystemet gennemgås regelmæssigt internt. En sådan intern gennemgang skal omfatte en vurdering af, om administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets sammensætning, effektivitet og interne ledelse er tilstrækkelig, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets aktiviteter."

b) Følgende stykke 2a indsættes:

"2a. Medlemsstaterne skal pålægge forsikrings- og genforsikringsselskaber at udpege forskellige personer til at varetage nøgleposterne risikostyringsfunktionen, aktuarfunktionen, compliancefunktionen og den interne auditfunktion og kræve, at den enkelte post varetages uafhængigt af de øvrige poster for at undgå interessekonflikter.

Hvis et selskab er blevet klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab i henhold til artikel 29b, og hvis et selskab har opnået forudgående tilsynsmæssig godkendelse i henhold til artikel 29d, kan de personer, der har ansvaret for nøglefunktionerne risikostyringsfunktionen, aktuarfunktionen og compliancefunktionen, også varetage enhver anden nøglefunktion end intern audit, enhver anden kritisk funktion eller være medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) potentielle interessekonflikter håndteres korrekt

b) kombinationen af poster eller kombinationen af en post, som forudsætter medlemskab af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, må ikke bringe personens evne til at varetage sine ansvarsområder i fare."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber fastlægger skriftlige politikker som minimum for risikostyring, intern kontrol, intern audit, aflønning og eventuelt outsourcing. De sikrer, at disse politikker gennemføres.

Disse skriftlige politikker gennemgås mindst én gang årligt. De skal forhåndsgodkendes af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og justeres i lyset af eventuelle større ændringer af det pågældende system eller inden for det pågældende område. Små og ikkekomplekse selskaber kan foretage en mindre hyppig gennemgang som minimum hvert tredje år, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af selskabets særlige forhold konkluderer, at der er behov for hyppigere gennemgang."

22) I artikel 42 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne om enhver ændring med hensyn til de personer, der reelt driver selskabet eller er ansvarlige for andre nøgleposter, og om årsagerne til ændringerne samt alle sådanne oplysninger, der er nødvendige for vurdere, om de nyudnævnte ledere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravet.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne, hvis en af de i stk. 1 og 2 nævnte personer ikke længere opfylder kravene i stk. 1 eller er blevet udskiftet af samme årsag."

b) Som stk. 4 tilføjes:

"4. Hvis en person, der reelt driver selskabet eller har andre nøgleposter, ikke opfylder kravene i stk. 1, har tilsynsmyndighederne beføjelse til at pålægge forsikrings- og genforsikringsselskabet at fjerne en sådan person fra denne post."

23) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra e) affattes således:

"e) styring af operationel risiko, herunder cybersikkerhed som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881*

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/881 af 17. april 2019 om ENISA (Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed), om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi og om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 (forordningen om cybersikkerhed) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 15)."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskaber anvender volatilitetsjusteringen som omhandlet i artikel 77d, skal deres likviditetsplaner tage højde for anvendelsen af volatilitetsjusteringen og vurdere, om der kan opstå likviditetsbegrænsninger, som ikke er i overensstemmelse med anvendelsen af volatilitetsjusteringen."

b) Stk. 2a ændres således:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

– Litra b), nr. i), affattes således:

"i) følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for de antagelser, der ligger til grund for beregningen af matchtilpasningen, herunder beregningen af det grundlæggende spread, jf. artikel 77c, stk. 1, litra b)"

– I litra b) udgår nr. iii).

– Litra c) affattes således:

"c) når volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d anvendes, følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for ændringer i de økonomiske forhold, der ville påvirke det i artikel 77d, stk. 3, omhandlede risikokorrigerede spread."

ii) Tredje afsnit affattes således:

"Når volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d anvendes, skal der i den skriftlige risikostyringspolitik, jf. artikel 41, stk. 3, tages hensyn til volatilitetsjusteringen."

24) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, indsættes som litra d), e) og f):

"d) hensyntagen til og analyse af den makroøkonomiske situation og mulige makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling

e) efter anmodning fra tilsynsmyndigheden hensyntagen til og analyse af:

i) de makroprudentielle betænkeligheder, der kan påvirke den specifikke risikoprofil, de godkendte risikotolerancegrænser, forretningsstrategien, forsikringsaktiviteterne eller investeringsbeslutningerne og selskabets samlede solvensbehov, jf. litra a)

ii) selskabets aktiviteter, som kan påvirke den makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling, og som har potentiale til at blive kilder til systemiske risici

f) selskabets samlede evne til at opfylde sine finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forpligtelser forfalder, selv i stresssituationer."

b) Som stk. 1a og 1b indsættes:

"1a. Med henblik på stk. 1, litra d) og e), skal den makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling som minimum omfatte følgende forhold:

- a) rente- og spreadniveau
- b) indeksniveauet for de finansielle markeder
- c) inflation
- d) indbyrdes forbundenhed med andre deltagere på det finansielle marked
- e) klimaændringer, pandemier, andre massebegivenheder og andre katastrofer, som kan påvirke forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Med henblik på stk. 1, litra e), skal de makroprudentielle betænkeligheder som minimum omfatte plausible ugunstige fremtidige scenarier og risici i forbindelse med kreditlejningen og den økonomiske afmatning, flokmentalitet i forbindelse med investeringer eller overdrevne eksponeringskoncentrationer på sektorniveau.

1b. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, i henhold til artikel 29c ikke er forpligtet til at foretage den analyse, som er omhandlet i stk. 1, litra e)."

c) Stk. 2a affattes således:

"2a. Såfremt forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender matchtilpasningen, jf. artikel 77b, volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d, eller overgangsforanstaltningerne, jf. artikel 77a, stk. 2, artikel 308c og 308d, og, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, [andet] afsnit, skal det foretage en vurdering af overholdelsen af kapitalkravene i stk. 1, litra b), såvel med som uden hensyntagen til disse justeringer og overgangsforanstaltninger.

Uanset første afsnit finder kravet om vurdering af overgangsforanstaltninger, jf. artikel 77a, imidlertid ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gælder:

- i. andelen af fremtidige cash flow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i den pågældende valuta i forhold til alle fremtidige cash flow, som er forbundet med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, overstiger ikke 5 %
- ii. for så vidt angår fremtidige cash flow i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i den pågældende valuta, må andelen af fremtidige cash flow, som vedrører løbetider, for hvilke den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige cash flow i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, ikke overstige 10 %.

d) Som stk. 2b indsættes:

"2b. Når forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d, skal den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, desuden omfatte det omfang, i hvilket det pågældende selskabs risikoprofil afviger fra de antagelser, der danner grundlag for volatilitetsjusteringen."

e) Stk. 5 affattes således:

"5. Forsikrings- og genforsikringsselskaber gennemfører den i stk. 1 nævnte vurdering årligt og straks efter enhver væsentlig ændring i deres risikoprofil.

Uanset første afsnit i dette stykke kan forsikrings- og genforsikringsselskaber foretage den i stk. 1 omhandlede vurdering mindst hvert andet år og straks efter enhver væsentlig ændring i deres risikoprofil, medmindre tilsynsmyndigheden på grundlag af selskabets særlige omstændigheder konkluderer, at der er behov for en hyppigere vurdering, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:

a) selskabet er klassificeret som et lille og ikkekomplekst selskab

b) selskabet er et captive-forsikringsselskab eller et captive-genforsikringsselskab, der opfylder alle følgende kriterier:

i) alle forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet eller captive-genforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser

ii) de underliggende forsikringsforpligtelser og forsikringsaftaler for captive-forsikringsselskabets eller captive-genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring.

Undtagelsen fra den årlige vurdering forhindrer ikke selskabet i løbende at identificere, måle, overvåge, styre og indberette risici."

f) Som stk. 8 tilføjes:

"8. Med henblik på stk. 1, litra d) og e), sikrer medlemsstaterne, når andre myndigheder end tilsynsmyndighederne har fået overdraget et makroprudentielt mandat, at tilsynsmyndighederne deler resultaterne af deres makroprudentielle vurderinger af forsikrings- og genforsikringsselskabers vurdering af egen risiko og solvens, jf. denne artikel, med de relevante nationale myndigheder, der har et makroprudentielt mandat.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne samarbejder med alle nationale myndigheder med et makroprudentielt mandat om at analysere resultaterne og, i givet fald, identificere eventuelle makroprudentielle betænkeligheder, som vedrører, hvordan selskabernes virksomhed kan påvirke den makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne deler eventuelle makroprudentielle betænkeligheder og relevante parametre for input, der er relevante for vurderingen, med det berørte selskab."

g) Som stk. 9 tilføjes:

"9. Når tilsynsmyndigheden beslutter, om den vil anmode et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et datterselskab, som er omfattet af koncerntilsynet i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), om en eller flere af de analyser, der er omhandlet i stk. 1, litra e), tager den hensyn til, om nogen af de analyser, der er omhandlet i stk. 1, litra e), udføres på koncernniveau af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, og omfatter det pågældende datterselskabs særlige forhold.

De nationale tilsynsmyndigheder underretter årligt både EIOPA og ESRB om listen over forsikrings- og genforsikringsselskaber og listen over de koncerner, for hvilke de anmoder om supplerende makroprudentielle foranstaltninger."

25) Følgende indsættes som artikel 45a:

"Artikel 45a

Analyse af klimaændringsscenarier

1. Med henblik på identifikationen og vurderingen af de risici, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, vurderer det pågældende selskab også, om det har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer. Selskabet skal påvise væsentligheden af sin eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer i vurderingen omhandlet i artikel 45, stk. 1.

2. Hvis det pågældende selskab har en væsentlig eksponering for risici i forbindelse med klimaændringer, skal det angive mindst to langsigtede klimaændringsscenarier, herunder følgende:

a) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning forbliver under to grader celsius

b) et langsigtet klimaændringsscenarie, hvor den globale temperaturstigning er lig med eller højere end to grader celsius.

3. Den vurdering, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, skal med regelmæssige mellemrum indeholde en analyse af, hvordan de langsigtede klimaændringsscenarier anført i henhold til nærværende artikels stk. 2 indvirker på selskabets virksomhed. Disse mellemrum skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici i forbindelse med klimaændringer, der er forbundet med selskabets virksomhed, men må ikke være længere end tre år.

4. De langsigtede klimaændringsscenarier, der er omhandlet i stk. 2, gennemgås mindst hvert tredje år og ajourføres om nødvendigt.

5. Uanset stk. 2, 3 og 4 er små og ikkekomplekse selskaber hverken forpligtet til at redegøre for klimaændringsscenarier eller til at vurdere deres indvirkning på selskabets virksomhed, uden at det berører anvendelsen af artikel 29c."

26) I artikel 51 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne kræver under hensyn til oplysningerne, der er krævet i artikel 35, stk. 3, og principperne i nævnte artikels stk. 4, at forsikrings- og genforsikringsselskaber årligt offentliggør en rapport om deres solvens og finansielle situation.

Rapporten om solvens og finansiell situation skal indeholde to særskilte dele, som er tydeligt angivet og offentliggjort samlet. Den første del skal bestå af oplysninger rettet til forsikringstagere og begunstigede, og anden del skal bestå af oplysninger rettet til andre markedsdeltagere."

- b) Stk. 1a affattes således:

"1a. Den del af rapporten om solvens og finansiell situation, der består af oplysninger rettet til forsikringstagere og begunstigede, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) en kort beskrivelse af den virksomhed, der udøves, og en gennemgang af selskabets resultater og
- b) en kort beskrivelse af selskabets kapitalforvaltning og risikoprofil."

- c) Som stk. 1b og 1c indsættes:

"1b. Den del af rapporten om solvens og finansiell situation, der består af oplysninger rettet til andre markedsdeltagere, skal indeholde følgende oplysninger, enten i komplet form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger, for så vidt angår såvel art og omfang, der er offentliggjort i henhold til andre love eller administrative forskrifter:

- a) en beskrivelse af den virksomhed, der udøves, og en gennemgang af selskabets resultater
- b) en beskrivelse af ledelsessystemet
- c) en særskilt beskrivelse af det grundlag og de metoder, der benyttes til værdiansættelsen af aktiver, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser
- d) en beskrivelse af kapitalforvaltningen og risikoprofilen, der som minimum indeholder oplysninger om følgende:

- i) kapitalgrundlagets sammensætning, størrelse og kvalitet
- ii) beløbene for solvenskapitalkrav og af minimumskapitalkrav
- iii) for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er relevante for den finansielle stabilitet i de finansielle systemer i Unionen, oplysninger om risikofølsomhed
- iv) den valgmulighed som omhandlet i artikel 304, der er anvendt til beregning af solvenskapitalkravet
- v) oplysninger, der gør det muligt at forstå hovedforskellene mellem de antagelser, der ligger til grund for standardformlen, og dem, der ligger til grund for den interne model, som selskabet anvender til beregning af sit solvenskapitalkrav
- vi) omfanget af alle afvigelser fra minimumskapitalkravet eller væsentlige afvigelser fra solvenskapitalkravet i rapporteringsperioden, selv hvis der i mellemtiden er blevet rettet op herpå, med en redegørelse for årsagen til og konsekvenserne af afvigelserne samt en beskrivelse af eventuelle korrigerende foranstaltninger.

1c. Når matchtilpasningen, jf. artikel 77b, anvendes, skal beskrivelsen omhandlet i denne artikels stk. 1b, litra c), og litra d), nr. i) og ii), også indeholde en beskrivelse af matchtilpasningen og af den portefølje af forpligtelser og overdragne aktiver, for hvilke matchtilpasningen anvendes, såvel som en kvantificering af indvirkningen på selskabets finansielle situation af, at matchtilpasningen ændres til nul.

Beskrivelsen i denne artikels stk. 1b, litra b) og litra c), nr. i) og ii), skal også indeholde en erklæring om, hvorvidt selskabet anvender den volatilitetsjustering, der er omhandlet i artikel 77d, og, hvis volatilitetsjusteringen anvendes, følgende oplysninger:

- a) en kvantificering af virkningen af en ændring til nul af volatilitetsjusteringen på selskabets finansielle situation
- b) for hver relevant valuta eller i givet fald land, volatilitetsjusteringen beregnet i overensstemmelse med artikel 77d og de tilsvarende bedste skøn for forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser."

d) Stk. 2 affattes således:

"2. Den i stk. 1b, litra d), nr. i), nævnte beskrivelse skal inkludere en analyse af eventuelle betydelige ændringer i forhold til den forudgående rapporteringsperiode og en forklaring på eventuelle større forskelle i forhold til værdien af sådanne elementer i regnskaberne samt en kort beskrivelse af kapitalens overførbarehed.

De i denne artikels stk. 1b, litra d), nr. ii), nævnte oplysninger om solvenskapitalkravet skal indeholde særskilte angivelser af dels det i henhold til kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2 og 3, beregnede beløb, dels alle krav om kapitaltillæg i henhold til artikel 37 eller konsekvensen af de specifikke parametre, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet er forpligtet til at benytte i henhold til artikel 110, sammen med kortfattede oplysninger om de pågældende tilsynsmyndigheders begrundelse herfor.

Offentliggørelsen af solvenskapitalkravet skal i givet fald ledsages af en angivelse af, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har fastsat dets endelige størrelse."

e) Som stk. 3-10 indsættes følgende:

"3. Captive-forsikringsselskaber er ikke forpligtet til at offentliggøre den del, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede, og de er ikke forpligtet til i den del, der er rettet til andre markedsdeltagere, at medtage andre oplysninger end de kvantitative data, der kræves i henhold til den i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standard, forudsat at disse selskaber opfylder følgende betingelser:

- a) alle forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captive-forsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser
- b) captive-forsikringsselskabets forsikringsforpligtelser består ikke af en obligatorisk ansvarsforsikring.

4. Captive-genforsikringsselskaber er ikke forpligtet til at offentliggøre den del, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede, og de er ikke forpligtet til i den del, der er rettet til andre markedsdeltagere, at medtage andre oplysninger end de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, forudsat at disse selskaber opfylder følgende betingelser:

- a) alle forsikrede og begunstigede er juridiske enheder i den koncern, som captive-genforsikringsselskabet er en del af, eller fysiske personer, der kan omfattes af den pågældende koncerns forsikringspolicer, og den virksomhed, der dækker fysiske personer, som kan omfattes af koncernens forsikringspolicer, forbliver under 5 % af de forsikringsmæssige hensættelser
- b) de forsikringsaftaler, der ligger til grund for captive-genforsikringsselskabets genforsikringsforpligtelser, vedrører ikke en obligatorisk ansvarsforsikring
- c) lån til moderselskabet eller ethvert koncernselskab, herunder koncernkassebeholdning, overstiger ikke 20 % af captive-genforsikringsselskabets samlede aktiver
- d) det maksimale tab som følge af de forsikringsmæssige bruttohensættelser kan vurderes deterministisk uden anvendelse af stokastiske metoder.

5. Uanset stk. 1 kan genforsikringsselskaber vælge ikke at offentliggøre den del af rapporten om solvens og finansiell situation, der er rettet til forsikringstagere og begunstigede.

6. Uanset stk. 1b kan forsikringsselskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, vælge kun at offentliggøre de kvantitative data, der kræves i henhold til de i artikel 56 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, i den del af rapporten om solvens og finansiell situation, der består af oplysninger rettet til andre markedsdeltagere, forudsat at de hvert tredje år offentliggør en fuldstændig rapport, der indeholder alle de oplysninger, der kræves i henhold til denne artikel.

7. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels første afsnit senest 18 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår, og at tilsynsmyndighederne har beføjelse til midlertidigt at forlænge denne frist med op til 10 uger, hvis det er nødvendigt, for de berørte selskaber i tilfælde af, at EIOPA har erklæret en driftsforstyrrelse for ekstraordinær i henhold til artikel 35b, stk. 4. Disse frister kan om nødvendigt forlænges for indberetningsforpligtelser, der skal opfyldes senest 6 måneder efter EIOPA's erklæring. Hvis de berørte selskaber indgår i en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, underretter de nationale tilsynsmyndigheder straks den koncerntilsynsførende om denne forlængelse.

8. Som en del af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, skal forsikrings- og genforsikringsselskaber med henblik på fastsættelse af de forsikringsmæssige hensættelser i henhold til artikel 77 offentliggøre virkningen af at anvende den risikofrie rentekurve, der er fastlagt uden anvendelse af overgangsordningen for ekstrapolering, jf. artikel 77e, stk. 1, litra aa), i stedet for den relevante risikofrie rentekurve.

Uanset første afsnit finder offentliggørelseskravet imidlertid ikke anvendelse på en valuta, for hvilken et af følgende gælder:

- i) andelen af fremtidige cash flow i tilknytning til forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i den pågældende valuta i forhold til alle fremtidige cash flow, som er forbundet med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, overstiger ikke 5 %
- ii) for så vidt angår fremtidige cash flow i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i den pågældende valuta, må andelen af fremtidige cash flow, som vedrører løbetider, for hvilke den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres i forhold til alle fremtidige cash flow i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, ikke overstige 10 %.

9. Hvis det er relevant, oplyser forsikrings- og genforsikringsselskaber som en del af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, hvilken indvirkning eventuelle overgangsforanstaltninger, der anvendes i henhold til artikel 111, stk. 1, [andet] afsnit, og artikel 77a, stk. 2, har på deres finansielle situation.

10. Som en del af den rapport, der er omhandlet i stk. 1, oplyser forsikrings- og genforsikringsselskaber den kombinerede indvirkning på deres finansielle situation af ikke at anvende overgangsforanstaltningerne i artikel 77a, 308c og 308d og, hvor det er relevant, artikel 111, stk. 1, [andet] afsnit."

27) Følgende indsættes som artikel 51a:

"Artikel 51a

Rapport om solvens og finansiell situation: revisionskrav

1. For forsikrings- og genforsikringsselskaber, bortset fra små og ikkekomplekse selskaber og captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, skal balancen, der offentliggøres som en del af rapporten om solvens og finansiell situation eller som en del af den samlede rapport om solvens og finansiell situation, underkastes revision.
 2. Uanset artikel 29c kan medlemsstaterne udvide forpligtelsen i stk. 1 til også at omfatte selskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber.
 3. Medlemsstaterne kan udvide revisionskravet til også at omfatte andre elementer i rapporten om solvens og finansiell situation.
 4. Denne revision udføres af en lovpligtig revisor eller et revisionsfirma i overensstemmelse med de gældende revisionsstandarder i henhold til artikel 26 i direktiv 2006/43/EF. Lovpligtige revisorer og revisionsfirmaer skal, når de udfører denne opgave, opfylde de opgaver for revisorer, der er fastsat i artikel 72.
- I Portugal kan dele af revisionen udføres af enheder, der er registreret som *Atuário Responsável* i henhold til national lovgivning, forudsat at de handler i overensstemmelse med bindende standarder, der sikrer en revision af høj kvalitet og som minimum dækker området revisionspraksis, uafhængighed og intern kvalitetskontrol, når de udfører en sådan revision, og under overholdelse af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 72.

5. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne forelægger en særskilt rapport for tilsynsmyndigheden, herunder også en beskrivelse af arten og resultaterne af denne revision, udarbejdet af den lovpligtige revisor eller revisionsfirmaet sammen med rapporten om solvens og finansiell situation."

28) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende som litra e) og f):

"e) det samlede antal af forsikrings- og genforsikringsselskaber opdelt efter små og ikkekomplekse selskaber og andre selskaber, som anvender forenklinger eller andre proportionalitetsforanstaltninger, og antallet af selskaber, der anvender specifikke proportionalitetsforanstaltninger

f) antallet af koncerner opdelt efter små og ikkekomplekse koncerner og andre koncerner, som anvender forenklinger eller andre proportionalitetsforanstaltninger, og antallet af koncerner, der anvender specifikke proportionalitetsforanstaltninger."

b) I stk. 2 indsættes som litra f) og g):

"f) for hver medlemsstat antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber og antallet af koncerner opdelt efter små og ikkekomplekse selskaber eller koncerner eller andre selskaber eller koncerner, som anvender forenklinger eller andre proportionalitetsforanstaltninger, og antallet af selskaber eller koncerner, der anvender specifikke proportionalitetsforanstaltninger."

g) for hver medlemsstat særskilt antallet af små og ikkekomplekse forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner og bruttopræmieindtægter fra virksomhed udøvet i andre medlemsstater end hjemlandet samt sidstnævntes procentdel af de samlede årlige bruttopræmieindtægter."

c) Stk. 3 affattes således:

"3. EIOPA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen de i stk. 2 omhandlede oplysninger sammen med en rapport, der viser graden af tilsynsmæssig konvergens i anvendelsen af kapitaltillæg og anvendelsen af proportionalitetsforanstaltninger mellem tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater."

d) Som stk. 4 indsættes:

"4. EIOPA overvåger, hvorvidt kriterierne for identifikation af små og ikkekomplekse selskaber og koncerner er hensigtsmæssige og velfunderede, og vurderer virkningerne af anvendelsen af disse kriterier, som minimum med hensyn til målene om beskyttelse af forsikringstagere, finansiel stabilitet og lige konkurrencevilkår. EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater den ... [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være tre år efter anvendelsen]."

29) Artikel 53, stk. 4, affattes således:

"4. Denne artikels stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1b, litra d)."

30) I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter til nærmere præcisering af, hvilke oplysninger forsikrings- og genforsikringsselskaber skal offentliggøre."

- b) I slutningen af artiklen indsættes følgende stykke:

"For at sikre en ensartet og sammenhængende anvendelse af artikel 51, stk. 1b, litra d), nr. iii), udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for yderligere at præcisere de metoder, der skal anvendes ved fastlæggelsen af, hvilke forsikrings- og genforsikringsselskaber der er relevante for den finansielle stabilitet i de finansielle systemer i Unionen. EIOPA sikrer, at retningslinjerne er i overensstemmelse med andre værktøjer, der anvendes til at identificere de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er relevante for den finansielle stabilitet i de finansielle systemer i Unionen med henblik på dens opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010."

- 31) Artikel 58, stk. 3, litra a) og b), affattes således:

"a) etableret eller omfattet af lovgivning uden for Unionen, eller

b) en fysisk eller juridisk person, der ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF *, direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

- 32) I artikel 60, stk. 1, litra a), ændres "artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF" til "artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF".
- 33) Artikel 62, stk. 1, første punktum, affattes således:
- "Medlemsstaterne kræver, at tilsynsmyndighederne i hjemlandet for det selskab, hvori der besiddes eller søges en kvalificeret deltagelse, eller hvori en kvalificeret deltagelse forøges, i tilfælde af, at de i artikel 57, omhandlede personers indflydelse vil kunne være til skade for en sund og forsigtig forvaltning af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør."
- 34) I artikel 63, andet afsnit, ændres "direktiv 2004/39/EF" til "direktiv 2014/65/EU".
- 35) I artikel 72, stk. 1, ændres "artikel 51 i direktiv 78/660/EØF, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF" til "artikel 34 eller 35 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EF",
- 36) I artikel 77 tilføjes følgende stk. 6 og 7:
- "6. Hvis forsikrings- og genforsikringsaftaler omfatter finansielle optioner og garantier, skal de metoder, der anvendes til at beregne det bedste skøn, på passende vis afspejle, at nutidsværdien af cash flow fra disse aftaler kan afhænge af både det forventede udfald af fremtidige begivenheder og udviklinger og af det faktiske resultats potentielle afvigelser i forhold til det forventede udfald i visse scenarier.
7. Uanset stk. 6 kan små og ikkekomplekse selskaber i henhold til artikel 29b anvende en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser med optioner og garantier, der ikke anses for væsentlige."

37) Artikel 77a affattes således:

"Artikel 77a

Ekstrapolering af den relevante risikofrie rentekurve

1. Fastsættelsen af den relevante risikofrie rentekurve, jf. artikel 77, stk. 2, sker ved anvendelse af og i overensstemmelse med oplysninger afledt af relevante finansielle instrumenter. Denne fastsættelse tager hensyn til relevante finansielle instrumenter med løbetider, for hvilke markedet for de pågældende finansielle instrumenter er dybt, likvidt og gennemsigtigt. Den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres for løbetider, der går ud over det første udjævningspunkt. Det første udjævningspunkt for en valuta er den længste løbetid, for hvilken alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) markederne for finansielle instrumenter med denne løbetid er dybe, likvide og gennemsigtige
- b) procentdelen af udestående obligationer med denne eller en længere løbetid blandt alle udestående obligationer, der er denomineret i den pågældende valuta, er tilstrækkelig høj.

Den ekstrapolerede del af den relevante risikofrie rentekurve baseres på forwardrenter, idet der konvergeres jævnt fra den anvendte forwardrente ved det første udjævningspunkt til en ultimativ forwardrente.

Den ekstrapolerede del af de relevante risikofrie rentesatser skal tage hensyn til oplysninger fra andre finansielle instrumenter end obligationer, hvad angår løbetider, for hvilke den relevante risikofrie rentekurve ekstrapoleres, og for hvilke markederne for disse finansielle instrumenter er dybe, likvide og gennemsigtige.

2. Med henblik på stk. 1, andet afsnit, kan parametre til bestemmelse af hastigheden hvormed forwardrenten konvergeres i retning af ekstrapoleringens endelige forwardrente vælges således, at den risikofrie rentekurve den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen] i tilstrækkelig grad svarer til den risikofrie rentekurve på denne dato, der fastsættes i overensstemmelse med de regler for ekstrapolering, der var gældende den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være dagen før datoen for anvendelsen]. Disse parametre for ekstrapoleringen nedsættes lineært ved begyndelsen af hvert kalenderår i en overgangsperiode. De endelige parametre for ekstrapoleringen anvendes fra den 1. januar 2032.

Overgangsmekanismen i første afsnit berører ikke fastlæggelsen af dybden, likviditeten og gennemsigtigheden på de finansielle markeder og det første udjævningspunkt, der er omhandlet i stk. 1."

38) I artikel 77d foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstater sikrer, at et forsikrings- og genforsikringsselskab kan anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, jf. artikel 77, stk. 2, forudsat at tilsynsmyndighederne på forhånd har godkendt dette, og hvis følgende betingelser som minimum er opfyldt:

a) volatilitetsjusteringen for en given valuta anvendes til beregning af det bedste skøn over alle selskabets forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, der er denomineret i den pågældende valuta, hvis den relevante risikofrie rentekurve, der anvendes til at beregne det bedste skøn for disse forpligtelser, ikke omfatter en matchtilpasning som omhandlet i artikel 77b

b) selskabet godtgør til tilsynsmyndighedens tilfredshed, at det har indført passende procedurer til beregning af volatilitetsjusteringen i henhold til nærværende artikels stk. 3 og 4."

b) Som stk. 1a, 1b og 1c indsættes:

"1a. Uanset denne artikels stk. 1 kan forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvendte en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve for at beregne det bedste skøn som omhandlet i artikel 77, stk. 2, inden den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være ét år før datoen for anvendelsen], uden forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden fortsætte med at anvende en volatilitetsjustering, forudsat at de overholder de betingelser, som tilsynsmyndigheden har fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 1, fra den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen].

1b. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et forsikrings- og genforsikringsselskab ophører med at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve for at beregne det bedste skøn som omhandlet i artikel 77, stk. 2, hvis selskabet ikke længere opfylder de betingelser, som tilsynsmyndigheden har fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 1. Når et selskab igen opfylder de betingelser, som tilsynsmyndigheden har fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 1, kan det anmode tilsynsmyndighederne om forhåndsgodkendelse til at anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn i henhold til nærværende artikels stk. 1.

1c. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan, såfremt der er indhentet forhåndsgodkendelse hos tilsynsmyndigheden, anvende en selskabsspecifik justering af dette risikokorrigerede spread for den valuta, der er omhandlet i stk. 3, forudsat at de oplysninger, der indgår i selskabets relevante aktiver, og som indberettes af selskabet i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1-4, er af tilstrækkelig kvalitet, der muliggør en solid og pålidelig beregning.

Denne justering skal svare til det laveste mellem 100 % og forholdet mellem det risikokorrigerede spread baseret på selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter og det risikokorrigerede spread, der er beregnet på grundlag af referenceporteføljen for den relevante valuta. Det risikokorrigerede spread, som er baseret på selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter, beregnes på samme måde som det risikokorrigerede spread, der er baseret på referenceporteføljen for den relevante valuta, men ved hjælp af selskabsspecifikke data om vægtene og den gennemsnitlige varighed af de relevante underklasser i selskabets portefølje af investeringer i gældsinstrumenter for den relevante valuta. Hvis justeringen er mindre end 100 %, forhøjes volatilitetsjusteringen ikke med en makrovolatilitetsjustering som omhandlet i stk. 4."

c) Stk. 2-4 affattes således:

"2. For hver valuta baseres volatilitetsjusteringen anvendt på den relevante risikofrie rentekurve på spreadet mellem den rentesats, der kan tjenes på en referenceportefølje bestående af investeringer i gældsinstrumenter for den pågældende valuta, og satserne for den relevante grundlæggende risikofrie rentekurve for den pågældende valuta.

En valutas referenceportefølje af investeringer i gældsinstrumenter skal være repræsentativ for de aktiver, der er denomineret i den pågældende valuta, og som forsikrings- og genforsikringsselskaber har investeret i, for at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, som er denomineret i den pågældende valuta.

3. Størrelsen af volatilitetsjusteringen anvendt på risikofrie rentesatser for en valuta beregnes som følger:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

Hvor:

- a) VA_{cu} er volatilitetsjusteringen for en valuta cu
- b) $CSSR_{cu}$ er et forsikrings- eller genforsikringsselskabs følsomhedskvotient for kreditspread for valutaen cu
- c) RCS_{cu} er det risikokorrigerede spread for valutaen cu .

$CSSR_{cu}$ må ikke være negativ og må ikke være mere end én. $CSSR_{cu}$ skal medtage værdier, som er under én, hvis aktivernes følsomhed i et forsikrings- eller genforsikringsselskab i en valuta over for ændringer i kreditspreads er lavere end følsomheden af de forsikringsmæssige hensættelser i det pågældende selskab i den pågældende valuta over for ændringer i rentesatser.

RSC_{cu} beregnes som forskellen mellem det spread, der er omhandlet i stk. 2, og den andel af dette spread, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab eller uventet kreditrisiko eller andre risici i relation til aktiverne.

VA_{cu} finder anvendelse på den relevante risikofrie rentekurve, som ikke udledes ved ekstrapolation i henhold til artikel 77a. Hvis den ekstrapolerede del af de relevante risikofrie rentesatser tager hensyn til oplysninger fra andre finansielle instrumenter end obligationer, jf. artikel 77a, stk. 1, finder VA_{cu} også anvendelse på risikofrie rentesatser afledt af disse finansielle instrumenter. Ekstrapoleringen af de relevante risikofrie rentesatser i rentekurven baseres på disse justerede risikofrie rentesatser.

Uanset første afsnit kan forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i en medlemsstat med en valuta, som er bundet til euroen, og som opfylder de detaljerede kriterier for justeringer for valutaer, som er bundet til euroen, for at lette beregningen af undermodulet "currency risk", som fastsat i henhold til artikel 111, stk. 1, litra p), ved beregningen af volatilitetsjusteringen af risikofrie rentesatser for den valuta, der er bundet til euroen, og volatilitetsjusteringen af de risikofrie rentesatser for euroen, beregne en fælles $CSSR_{cu}$ for både deres lokale valuta og euroen ved samlet at tage hensyn til aktiver og passiver denomineret i euro og deres lokale valuta.

4. Volatilitetsjusteringen for euroen øges med en makrovolatilitetsjustering, jf. dog stk. 1c. Makrovolatilitetsjusteringen beregnes som følger:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1,3 RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

hvor:

- a) $VA_{Euro,macro}$ er makrovolatilitetsjusteringen for et land co
- b) $CSSR_{Euro}$ er et forsikrings- eller genforsikringsselskabs følsomhedskvotient for kreditspread for euroen
- c) RCS_{co} er det risikokorrigerede spread for landet co
- d) RCS_{Euro} er det risikokorrigerede spread for euroen
- e) ω_{co} er den landespecifikke justeringsfaktor for landet co .

$CSSR_{Euro}$ beregnes som et forsikrings- eller genforsikringsselskabs følsomhedskvotient for kreditspread for euroen i henhold til stk. 3.

RCS_{co} beregnes på samme måde som det risikokorrigerede spread for euroen i henhold til stk. 3, men baseres på en referenceportefølje, der er repræsentativ for de aktiver, som forsikrings- og genforsikringsselskaber investerer i, for at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser for produkter, der sælges på det pågældende lands forsikringsmarked, og som er denomineret i euro.

RSC_{Euro} beregnes som det risikokorrigerede spread for euroen i henhold til stk. 3.

Den landespecifikke justeringsfaktor, der er omhandlet i litra e), beregnes som følger:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RSC_{co}^* - 0,6 \%}{0,3 \%}; 1\right); 0\right)$$

hvor RSC_{co}^* er det risikokorrigerede spread for landet co , jf. litra c), første afsnit, multipliceret med procentdelen af investeringer i gældsinstrumenter i forhold til de samlede aktiver, som indehaves af de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i land co ."

39) I artikel 77e foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Følgende indsættes som litra aa) og ab):

"aa) det sæt scenarier, der skal anvendes til en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser i henhold til artikel 77, stk. 6

ab) med henblik på offentliggørelse i henhold til artikel 51, stk. 8, en relevant risikofri rentekurve uden matchtilpasning eller volatilitetsjustering og fastsat uden anvendelse af den overgangsperiode for ekstrapoleringen som omhandlet i artikel 77a; stk. 2."

ii) Litra c) affattes således:

"c) for hver relevant valuta og for hvert relevant nationalt forsikringsmarked et risikokorrigeret spread, jf. henholdsvis artikel 77d, stk. 3, og 4".

iii) Følgende indsættes som litra d):

"d) for hver relevant medlemsstat den procentvise andel af investeringer i gældsinstrumenter i forhold til de samlede aktiver, som besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i landet, jf. artikel 77d, stk. 4."

- b) Følgende stykke 1a indsættes:

"1a. Hvis markederne for relevante finansielle instrumenter eller obligationer med denne løbetid er dybe, likvide og gennemsigtige, fastsætter og offentliggør EIOPA som minimum på årsbasis for hver relevant valuta og hver løbetid procentdelen af obligationer med denne eller en længere løbetid blandt alle obligationer, der er denomineret i den pågældende valuta, jf. artikel 77a, stk. 1."

- c) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"For at sikre ensartede betingelser for beregningen af forsikringsmæssige hensættelser og basiskapitalgrundlag kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der for hver relevant valuta fastsætter de tekniske oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a) og ab)-c), og det første udjævningspunkt i henhold til artikel 77a, stk. 1. Der kan i disse gennemførelsesretsakter gøres brug af de oplysninger, som EIOPA offentliggør i henhold til nærværende artikels stk. 1."

- d) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"For så vidt angår valutaer, hvor det i stk. 1, litra c), omhandlede risikokorrigerede spread ikke er fastsat i de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter, anvendes der ingen volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn. For så vidt angår medlemsstater, der har euroen som valuta, og hvor det i stk. 1, litra c), omhandlede risikokorrigerede spread og den procentdel, der er omhandlet i stk. 1, litra d), ikke er fastsat i de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter, tilføjes der ingen makrovolatilitetsjustering til volatilitetsjusteringen."

e) Som stk. 4 indsættes:

"4. Med henblik på nærværende artikels stk. 2 må et første udjævningspunkt for en valuta, der er fastsat i en gennemførelsesretsakt, ikke ændres, medmindre en vurdering af procentsatserne for obligationer med en løbetid over eller lig med en given løbetid blandt alle obligationer, som er denomineret i den pågældende valuta, viser et andet første udjævningspunkt i henhold til artikel 77a, stk. 1, i mindst to på hinanden følgende år."

40) I artikel 86 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Følgende indsættes som litra aa):

"aa) den forsigtige deterministiske værdiansættelse som omhandlet i artikel 77, stk. 7, samt de betingelser, hvorunder denne værdiansættelse kan anvendes til at værdiansætte det bedste skøn over forsikringsmæssige hensættelser med optioner og garantier."

ii) Litra b) affattes således:

"b) de metoder, principper og teknikker, der anvendes til fastlæggelsen af den relevante risikofrie rentekurve, som skal anvendes til beregning af det i artikel 77, stk. 2, omhandlede bedste skøn

i) formlen for ekstrapolering som omhandlet i artikel 77a, stk. 1, herunder de parametre, der bestemmer ekstrapoleringens konvergenshastighed

ii) metoden til bestemmelse af dybde, likviditet og gennemsigtighed på obligationsmarkederne som omhandlet i artikel 77a, stk. 1

iii) den procentdel, under hvilken andelen af obligationer med løbetider over eller lig med en given løbetid blandt alle obligationer betragtes som lav med henblik på artikel 77a, stk. 1

iv) den i artikel 77a, stk. 2, omhandlede overgangsforanstaltning".

iii) Nr. i) affattes således:

"i) metoder og antagelser til beregning af den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering, herunder følgende:

i) en formel til beregning af det spread, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 2

ii) en formel til beregning af den følsomhedskvotient for kreditspread, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 3 og 4

iii) for hver relevant aktivklasse den procentdel af spreadet, der repræsenterer den del, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab eller uventede kreditrisici eller andre risici i forbindelse med aktiverne, jf. artikel 77d, stk. 3."

- b) Følgende stykke 1a indsættes:

"1a. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a om fastlæggelse af kriterier for, hvornår aktiver kan indgå i den i artikel 77b, stk. 1, litra a), omhandlede aktivportefølje."

- c) Følgende stykke 2a indsættes:

"2a. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 77, stk. 7, udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til at fastlægge det sæt scenarier, der skal anvendes til en forsigtig deterministisk værdiansættelse af det bedste skøn over livsforsikringsforpligtelser som omhandlet i nævnte stykke.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være 12 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010."

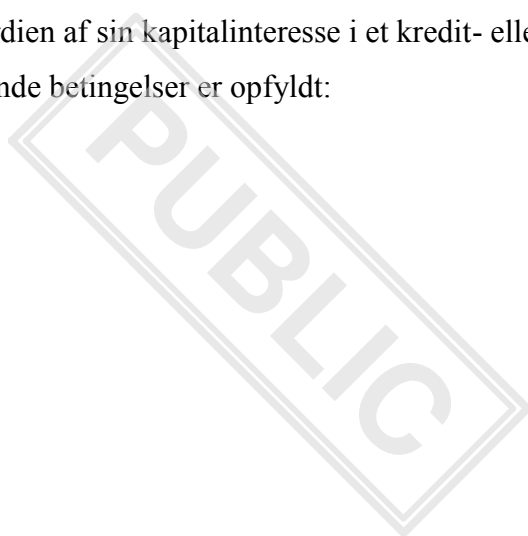
- 41) I artikel 92 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1a affattes således:

"1a. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a med henblik på at præcisere behandlingen af kapitalinteresser som omhandlet i artikel 212, stk. 2, tredje afsnit, i finansierings- og kreditinstitutter for så vidt angår fastlæggelsen af kapitalgrundlaget, herunder metoder til fradrag i et forsikrings- eller genforsikringsselskabs basiskapitalgrundlag af væsentlige kapitalinteresser i kredit- og finansieringsinstitutter.

Uanset fradrag af kapitalinteresser i kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet som fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til første afsnit, kan tilsynsmyndighederne med henblik på fastlæggelse af

basiskapitalgrundlaget, jf. artikel 88, tillade, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke fratrækker værdien af sin kapitalinteresse i et kredit- eller finansieringsinstitut, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) forsikrings- eller genforsikringsselskabet befinder sig i en af de situationer, der er beskrevet i dette litras nr. i) eller ii):
- i) kredit- eller finansieringsinstituttet og forsikrings- eller genforsikringsselskabet tilhører samme koncern som defineret i artikel 212, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), og det tilknyttede kredit- eller finansieringsinstitut ikke er omfattet af det fradrag, der er omhandlet i artikel 228, stk. 5
 - ii) tilsynsmyndighederne kræver eller tillader forsikrings- eller genforsikringsselskaber at anvende tekniske beregningsmetoder i henhold til del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF, og kredit- eller finansieringsinstituttet er omfattet af det samme supplerende tilsyn i henhold til nævnte direktiv som forsikrings- eller genforsikringsselskabet
- b) tilsynsmyndighederne er tilfredse med niveauet for integreret ledelse, risikostyring og intern kontrol hvad angår de selskaber, der er omfattet af koncerntilsyn som omhandlet i dette afsnits litra a), nr. i), eller inden for anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn, der er omhandlet i dette afsnits litra a), nr. ii)
- c) den dermed forbundne kapitalinteresse i kredit- eller finansieringsinstituttet er en investering i egenkapital af strategisk art som fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 111, stk. 1, litra m)."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. De i stk. 1a, nævnte kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter omfatter følgende:

a) kapitalinteresser, som forsikrings- og genforsikringsselskaber besidder i:

i) kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 26), i forordning (EU) nr. 575/2013

ii) investeringsselskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/65/EU

b) hybride kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 52 i forordning (EU) nr. 575/2013 og supplerende kapitalinstrumenter som omhandlet i nævnte forordnings artikel 63 samt hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2019/2033, som forsikrings- og genforsikringsselskaber besidder i relation til de enheder, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a), hvori de besidder en kapitalinteresse."

42) Artikel 95, andet afsnit, affattes således:

"Med henblik herpå henviser forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvor det er relevant, til listen over elementer af kapitalgrundlaget i artikel 97, stk. 1."

43) Artikel 96, første afsnit, affattes således:

"Med henblik på dette direktiv gælder følgende klassificeringer, jf. dog artikel 95 og artikel 97, stk. 1:

- 1) overskudskapital, der falder ind under artikel 91, stk. 2, klassificeres som kernekapital (Tier 1-kapital)
- 2) remburs og garantier, som forvaltes af et uafhængigt forvaltningsselskab til fordel for forsikringskreditorer, og som er henholdsvis udstedt og stillet af kreditinstitutter, der har modtaget tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, klassificeres som supplerende kapital (Tier 2-kapital)
- 3) fordringer, som gensidige eller gensidiglignende redersammenslutninger med variable bidrag, der udelukkende forsikrer risici i klasse 6, 12 og 17 i bilag I, del A, kan gøre gældende over for deres medlemmer i form af indkaldelse af supplerende bidrag inden for de følgende 12 måneder, klassificeres som supplerende kapital (Tier 2-kapital)."

44) Udgået

45) Artikel 109 affattes således:

"Artikel 109

Forenklinger af standardformlen

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan foretage en forenklet beregning for et bestemt delmodul eller risikomodul, når arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, de står overfor, berettiger det, og når det vil være uforholdsmæssigt byrdefyldt at forlange, at alle forsikrings- og genforsikringsselskaber skal anvende standardformlen.

Med henblik på dette stykke kalibreres forenkledede beregninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3.

2. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab beregner solvenskapitalkravet, og et risikomodul eller -delmodul ikke udgør mere end 5 % af det primære solvenskapitalkrav, jf. artikel 103, litra a), kan selskabet anvende en forenklet beregning for dette risikomodul eller -delmodul i en periode på højst tre år efter denne beregning af solvenskapitalkravet, jf. dog nærværende artikels stk. 1 og artikel 102, stk. 1.

3. Med henblik på stk. 2 må summen af andelene – i forhold til det primære solvenskapitalkrav – i hvert risikomodul eller -delmodul, hvor de forenkledede beregninger jf. stk. 2 anvendes, ikke overstige 10 %.

Andelen af et risikomodul eller -delmodul i forhold til det primære solvenskapitalkrav, der er omhandlet i første afsnit, er den pågældende andel som beregnet på det seneste tidspunkt, hvor risikomodulet eller delmodulet blev beregnet uden anvendelse af en forenklet beregning jf. stk. 2."

46) Artikel 111, stk. 1, ændres således:

a) Litra l) og m) affattes således:

"l) de forenklede beregninger, der kan benyttes i forbindelse med bestemte risikomoduler og undermoduler som omhandlet i artikel 109, stk. 1, og immaterielle risikomoduler og undermoduler som omhandlet i artikel 109, stk. 2, såvel som de kriterier, som forsikrings- og genforsikringsselskaber, herunder captive-forsikrings- og genforsikringsselskaber, skal opfylde for at være berettiget til at benytte forenklingerne, jf. artikel 109, stk. 1

m) den tilgang, der skal benyttes med hensyn til kvalificeret deltagelse jf. artikel 13, nr. 21), ved beregning af solvenskapitalkravet, navnlig beregning af det i artikel 105, stk. 5, omhandlede undermodul "equity risk", under hensyntagen til den sandsynlige reduktion i volatiliteten i værdien af disse kvalificerede deltagelser som følge af de pågældende investeringers strategiske karakter og den indflydelse, som forsikrings- og genforsikringsselskabet udøver i disse investeringsmodtagende selskaber."

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Hvis Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til første afsnit, litra c), med henblik på at præcisere de metoder, antagelser og standardparametre, der skal anvendes til beregning af undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, litra a), med det formål at forbedre kapitalkravenes følsomhed i overensstemmelse med udviklingen i rentesatserne, kan sådanne justeringer af undermodulet for renterisiko indføres over en overgangsperiode på op til fem år. En sådan indfasning er obligatorisk og gælder for alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

Med henblik på første afsnit, litra h), finder de metoder og justeringer, der skal benyttes for at afspejle forsikrings- og genforsikringsselskabers reducerede mulighed for risikospredning med hensyn til fonde, ikke anvendelse på de porteføljer af aktiver, der ikke er afgrænsede fonde, og som er tildelt for at dække et tilsvarende bedste skøn over forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser som omhandlet i artikel 77b, stk. 1, litra a)."

47) Artikel 112, stk. 7, affattes således:

"7. Efter modtagelsen af tilsynsmyndighedernes tilladelse til at benytte en intern model skal forsikrings- og genforsikringsselskaber årligt forelægge tilsynsmyndighederne et estimat over solvenskapitalkravet beregnet ved brug af standardformlen som omhandlet i underafdeling 2."

48) I artikel 122 tilføjes følgende som stk. 5:

"5. Medlemsstaterne kan kun tillade forsikrings- og genforsikringsselskaber at tage hensyn til indvirkningen af kreditspreadbevægelserne på volatilitetsjusteringen beregnet i henhold til artikel 77d i deres interne model, hvis:

a) metoden til at tage hensyn til kreditspreadbevægelsernes indvirkning på volatilitetsjusteringen for en valuta hverken tager hensyn til en selskabsspecifik justering af dette risikokorrigerede spread i henhold til artikel 77d, stk. 1c, eller, såfremt der er tale om euro, en eventuel forøgelse af volatilitetsjusteringen gennem en makrovolatilitetsjustering i henhold til artikel 77d, stk. 4

b) solvenskapitalkravet ikke er lavere end hvilket som helst af følgende:

i) et teoretisk solvenskapitalkrav beregnet som solvenskapitalkravet, bortset fra at virkningen af kreditspreadbevægelser på volatilitetsjusteringen tages i betragtning i overensstemmelse med den metode, som EIOPA anvender med henblik på offentliggørelse af tekniske oplysninger i henhold til artikel 77e, stk. 1, litra c)

ii) et teoretisk solvenskapitalkrav beregnet i overensstemmelse med nr. i), bortset fra at den repræsentative portefølje for en valuta som omhandlet i artikel 77d, stk. 2, andet afsnit, fastsættes på grundlag af de aktiver, som forsikrings- og genforsikringsselskabet investerer i, i stedet for aktiverne i alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, der er denomineret i den pågældende valuta.

Med henblik på første afsnit, litra b), baseres fastsættelsen af den repræsentative portefølje for en given valuta på selskabets aktiver denomineret i den pågældende valuta og anvendt til at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser denomineret i den pågældende valuta."

49) I artikel 132 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 3, andet afsnit, ændres "direktiv 85/611/EØF" til "direktiv 2009/65/EF".
- b) Som stk. 5, 6, 7 og 8 indsættes:

"5. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal tage hensyn til den mulige makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi.

6. Forsikrings- og genforsikringsselskaber tager efter anmodning fra tilsynsmyndigheden hensyn til makroprudentielle betænkeligheder, når de træffer beslutning om deres investeringsstrategi og vurderer, i hvilket omfang deres investeringsstrategi kan påvirke den makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling og kan have potentiale til at blive en kilde til systemiske risici, og lader sådanne overvejelser indgå som en del af deres investeringsbeslutninger.

7. Med henblik på stk. 5 og 6 har den makroøkonomiske og finansielle markedsudvikling samt makroprudentielle betænkeligheder samme betydning som i artikel 45.

8. Når tilsynsmyndigheden beslutter, om den vil fremsætte den anmodning, som er omhandlet i stk. 6, til et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et datterselskab, som er omfattet af koncerntilsynet i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), tager den hensyn til, om den vurdering, der er omhandlet i stk. 6, udføres på koncernniveau af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, og omfatter det pågældende datterselskabs særlige forhold.

50) I artikel 133, stk. 3 ændres "direktiv 85/611/EØF" til "direktiv 2009/65/EF".

51) Artikel 138, stk. 4, ændres således:

a) Første afsnit affattes således:

"I tilfælde af usædvanlige ugunstige situationer, der berører forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher, som erklæret af EIOPA, kan tilsynsmyndighederne forlænge den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede periode med en periode på højst syv år under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder den gennemsnitlige varighed af de forsikringsmæssige hensættelser."

b) Andet afsnit, første punktum, affattes således:

"Uden at det berører EIOPA's beføjelser i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010, erklærer EIOPA med henblik på dette stykke efter anmodning fra den pågældende tilsynsmyndighed og, hvor det er relevant, efter konsultation af ESRB, at der foreligger usædvanlige ugunstige situationer."

52) Artikel 139 affattes således:

"Artikel 139

Manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne, så snart de konstaterer, at de ikke længere opfylder minimumskapitalkravet, eller at der er risiko for, at de i løbet af de efterfølgende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde kravet.

Med henblik på første afsnit i dette stykke finder kravet om underretning af tilsynsmyndigheden anvendelse, uanset om forsikrings- eller genforsikringsselskabet konstaterer, at minimumskapitalkravet ikke opfyldes, eller at der er risiko for manglende opfyldelse ved beregningen af minimumskapitalkravet i henhold til artikel 129, stk. 4, eller ved beregningen af minimumskapitalkravet mellem to datoer, når en sådan beregning indberettes til tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 129, stk. 4.

2. Senest en måned efter at have konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet, eller efter at have konstateret risiko for manglende opfyldelse, forelægger det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab, til godkendelse hos tilsynsmyndighederne, en kortfristet realistisk finansieringsplan med henblik på, senest tre måneder efter konstateringen, at forøge det anerkendte basiskapitalgrundlag til et niveau svarende til minimumskapitalkravet eller reducere risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder minimumskapitalkravet.

3. Hvis der ikke indledes en likvidation senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, overvejer tilsynsmyndigheden i hjemlandet at begrænse eller forbyde den frie rådighed over forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver. Den underretter da tilsynsmyndighederne i værtslandene herom. Disse myndigheder træffer efter anmodning fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet de samme foranstaltninger. Hjemlandets tilsynsmyndigheder angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

4. EIOPA kan udarbejde retningslinjer for de foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne bør træffe, når de konstaterer manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet eller risiko for manglende opfyldelse som omhandlet i stk. 1."

53) I artikel 144 tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Hvis tilladelsen tilbagekaldes, sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- og genforsikringsselskaber fortsat er underlagt de generelle regler og mål for forsikringstilsynet, jf. afsnit I, kapitel III, hvor det er relevant, indtil alle forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser er afviklet, eller indtil en eventuel likvidation er indledt."

54) I afsnit I indsættes følgende kapitel:

"KAPITEL VIIA

Makroprudentielle værktøjer

Artikel 144a

Likviditetsrisikostyring

1. Medlemsstaterne påser, at forsikrings- og genforsikringsselskabers likviditetsrisikostyring som omhandlet i artikel 44, stk. 2, litra d), sikrer, at de opretholder tilstrækkelig likviditet til at afvikle deres finansielle forpligtelser over for forsikringstagere og andre modparter, når disse forfalder, selv i stresssituationer.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at anmode forsikrings- og genforsikringsselskaberne om at udarbejde og vedligeholde en plan for likviditetsrisikostyring. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal, når de anmodes herom, forudsige indgående og udgående cash flows i forbindelse med deres aktiver og passiver for at vurdere niveauet af mulige misforhold på kort og mellemlang sigt og udvikle indikatorer for likviditetsrisiko for at identificere, overvåge og imødegå potentiel likviditetsstress.
3. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne planen for likviditetsrisikostyring som en del af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er klassificeret som små og ikkekomplekse selskaber i henhold til artikel 29b, ikke er forpligtet til at udarbejde en plan for likviditetsrisikostyring, jf. dog artikel 29c, stk. 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender matchtilpasningen som omhandlet i artikel 77b eller volatilitetsjusteringen som omhandlet i artikel 77d, kan kombinere planen for likviditetsrisikostyring som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, med den plan, der kræves i henhold til artikel 44, stk. 2, tredje afsnit.

6. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA retningslinjer med henblik på yderligere at præcisere indholdet, herunder kombinationen af planer, der er omhandlet i stk. 5, og hyppigheden af ajourføringen af planen for likviditetsrisikostyring.

Artikel 144b

Tilsynsbeføjelser til at afhjælpe likviditetssvagheder under ekstraordinære omstændigheder

1. Som led i den regelmæssige tilsynsmæssige kontrol overvåger tilsynsmyndighederne forsikrings- og genforsikringsselskabernes likviditetssituation. Hvis de identificerer væsentlige likviditetsrisici, underretter de det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab om denne vurdering. Forsikrings- eller genforsikringsselskabet redegør for, hvordan det agter at imødegå disse likviditetsrisici.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at pålægge selskaberne at styrke deres likviditetssituation, når der konstateres likviditetsrisici eller -mangler. Sådanne beføjelser anvendes, når der er tilstrækkelig dokumentation for, at der foreligger likviditetsrisici, og når forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke har truffet effektive foranstaltninger til afhjælpning heraf.

De foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne træffer i henhold til dette stykke, gennemgås mindst en gang om året af disse myndigheder og ophører, når selskabet har truffet effektive afhjælpende foranstaltninger.

3. Uden at det berører de bestemmelser, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til dette direktivs afsnit IV, sikrer medlemsstaterne, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til midlertidigt at suspendere forsikringstageres indløsningsrettigheder i nogle eller alle livsforsikringspolicer for selskaber, der står over for betydelige likviditetsrisici, som kan udgøre en trussel mod beskyttelsen af forsikringstagere eller mod stabiliteten i det finansielle system.

En sådan beføjelse må kun udøves som en sidste udvej under ekstraordinære omstændigheder, der påvirker selskaberne. Inden tilsynsmyndigheden udøver en sådan beføjelse, tager den hensyn til potentielle utilsigtede virkninger på de finansielle markeder, forsikringstagernes rettigheder og kollektive interesser og selskabets begunstigede, herunder også i en grænseoverskridende sammenhæng.

Anvendelsen af den i første afsnit omhandlede foranstaltning varer op til tre måneder. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningen kan forlænges, såfremt de underliggende årsager, der begrundet den, stadig er til stede, og at den ikke længere anvendes, når disse årsager ikke længere gør sig gældende.

Med forbehold af artikel 144c, stk. 6, sikrer medlemsstaterne, at de pågældende forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke foretager udlodninger eller andre betalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer, ikke foretager aktietilbagekøb eller tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer og ikke udbetaler bonusser eller anden variabel aflønning, før tilsynsmyndighederne ophæver suspensionen af indløsningsrettighederne. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne tillægges de nødvendige beføjelser hertil.

Medlemsstaterne sikrer, at myndigheder med et makroprudentielt mandat, hvis de er forskellige fra tilsynsmyndighederne, underrettes behørigt om tilsynsmyndighedernes hensigt om at gøre brug af den beføjelse, der er omhandlet i dette stykke, og på passende vis inddrages i vurderingen af de potentielle utilsigtede virkninger, der er omhandlet i andet afsnit.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne underretter EIOPA og ESRB, når de udøver den i dette stykke omhandlede beføjelse med henblik på at imødegå en risiko for stabiliteten i det finansielle system.

4. Hvis der under ekstraordinære omstændigheder er tilstrækkelig dokumentation for, at der foreligger likviditetsrisici, der berører hele eller en væsentlig del af markedet, kan beføjelsen til at suspendere forsikringstageres indløsningsrettigheder udøves i henhold til betingelserne i stk. 3 over for alle direkte berørte selskaber, der driver virksomhed i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der skal udøve de beføjelser, der er omhandlet i dette stykke.

Hvis den udpegede myndighed er forskellig fra tilsynsmyndigheden, sikrer medlemsstaten en passende koordinering og udveksling af oplysninger mellem de forskellige myndigheder. Myndighederne skal navnlig pålægges at arbejde tæt sammen og udveksle alle de oplysninger, der kan være nødvendige for en fyldestgørende udførelse af de opgaver, der er pålagt den myndighed, der er udpeget i henhold til dette stykke.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 4, andet afsnit, omhandlede myndighed underretter EIOPA og, hvis foranstaltningen træffes for at imødegå en risiko for stabiliteten i det finansielle system, ESRB om anvendelsen af de beføjelser, der er omhandlet i stk. 4.

Meddelelsen skal indeholde en beskrivelse af den anvendte foranstaltning, dens varighed og en beskrivelse af de årsager og risici, der lå til grund for anvendelsen af beføjelsen, herunder også årsagerne til, at den blev anset for at være effektiv og forholdsmæssig i forhold til dens negative virkninger for forsikringstagerne.

6. Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB retningslinjer for at:

- a) give yderligere vejledning om foranstaltninger til afhjælpning af mangler i likviditetsrisikostyring og om formen, aktiveringen og kalibreringen af de beføjelser, som tilsynsmyndighederne kan udøve for at styrke selskabernes likviditetssituation, når der identificeres likviditetsrisici, og når de pågældende selskaber ikke i tilstrækkelig grad afhjælper disse

b) præcisere, at der foreligger ekstraordinære omstændigheder, der kan berettige en midlertidig suspension af indløsningsrettigheder

c) præcisere betingelserne for at sikre en ensartet anvendelse af den midlertidige suspension af indløsningsrettigheder som en sidste udvej i hele Unionen og de aspekter, der skal overvejes for at sikre en lige og tilstrækkelig beskyttelse af forsikringstagere i alle hjem- og værtsjurisdiktioner.

Artikel 144c

Tilsynsforanstaltninger til bevarelse af selskabernes finansielle situation under ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor

1. Med forbehold af artikel 141 sikrer medlemsstaterne, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe foranstaltninger til bevarelse af individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskabers finansielle situation i perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, som kan true det pågældende selskabs finansielle situation eller stabiliteten i det finansielle system.

2. I perioder med ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, har tilsynsmyndighederne beføjelse til at pålægge selskaber med en særlig sårbar risikoprofil som minimum at træffe følgende foranstaltninger:

a) begrænse eller suspendere udlodningen af udbytte til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

b) begrænse eller suspendere andre udbetalinger til aktionærer og andre efterstillede kreditorer

c) begrænse eller suspendere aktietilbagekøb og tilbagebetaling eller indløsning af kapitalgrundlagselementer

d) begrænse eller suspendere bonusser eller anden variabel aflønning.

Medlemsstaterne sikrer, at de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat, underrettes behørigt om den nationale tilsynsmyndigheds hensigt om at gøre brug af bestemmelserne i denne artikel og inddrages på passende vis i vurderingen af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor, i overensstemmelse med dette stykke.

3. Ved anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, tages der behørigt hensyn til de proportionalitetskriterier, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3, og til eventuelle risikotolerancegrænser godkendt af selskabet og tærskler i dets risikostyringssystem.

4. Ved anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, tages der hensyn til dokumentation fra tilsynsprocessen og til en fremadrettet vurdering af de pågældende selskabers solvens og finansielle situation i overensstemmelse med vurderingen som omhandlet i artikel 45, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b).

5. Anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, gælder, så længe de underliggende årsager til foranstaltningen gør sig gældende. Disse foranstaltninger gennemgås som minimum hver tredje måned og ophæves, så snart de underliggende betingelser, der lå til grund for foranstaltningerne, ikke længere gør sig gældende.

6. Med henblik på denne artikel suspenderes eller begrænses væsentlige koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 245, stk. 2, herunder koncerninterne udbytteudlodninger, kun, hvis de udgør en trussel mod koncernens eller som minimum et af koncernens selskabers solvens eller likviditet. Tilsynsmyndighederne for de tilknyttede selskaber konsulterer den koncerntilsynsførende, inden de suspenderer eller begrænser transaktioner med resten af koncernen.

7. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EIOPA efter konsultation af ESRB udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere forekomsten af ekstraordinære chok, der omfatter en hel sektor.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være 12 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 144d

Anvendelse af yderligere makroprudentielle værktøjer

1. For at sikre ensartet anvendelse af de makroprudentielle værktøjer, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1e, artikel 132, stk. 6 og artikel 144a, stk. 2, udarbejder EIOPA to sæt retningslinjer for følgende:

a) de kriterier, som de nationale tilsynsmyndigheder skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner der skal anmodes om at:

i) foretage de supplerende makroprudentielle analyser, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, litra e), under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 9

ii) indarbejde makroprudentielle overvejelser som en del af "prudent person"-princippet, der er omhandlet i artikel 132, stk. 6, under hensyntagen til de omstændigheder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 8

b) de kriterier, som de nationale tilsynsmyndigheder skal tage hensyn til ved fastlæggelsen af, hvilke forsikrings- eller genforsikringsselskaber og koncerner skal anmodes om at udarbejde og vedligeholde en plan for likviditetsrisikostyring i overensstemmelse med artikel 144a, stk. 2, samt indholdet og hyppigheden af

ajourføringen af sådanne planer under hensyntagen til en eventuel kombination af planer som omhandlet i nævnte artikels stk. 5.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), skal kriterierne stå i et rimeligt forhold til de dermed forbundne risici og navnlig tage hensyn til størrelsen, arten, kompleksiteten, graden af indbyrdes forbindelse med de finansielle markeder, forsikringsvirksomhedens grænseoverskridende karakter og selskabets investeringer.

3. Med henblik på stk. 1, litra b), skal kriterierne stå i et rimeligt forhold til de dermed forbundne risici og navnlig tage hensyn til sammensætningen af aktiv- og passivporteføljerne, arten og variabiliteten af forsikringsforpligtelserne og eksponeringen af aktiverne forventede cash flows over for markedsudsving."

55) I artikel 145, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Litra c) affattes således:

"c) navnet på en person, som har tilstrækkelige beføjelser til at forpligte forsikringsselskabet over for tredjepart."

b) Andet afsnit udgår.

56) Artikel 149 affattes således:

"Artikel 149

Ændring i risiciene eller forpligtelserne

1. Proceduren i artikel 147 og 148 finder anvendelse på enhver ændring, som et forsikringsselskab agter at foretage i de i artikel 147 omhandlede oplysninger.

2. Hvis der sker en ændring i den virksomhed, som forsikringsselskabet udøver i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser, som i væsentlig grad påvirker dets risikoprofil eller har væsentlig indflydelse på forsikringsaktiviteterne i et eller flere værtslande, underretter forsikringsselskabet, så snart denne ændring konstateres, hjemlandets tilsynsmyndighed herom. Hjemlandets tilsynsmyndigheder underretter værtslandets tilsynsmyndigheder omgående om de trufne foranstaltninger."

57) Artikel 152a, stk. 2, affattes således:

"2. Tilsynsmyndigheden i hjemlandet underretter ligeledes EIOPA og tilsynsmyndigheden i det relevante værtsland, hvis den konstaterer en forværring af de finansielle vilkår eller andre nye risici, herunder også risici vedrørende forbrugerbeskyttelse, i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udøver aktiviteter på grundlag af den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, som kan have en grænseoverskridende virkning. Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan også underrette EIOPA og tilsynsmyndigheden i det relevante hjemland, hvis den har alvorlige og begrundede betænkeligheder med hensyn til forbrugerbeskyttelse. Tilsynsmyndighederne kan henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand, hvis det ikke er muligt at finde en bilateral løsning."

58) I artikel 152b tilføjes følgende som stk. 5 og 6:

"5. Hvis to eller flere relevante myndigheder på en samarbejdsplatform er uenige om proceduren for eller indholdet af en foranstaltning, der skal træffes, eller en manglende foranstaltning over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, kan EIOPA efter anmodning fra en relevant myndighed bistå myndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

6. I tilfælde af uenighed inden for platformen, og hvis der er alvorlige betænkeligheder vedrørende negative virkninger for forsikringstagerne eller for indholdet af en foranstaltning, der skal træffes, eller en manglende foranstaltning over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, kan EIOPA i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 udstede en henstilling til hjemlandets tilsynsmyndighed om at tage hensyn til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheders betænkeligheder og indlede en fælles kontrol på stedet sammen med de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

Hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet indleder en fælles kontrol på stedet sammen med andre nationale tilsynsmyndigheder, opfordrer den også EIOPA til at deltage.

Hvis de kompetente tilsynsmyndigheder ikke når frem til en fælles holdning på samarbejdsplatformen inden for en frist, der er fastsat af EIOPA, kan EIOPA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 udstede en henstilling til den kompetente tilsynsmyndighed.

Hvis den berørte tilsynsmyndighed ikke efterkommer henstillingen inden for to måneder, angiver den begrundelsen, herunder de skridt, den har taget eller agter at tage for at imødegå de andre tilsynsmyndigheders betænkeligheder.

EIOPA vurderer disse skridt og afgør, om de er tilstrækkelige og hensigtsmæssige."

59) Artikel 153 affattes således:

"Artikel 153

Tidsramme og sprog i anmodninger om oplysninger

Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan kræve, at de oplysninger, som den har lov til at anmode om vedrørende den virksomhed, der udøves af et forsikringsselskab, som opererer på denne medlemsstats område, forelægges enten af tilsynsmyndigheden i det pågældende selskabs hjemland, eller hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet ikke afgiver et svar inden for to uger, af forsikringsselskabet. Disse oplysninger forelægges inden for en rimelig tidsperiode på værtslandets officielle sprog eller på et andet sprog, som værtslandets tilsynsmyndighed accepterer. Hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet henvender sig direkte til forsikringsselskabet, underretter den hjemlandets tilsynsmyndighed om anmodningen om oplysninger."

60) Følgende indsættes som artikel 159a:

"Artikel 159a

Supplerende krav i forbindelse med væsentlig grænseoverskridende virksomhed

1. Efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i et værtsland forelægger tilsynsmyndigheden i hjemlandet alle de følgende oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 35, vedrørende forsikrings- eller genforsikringsselskaber med væsentlig grænseoverskridende virksomhed på værtslandets geografiske område:

- a) solvenskapitalkravet
- b) minimumskapitalkravet
- c) det anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet
- d) det anerkendte basiskapitalgrundlag til dækning af minimumskapitalkravet.

1a. Med henblik på denne artikel har "væsentlig grænseoverskridende virksomhed" samme betydning som i artikel 33a, stk. 3, og uenigheder bilægges i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte artikel.

2. Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke opfylder eller sandsynligvis ikke vil opfylde minimumskapitalkravet i de følgende tre måneder, eller hvis der foreligger en betydelig manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet, og hvis hjemlandets tilsynsmyndighed ikke har truffet nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe en sådan situation på passende vis, kan tilsynsmyndigheden i det værtsland, hvor selskabet udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, anmode hjemlandets tilsynsmyndighed om i fællesskab at foretage kontrolbesøg på stedet af forsikrings- eller genforsikringsselskabet med anførelse af begrundelserne for en sådan anmodning.

Hjemlandets tilsynsmyndighed accepterer eller afviser den anmodning, der er omhandlet i første afsnit, senest en måned efter modtagelsen.

3. Hvis hjemlandets tilsynsmyndighed accepterer at foretage en fælles kontrol på stedet, opfordrer den EIOPA til at deltage i denne fælles kontrol på stedet.

Efter afslutningen af den fælles kontrol på stedet skal de kompetente tilsynsmyndigheder inden for to måneder nå frem til fælles konklusioner. Hjemlandets tilsynsmyndighed tager hensyn til sådanne fælles konklusioner, når den træffer afgørelse om passende tilsynsforanstaltninger.

Hvis tilsynsmyndighederne er uenige om konklusionerne af det fælles kontrolbesøg på stedet, kan de hver især senest to måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i andet afsnit, og uden at dette berører de tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, som hjemlandets tilsynsmyndighed skal træffe og anvende for at afhjælpe den manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller den manglende eller sandsynlige manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet, henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Efter udløbet af fristen på to måneder, jf. dette afsnit, eller efter at der er indgået en aftale om fælles konklusioner mellem tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med andet afsnit, henvises sagen ikke til EIOPA.

Hvis en af de kompetente tilsynsmyndigheder inden for den i tredje afsnit omhandlede tomåneders periode har forelagt sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udsætter hjemlandets tilsynsmyndigheder deres vedtagelse af de endelige konklusioner af den fælles kontrol på stedet og afventer en afgørelse fra EIOPA, som denne måtte træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i den pågældende forordning, og vedtager konklusionerne i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Alle kompetente tilsynsmyndigheder anerkender disse konklusioner som værende endelige.

4. Hvis hjemlandets tilsynsmyndighed afviser at foretage en fælles kontrol på stedet, redegør den skriftligt over for den anmodende tilsynsmyndighed om begrundelsen for en sådan afvisning.

Hvis tilsynsmyndighederne er uenige i begrundelserne for denne afvisning, kan de henvise sagen til EIOPA og anmode om dennes bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 senest en måned efter meddelelsen om tilsynsmyndighedens afgørelse. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel."

61) I artikel 212 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) i litra a) ændres "artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF" til "artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU".

ii) i litra b) ændres "artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF" til "artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU".

iii) I litra c) foretages følgende ændringer:

– Nr. i) affattes således:

"i) består af et deltagende selskab, dets datterselskaber, de enheder, i hvilke det deltagende selskab eller dets datterselskaber besidder en kapitalinteresse, og selskaber, der forvaltes af det deltagende selskab eller dets datterselskaber i fællesskab med et eller flere selskaber, der ikke er en del af koncernen, samt virksomheder, der er tilknyttet hinanden gennem en forbindelse som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU og deres tilknyttede virksomheder, eller"

– Følgende indsættes som nr. iii):

"iii) består af en kombination af nr. i) og ii)".

iv) Litra f) affattes således:

"f) "forsikringsholdingselskab": et selskab, der opfylder samtlige følgende betingelser:

a) selskabet er et moderselskab

aa) selskabet er ikke et reguleret selskab, medmindre det er et aktivforvaltningsselskab eller en forvalter af alternative investeringsfonde som omhandlet i artikel 2, nr. 5) og 5a), i direktiv 2002/87/EF

b) selskabet er ikke et blandet finansielt holdingselskab eller et finansielt holdingselskab som omhandlet i artikel 4, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) mindst et datterselskab af dette selskab er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

ca) selskabets hovedvirksomhed er uanset selskabets eget erklærede formål en af følgende:

- at erhverve og besidde kapitalinteresser i forsikrings- eller genforsikringsselskaber

- at levere accessoriske tjenesteydelser til en eller flere tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskabers hovedaktivitet

- at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er anført i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, eller at udføre en eller flere af de tjenesteydelser eller aktiviteter, der er anført i afsnit 1 eller afsnit B i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er anført i afsnit C i nævnte bilag til nævnte direktiv.

d) mere end 50 % af mindst én af følgende indikatorer vedrører permanent datterselskaber, der er forsikrings- eller genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber eller selskaber, der leverer tjenesteydelser, som er accessoriske i forhold til hovedaktiviteten i et eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber i koncernen, samt aktiviteter, der udføres af selskabet selv, og som ikke er knyttet til erhvervelse eller besiddelse af kapitalinteresser i datterselskaber, der er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, når disse aktiviteter er af samme art som dem, der udføres af forsikrings- eller genforsikringsselskaber:

- i) selskabets egenkapital på grundlag af dets konsoliderede stilling
- ii) selskabets aktiver på grundlag af dets konsoliderede stilling
- iii) selskabets indtægter på grundlag af dets konsoliderede stilling
- iv) selskabets personale på grundlag af dets konsoliderede stilling
- v) anden indikator, som den nationale tilsynsmyndighed anser for relevant."

v) Følgende indsættes som litra fa):

"fa) "forsikringsholdingselskaber og tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber": et moderselskab, som ikke er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber."

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Med henblik på dette afsnit betragter tilsynsmyndighederne også som moderselskab ethvert selskab, der efter tilsynsmyndighedernes opfattelse udøver en faktisk bestemmende indflydelse på et andet selskab, også hvis denne indflydelse udøves gennem centraliseret koordinering, hvad angår det andet selskabs beslutninger."

- c) Følgende tilføjes som stk. 3 og 4:

"3. Med henblik på dette afsnit anser tilsynsmyndighederne også to eller flere selskaber for at udgøre en koncern som defineret i stk. 1, litra c), når disse selskaber efter tilsynsmyndighedernes opfattelse forvaltes på et ensartet grundlag.

Hvis de i første afsnit omhandlede selskaber ikke har deres hovedsæde i den samme medlemsstat, sikrer medlemsstaterne, at kun den nationale tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder kan konkludere, at disse selskaber udgør en koncern, når de pågældende selskaber efter dens opfattelse forvaltes på et ensartet grundlag.

4. Når tilsynsmyndighederne konstaterer en forbindelse mellem mindst to selskaber som omhandlet i stk. 2 og 3, tager de hensyn til alle følgende faktorer:

- a) en fysisk persons eller et selskabs kontrol eller evne til at påvirke et forsikrings- eller genforsikringsselskabs beslutninger, herunder også finansielle beslutninger, navnlig som følge af besiddelse af kapital eller stemmerettigheder, repræsentation i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller tilhørsforhold til personer, der reelt driver et forsikrings- eller genforsikringsselskab, eller som har andre centrale, kritiske eller vigtige funktioner
- b) et forsikrings- eller genforsikringsselskabs stærke afhængighed af et andet selskab eller en anden juridisk eller fysisk person på grund af forekomsten af væsentlige finansielle eller ikkefinansielle transaktioner eller operationer, herunder ordninger vedrørende outsourcing og deling af personale mellem selskaberne

- c) tegn på koordinering mellem to eller flere selskaber af finansielle beslutninger eller investeringsbeslutninger, herunder fælles investeringer i tilknyttede selskaber
- d) tegn på koordinerede og ensartede strategier, operationer eller processer mellem to eller flere selskaber, herunder i forbindelse med forsikringsdistributionskanaler, forsikringsprodukter eller -brands, kommunikation eller markedsføring.

Hvis det på grundlag af stk. 2 eller 3 konstateres, at der er tale om en koncern, giver den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, det selskab, der er udpeget som moderselskab i henhold til artikel 214, stk. 5 og 6, og de kompetente tilsynsmyndigheder en detaljeret redegørelse for de faktorer, der ligger til grund for konstateringen.

For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at supplere eller yderligere præcisere de faktorer, som tilsynsmyndighederne skal tage hensyn til med henblik på at konstatere en forbindelse mellem mindst to selskaber som omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [PO: Indsæt venligst datoen 12 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010."

62) I artikel 213 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 affattes indledningen således:

"Medlemsstaterne påser, at der udøves koncerntilsyn, når en koncern omfatter et af følgende:"

[]b) I stk. 5 ændres "direktiv 2006/48/EF" til "direktiv 2013/36/EU".

63) Følgende indsættes som artikel 213a:

"Artikel 213a

Anvendelse af proportionalitetsforanstaltninger på koncernniveau

1. Koncerner som defineret i artikel 212, der er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a) og b), klassificeres af deres koncerntilsynsførende som små og ikkekomplekse koncerner efter proceduren i nærværende artikels stk. 2, hvis de opfylder alle følgende kriterier på koncernniveau for de seneste to regnskabsår:

a) Hvis mindst ét forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for koncernen ikke er et skadesforsikringsselskab, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

i) undermodulet for renterisiko, jf. artikel 105, stk. 5, litra a), beregnet på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger overstiger ikke 5 % af de konsoliderede forsikringsmæssige hensættelser for koncernen uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, jf. artikel 76, undtagen selskaber, på hvilke metode 2 finder anvendelse

ii) koncernens samlede konsoliderede forsikringsmæssige hensættelser fra livsforsikringsvirksomhed defineret som værende uden fradrag af de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, er ikke højere end 1 000 000 000 EUR

b) Hvis mindst ét forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for koncernen ikke er et livsforsikringsselskab, skal alle følgende kriterier være opfyldt:

i) den gennemsnitlige combined ratio for skadesforsikringsvirksomhed uden genforsikring (combined ratio net of reinsurance) for de seneste tre regnskabsår er under 100 %

ii) den årlige bruttopræmieindtægt for koncernen overstiger ikke 100 000 000 EUR

iii) summen af de årlige bruttopræmieindtægter i klasse 5-7, 11, 12, 14 og 15 i afsnit A i bilag I overstiger ikke 30 % af de samlede årlige præmieindtægter for koncernens skadesforsikringsvirksomhed

c) den årlige bruttopræmieindtægt fra den virksomhed, der udøves af forsikrings- og genforsikringsselskaber inden for koncernen, som har hovedsæde i andre medlemsstater end den koncerntilsynsførendes medlemsstat, er lavere end en af de to følgende tærskler:

- 15 000 000 EUR eller

- 5 % af den samlede årlige bruttopræmieindtægt

d) den årlige bruttopræmieindtægt fra den virksomhed, der udøves af koncernen i andre medlemsstater end den koncerntilsynsførendes medlemsstat, er lavere end en af de to følgende tærskler:

- 15 000 000 EUR eller

- 5 % af den samlede årlige bruttopræmieindtægt

e) investeringer i traditionelle investeringer udgør mere 80 % end af de samlede investeringer, undtagen de investeringer, der foretages af selskaber, på hvilke metode 2 finder anvendelse

f) koncernens virksomhed omfatter ikke genforsikringsvirksomhed, der overstiger 50 % af dens årlige samlede bruttopræmieindtægt

g) hvis metode 2 eller en kombination af metode 1 og 2 anvendes, er hvert selskab, som metode 2 anvendes på, et lille og ikkekomplekst selskab.

Kriterierne i litra a), nr. i), og litra e), finder ikke anvendelse på koncerner, hvor kun metode 2 anvendes.

2. Artikel 29b finder tilsvarende anvendelse på det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.

3. Koncerner, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), i mindre end to år, tager kun hensyn til det seneste regnskabsår, når de vurderer, om de opfylder kriterierne i nærværende artikels stk. 1.

3a. Følgende koncerner må aldrig klassificeres som små og ikkekomplekse koncerner:

- a) koncerner, som er finansielle konglomerater som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2002/87/EF
- b) koncerner, hvor mindst et datterselskab er et selskab som omhandlet i artikel 228, stk. 1
- c) koncerner, der anvender en godkendt partiel eller komplet intern model til beregning af koncernens solvenskapitalkrav.

5. De endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaberne eller de blandede finansielle holdingselskaber skal ved vurderingen af, om kriterierne i stk. 1 er opfyldt, tage hensyn til forretningsplanerne for de følgende tre regnskabsår.

6. Artikel 29c, 29d og 29e, finder tilsvarende anvendelse."

[63a) Følgende indsættes som artikel 213b:

"Artikel 213b

Tilsynsbeføjelser til at fjerne hindringer for koncerntilsyn

1. I de i artikel 213, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde påser forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de interne ordninger og fordelingen af opgaver inden for koncernen er tilstrækkelige til at overholde bestemmelserne i dette afsnit og er navnlig effektive med hensyn til at:
 - i) koordinere alle forsikringsholdingselskabets eller det blandede finansielle holdingselskabs datterselskaber, herunder om nødvendigt gennem en passende fordeling af opgaver blandt disse datterselskaber
 - ii) forhindre eller håndtere konflikter internt i koncernen og
 - iii) håndhæve politikker, der omfatter en hel koncern, og som er fastsat af moderforsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle moderholdingselskab i hele koncernen
- b) den organisatoriske opbygning af den koncern, som forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab er en del af, hindrer ikke eller forhindrer på anden måde et effektivt tilsyn med koncernen og dens datterforsikrings- og genforsikringsselskaber, idet der navnlig tages hensyn til:
 - i) den stilling, som forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab indtager, i en koncern med flere niveauer
 - ii) aktionærstrukturen og

- iii) den rolle, som forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab indtager i koncernen.

2. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a), ikke er opfyldt, har den koncerntilsynsførende beføjelse til at kræve, at forsikringsholdingselskabet eller de blandede finansielle holdingselskaber ændrer de interne ordninger og opgavefordelingen inden for koncernen.

Hvis betingelserne i stk. 1, litra b), ikke er opfyldt, træffer den koncerntilsynsførende passende tilsynsforanstaltninger over for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er tilfældet, kontinuitet og integritet af koncerntilsynet og overholdelse af kravene i dette afsnit. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at tilsynsmyndighederne, når de fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, har beføjelse til at pålægge forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at strukturere koncernen på en sådan måde, at den relevante tilsynsmyndighed effektivt kan udøve koncerntilsyn. En sådan beføjelse må kun udøves under ekstraordinære omstændigheder efter konsultation af EIOPA og, hvor det er relevant, de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og skal behørigt begrundes over for koncernen.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), hvor en koncerns organisatoriske struktur, der består af selskaber, som er indbyrdes forbundet gennem en forbindelse, jf. artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, og deres tilknyttede selskaber, eller som er identificeret på grundlag af artikel 212, stk. 3, i dette direktiv, er af en sådan art, at den lægger hindringer i vejen for eller forhindrer et effektivt tilsyn med den pågældende koncern eller forhindrer den pågældende koncern i at overholde dette afsnit, skal der træffes passende tilsynsforanstaltninger over for koncernen med henblik på at sikre eller genoprette kontinuitet og integritet af koncerntilsynet og overholdelse af dette afsnit. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at tilsynsmyndighederne, når de fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, har beføjelse til at kræve, at der etableres et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i Unionen, eller at der etableres et selskab i Unionen, som gennem en centraliseret koordinering reelt udøver en bestemmende indflydelse på beslutningerne, herunder også finansielle beslutninger, i de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der indgår i koncernen.

PUBLIC

I så fald har forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det selskab, der reelt foretager en centraliseret koordinering, ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne i dette afsnit."]

64) I artikel 214 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 indebærer på ingen måde, at tilsynsmyndighederne har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab eller det blandede forsikringsholdingselskab.

Udelukkende med henblik på at sikre overholdelse af dette afsnit kan udøvelsen af koncerntilsyn indebære, at tilsynsmyndighederne direkte fører tilsyn med og udøver tilsynsbeføjelser over for forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber."

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"Ved vurderingen af, om et selskab er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsynet, jf. første afsnit, litra b), sikrer den koncerntilsynsførende, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- i) selskabets størrelse målt i samlede aktiver og forsikringsmæssige hensættelser er lille i forhold til andre virksomheder i koncernen og koncernen som helhed
 - ii) udelukkelsen af selskabet fra koncerntilsyn ville ikke have nogen væsentlig indvirkning på koncernsolvensen
 - iii) de kvalitative og kvantitative risici, herunder risici hidrørende fra koncerninterne transaktioner, som selskabet udgør eller måtte udgøre for hele koncernen, er uden betydning."
- c) Som stk. 3, 4, 5 og 6 indsættes:

"3. Hvis udelukkelsen af et eller flere selskaber fra koncerntilsynet i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 ville resultere i et tilfælde, der ikke udløser udøvelse af koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), konsulterer den koncerntilsynsførende de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, inden der træffes afgørelse om udelukkelse. En sådan afgørelse må kun træffes under ekstraordinære omstændigheder, meddeles straks EIOPA og skal behørigt begrundes over for de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder. Den koncerntilsynsførende vurderer mindst én gang om året på ny, om dennes afgørelse fortsat er hensigtsmæssig. Hvis det ikke længere er tilfældet, underretter den koncerntilsynsførende EIOPA og, hvis det er relevant, de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder om, at den vil påbegynde udøvelsen af koncerntilsyn.

Inden den koncerntilsynsførende udelukker det endelige moderselskab fra koncerntilsyn i henhold til stk. 2, litra b), konsulterer den koncerntilsynsførende de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og vurderer indvirkningen af udøvelsen af koncerntilsyn i et mellemliggende deltagende selskab på koncernens solvens. En sådan udelukkelse er navnlig ikke mulig, hvis den ville medføre en væsentlig forbedring af koncernens solvens. Den koncerntilsynsførende underretter straks EIOPA om sin afgørelse. Den koncerntilsynsførende vurderer også mindst én gang om året på ny, om dennes afgørelse fortsat er hensigtsmæssig.

For at styrke en ensartet og sammenhængende anvendelse af stk. 3 udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for yderligere at præcisere de i dette stykkes første afsnit omhandlede ekstraordinære omstændigheder eller de tilfælde, hvor det kan være berettiget at udelukke det endelige moderselskab, herunder forsikringsholdingselskaber, fra koncerntilsynet.

[4. Omfanget af den koncern, med hvilken der udøves koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, fastlægges i henhold til artikel 212, jf. dog stk. 2 og 3.]

[Hvis en koncern, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), fastlægges i henhold til artikel 212, stk. 2 og 3, og hvis et moderselskab eller et datterselskab i denne koncern også er det endelige deltagende selskab i en anden koncern, jf. nævnte artikels stk. 1, litra c), anses denne anden koncern for at være omfattet af omfanget af den koncern, der er fastlagt i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3.

Tilsynsmyndighederne kan anvende artikel 212, stk. 2 og 3, til at udvide omfanget af en koncern som defineret i artikel 212, stk. 1, litra c).]

[5. Hvis en koncern, der identificeres i henhold til artikel 212, stk. 3, er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), udpeger koncernen et af de selskaber, som forvaltes på et ensartet grundlag, som et moderselskab, der har ansvaret for overholdelsen af dette afsnit. De øvrige i artikel 212, stk. 3, første afsnit omhandlede selskaber betragtes som datterselskaber.]

6. Hvis udpegelsen af moderselskabet i overensstemmelse med stk. 5 ville medføre væsentlige hindringer for udøvelsen af koncerntilsyn, navnlig i tilfælde, hvor selskabets hovedsæde ikke er etableret på den medlemsstats område, hvor den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, er beliggende, eller hvis udpegelsen ville medføre, at koncernen ikke er i stand til effektivt at overholde dette afsnit, sikrer medlemsstaterne, at den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende, har beføjelse til efter høring af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder at kræve, at der udpeges et andet moderselskab. Beslutningen om at udpege et andet moderselskab begrundes behørigt af den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende, over for koncernen og over for de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

[Hvis en koncern, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 212, stk. 3, og som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), ikke udpeger et moderselskab i overensstemmelse med stk. 5, udpeger den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, efter høring af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder et moderselskab, der skal have ansvaret for at overholde dette afsnit. De øvrige selskaber i en sådan koncern betragtes som datterselskaber.

Ved udpegelsen af et moderselskab i overensstemmelse med første eller andet afsnit tager den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, hensyn til følgende faktorer:

- a) størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser for det enkelte selskab
- b) de årlige bruttopræmieindtægter for det enkelte selskab
- c) antallet af tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber for det enkelte selskab.

Tilsynsmyndighederne vurderer mindst én gang om året, om udpegelsen fortsat er hensigtsmæssig. Hvis dette ikke er tilfældet, udpeger den tilsynsmyndighed, der fungerer som koncerntilsynsførende i henhold til artikel 247, et andet moderselskab efter høring af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder. Dette andet moderselskab har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne i dette afsnit."]

65) I artikel 220 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 ændres "i artikel 221-233" til "i artikel 221-233a".

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne giver imidlertid deres tilsynsmyndigheder, der fungerer som koncerntilsynsførende med hensyn til en bestemt koncern, mulighed for efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv at beslutte i forbindelse med denne koncern at anvende metode 2 i henhold til artikel 233 og 234 eller en kombination af metode 1 og 2 i henhold til artikel 233a og 234, når det ikke er hensigtsmæssigt udelukkende at anvende metode 1."

c) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Uden at det berører behandlingen af de selskaber, der er omhandlet i artikel 228, stk. 1, må tilsynsmyndighederne kun beslutte at anvende metode 2 i henhold til denne artikels stk. 2, andet afsnit, på forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber."

66) I artikel 221 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke 1a indsættes:

"1a. Uanset denne artikels stk. 1 forstås ved "forholdsvise andel" udelukkende med henblik på artikel 228, uanset om metode 1 eller metode 2 anvendes, den andel af den tegnede kapital, som det deltagende selskab direkte eller indirekte besidder i det tilknyttede selskab."

b) I stk. 2 tilføjes følgende som litra d):

"d) når en tilsynsmyndighed har fastslået, at to eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber udgør en koncern i henhold til artikel 212, stk. 3, eftersom de forvaltes på et ensartet grundlag."

67) I artikel 222 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Summen af kapitalgrundlagselementer som omhandlet i stk. 2 og 3 må ikke overstige bidraget fra det tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskab til koncernens solvenskapitalkrav."

b) Som stk. 6 tilføjes:

"6. Med henblik på artikel 230, stk. 1, artikel 233, stk. 2 og artikel 233a, stk. 1, litra a), [anses et kapitalgrundlagselement, der er udstedt af et deltagende selskab, ikke for at være byrdefrit som omhandlet i artikel 93, stk. 2, andet afsnit, litra c), hvis indehaveren ikke kan nægtes tilbagebetaling af dette element, når et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er et datterselskab, afvikles.]"

68) I artikel 226 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften til artiklen affattes således: "Mellemliggende holdingselskaber".

b) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Med henblik på stk. 1 og 2 behandles holdingselskaber for tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber også som forsikrings- eller genforsikringsselskaber."

69) I artikel 227, stk. 1, første afsnit, indsættes "og artikel 233a" efter "artikel 233".

(70) Artikel 228 affattes således:

"Artikel 228

Behandling af specifikke tilknyttede selskaber fra andre finansielle sektorer

1. Uanset hvilken metode der anvendes i overensstemmelse med artikel 220 i dette direktiv, tager det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab ved beregningen af koncernsolvensen hensyn til bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag og koncernens solvenskapitalkrav fra følgende selskaber:

- a) kreditinstitutter eller investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) eller 2), i forordning (EU) nr. 575/2013/EF
- b) administrationsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF eller investeringsselskaber, der er godkendt i henhold til nævnte direktivs artikel 27, forudsat at de ikke har udpeget et administrationsselskab i henhold til det nævnte direktiv
- c) forvaltere af alternative investeringsfonde som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU
- d) andre selskaber end regulerede selskaber, der udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2013/36/EU, hvis disse aktiviteter udgør en væsentlig del af deres samlede aktivitet
- e) arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i artikel 6, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/2341.

2. Bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag i de tilknyttede selskaber som omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnes som summen af den forholdsvise andel af hvert selskabs kapitalgrundlag, hvis dette kapitalgrundlag beregnes som følger:

- a) for hvert selskab som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), i overensstemmelse med de relevante sektorregler som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2002/87/EF

- b) for hvert selskab som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2009/65/EF
- c) for hvert selskab som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c), i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra ad), i direktiv 2011/61/EU
- d) for hvert tilknyttet selskab som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), i overensstemmelse med de relevante sektorregler som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2002/87/EF, hvis det var regulerede enheder i henhold til nævnte direktivs artikel 2, stk. 4
- e) for hvert tilknyttet selskab som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra e), den faktiske solvensmargen beregnet i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv (EU) 2016/2341.

Med henblik på første afsnit i dette stykke tages der ikke hensyn til størrelsen af hvert tilknyttet selskabs kapitalgrundlag svarende til reserver og andre poster, der ikke kan udloddes, som den koncerntilsynsførende har identificeret som havende en reduceret tabsabsorberingsevne, samt præferenceaktier, efterstillede gensidige medlemskonti, efterstillede forpligtelser og udskudte skatteaktiver, som indgår i det kapitalgrundlag, der overstiger kapitalkravene beregnet i overensstemmelse med stk. 3, medmindre det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er i stand til at godtgøre til den koncerntilsynsførendes tilfredshed, at disse elementer kan stilles til rådighed til dækning af koncernens solvenskapitalkrav. Ved bestemmelsen af sammensætningen af det beløb, der overstiger kapitalgrundlaget, tager det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab hensyn til, at bestemte krav i visse tilknyttede selskaber kun skal opfyldes med egentlig kernekapital eller hybrid kernekapital som omhandlet i forordning (EU) nr. 575/2013.

Som en undtagelse herfra finder kravene i andet afsnit efter den koncerntilsynsførendes afgørelse ikke anvendelse på koncerner, der ikke er underlagt supplerende tilsyn i henhold til direktiv 2002/87/EF, hvis den del af summen af de i stk. 1 omhandlede tilknyttede selskabers kapitalgrundlag, der overstiger summen af disse selskabers kapitalkrav beregnet i henhold til stk. 3, ikke overstiger 1 % af koncernens samlede kapitalgrundlag beregnet i henhold til artikel 230, stk. 1, litra a), artikel 233, stk. 2, eller artikel 233a, stk. 1, litra a).

3. Bidraget til koncernens solvenskapitalkrav, hvad angår de i stk. 1 omhandlede tilknyttede selskaber, beregnes som summen af den forholdsvis andel af kapitalkravet eller det teoretiske kapitalkrav for hvert tilknyttet selskab, hvor dette kapitalkrav eller det teoretiske kapitalkrav beregnes som følger:

- a) for tilknyttede selskaber som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), i overensstemmelse med følgende:
 - i) for hvert investeringsselskab, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav i henhold til forordning (EU) 2019/2033, summen af kravet i nævnte forordnings artikel 11, de specifikke kapitalgrundlagskrav som omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a), i direktiv (EU) 2019/2034, eller de lokale kapitalgrundlagskrav i tredjelande

- ii) for hvert kreditinstitut den højeste af følgende værdi:
- summen af det krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav til imødegåelse af risici ud over risikoen for overdreven gearing som omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, det kombinerede bufferkrav som defineret i nævnte direktivs artikel 128, punkt 6), eller de lokale kapitalgrundlagskrav i tredjelande
 - summen af de krav, der er fastsat i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 458 og 459, de specifikke kapitalgrundlagskrav til imødegåelse af risikoen for overdreven gearing, jf. artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, kravet om en gearingsgradbuffer i artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller af de lokale kapitalgrundlagskrav i tredjelande, for så vidt som disse krav skal opfyldes ved hjælp af kernekapital

- b) for hvert selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/65/EF
- c) for hvert selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra c), i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2011/61/EU
- d) for hvert tilknyttet selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra d), kapitalkravet, som det tilknyttede selskab skal overholde i henhold til de relevante sektorregler som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2002/87/EF, hvis det var en reguleret enhed, jf. artikel 2, nr. 4), i det pågældende direktiv
- e) for hvert tilknyttet selskab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra e), den faktiske solvensmargen beregnet i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/2341 eller et eventuelt kapitalkrav pålagt i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor selskabet er registreret eller er meddelt tilladelse, alt efter hvad der er højest.

4. Hvis flere tilknyttede selskaber som omhandlet i stk. 1 udgør en koncerndel, der er underlagt et kapitalkrav på konsolideret niveau i overensstemmelse med et af direktiverne eller en af forordningerne i stk. 3, eller hvis et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et blandet finansielt holdingselskab er et datterselskab i koncernen, kan den koncerntilsynsførende kræve, at disse tilknyttede selskabers bidrag til koncernens anerkendte kapitalgrundlag beregnes som den forholdsvise andel af denne koncerndels kapitalgrundlag i stedet for at anvende stk. 2, litra a)-e), på hvert enkelt selskab, der tilhører den pågældende koncerndel. I så fald beregner det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab også disse tilknyttede selskabers bidrag til koncernens solvenskapitalkrav som den forholdsvise andel af den pågældende koncerndels kapitalkrav i stedet for at anvende stk. 3, litra a)-e), på hvert enkelt selskab, der tilhører den pågældende koncerndel. Samtlige finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013 samt accessoriske servicevirksomheder som defineret i nr. 18) i nævnte artikel, der indgår i koncerndelen, skal medtages i beregningen af koncerndelens kapitalgrundlag og kapitalkrav.

Med henblik på første afsnit i dette stykke finder stk. 2 og 3 anvendelse på den specifikke koncerndel på grundlag af dennes konsoliderede situation som defineret i enten artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller artikel 4, stk. 1, nr. 11), i forordning (EU) 2019/2033, eller på grundlag af dens konsoliderede stilling alt efter tilfældet.

5. Uanset stk. 1-4 tillader medlemsstaterne dog deres tilsynsmyndigheder, når de fungerer som koncerntilsynsførende for en bestemt koncern, efter anmodning fra det deltagende selskab eller på eget initiativ at beslutte at trække enhver deltagelse, jf. stk. 1, litra a)-d), fra kapitalgrundlaget, der kan indgå i koncernsolvensen for det deltagende selskab."

70a) I artikel 229 tilføjes følgende stykker:

"Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på tilknyttede selskaber, jf. artikel 229a, stk. 1.

Hvis det i stk. 1 og 2 omhandlede fradrag ville forbedre koncernens solvens i forhold til en situation, hvor selskabet fortsat indgår i beregningen af koncernsolvensen, kan den koncerntilsynsførende modsætte sig et sådant fradrag."

71) I afsnit III, kapitel II, afdeling 1, underafdeling 3, tilføjes som artikel 229a:

"Artikel 229a

Forenklete beregninger

1. Med henblik på artikel 230 kan den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder tillade det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab at anvende en forenklet metode på kapitalinteresser i tilknyttede selskaber, som er uvæsentlige.

Anvendelsen af den forenklete metode som omhandlet i første afsnit på et eller flere tilknyttede selskaber skal behørigt begrundes af det deltagende selskab over for den koncerntilsynsførende under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af det eller de tilknyttede selskabers risici.

Medlemsstaterne pålægger det deltagende selskab årligt at vurdere, om anvendelsen af den forenklete metode stadig er berettiget, og i sin rapport om koncernsolvens og finansiell situation at offentliggøre listen over og størrelsen af de tilknyttede selskaber, der er omfattet af den forenklete metode.

2. Med henblik på stk. 1 skal det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab til den koncerntilsynsførendes tilfredshed godtgøre, at anvendelsen af den forenklede metode på kapitalinteresser i et eller flere tilknyttede selskaber er tilstrækkelig forsigtig til at undgå en undervurdering af de risici, der hidrører fra dette eller disse selskaber, ved beregningen af koncernsolvensen.

Hvis den forenklede metode anvendes på et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i et land, der ikke er ækvivalent eller midlertidigt ækvivalent, jf. artikel 227, må den forenklede metode ikke resultere i et bidrag fra det tilknyttede selskab til koncernens solvenskapitalkrav, der er lavere end det pågældende selskabs kapitalkrav som fastsat af det pågældende tredjeland.

Den forenklede metode finder ikke anvendelse på et tilknyttet tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke har pålidelige oplysninger om kapitalkravet som fastsat i det pågældende tredjeland.

3. Med henblik på stk. 1 anses tilknyttede selskaber for uvæsentlige, når deres bogførte værdi for hvert enkelt selskab udgør mindre end 0,2 % af koncernens konsoliderede aktiver, og summen af den bogførte værdi for alle sådanne selskaber udgør mindre end 0,5 % af koncernens konsoliderede aktiver."

72) I artikel 230 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Beregningen af koncernsolvensen for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab sker på basis af de konsoliderede regnskaber.

Koncernsolvensen for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er forskellen mellem:

- a) summen af anerkendt kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet beregnet på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger og bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag fra tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, når dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, eller 4
- b) summen af solvenskapitalkravet på koncernniveau beregnet på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger og bidraget til koncernens solvenskapitalkrav fra tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, når bidraget beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3, eller 4.

Med henblik på andet afsnit medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, ikke i de konsoliderede regnskabsoplysninger.

Afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, og i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, finder anvendelse ved beregningen af kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet og koncernens solvenskapitalkrav på koncernniveau baseret på konsoliderede regnskabsoplysninger."

- b) Stk. 2 ændres som følger:

- i) I andet afsnit tilføjes følgende som litra c):

"c) den forholdsvis andel af de lokale kapitalkrav, i henhold til hvilken tilladelsen vil blive inddraget, for tilknyttede tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber."

ii) Følgende afsnit tilføjes efter fjerde afsnit:

Hvis en koncern, hvis kapitalgrundlag som omhandlet i stk. 1, litra a), overstiger koncernens solvenskapitalkrav som omhandlet i stk. 1, litra b), ikke opfylder koncernens konsoliderede minimumskapitalkrav, finder artikel 138, stk. 1-4, uanset foregående afsnit anvendelse i stedet for artikel 139, stk. 1 og 2. Med henblik på dette afsnit læses henvisningen til "solvenskapitalkrav" som en henvisning til "koncernens konsoliderede minimumskapitalkrav."

73) I artikel 232, første afsnit, indledningen, ændres "som omhandlet i artikel 37, stk. 1, litra a) -d)," til "som omhandlet i artikel 37, stk. 1, litra a)-e)".

74) I artikel 233 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes litra b) således:

"b) værdien i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab af de tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 220, stk. 3 og i artikel 228, stk. 1 og koncernens aggregerede solvenskapitalkrav som omhandlet i stk. 3."

b) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra b) affattes således:

"b) det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskabs forholdsvise andel i kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet for hvert af de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber".

ii) Følgende indsættes som litra c):

"c) bidraget til koncernens anerkendte kapitalgrundlag fra tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, hvis dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, eller artikel 228, stk. 4."

c) Stk. 3 ændres som følger:

i) Litra b) affattes således:

"b) den forholdsvis andel af solvenskapitalkravet for hvert enkelt af de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber".

ii) Følgende indsættes som litra c):

"c) bidraget til koncernens solvenskapitalkrav fra tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, hvis dette bidrag beregnes i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3, eller artikel 228, stk. 4"

75) Følgende indsættes som artikel 233a:

"Artikel 233a

Kombination af metode 1 og 2

1. Koncernsolvensen for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er forskellen mellem:

a) summen af følgende:

i) for selskaber, på hvilke metode 1 finder anvendelse, det anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet beregnet i overensstemmelse med artikel 230, stk. 1, på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger

- ii) for hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, på hvilke metode 2 finder anvendelse, den forholdsvise andel af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskabs anerkendte kapitalgrundlag til dækning af dets solvenskapitalkrav
 - iii) bidraget fra tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, beregnet i overensstemmelse med artikel 228, stk. 2, eller artikel 228, stk. 4 og
- b) summen af følgende:
- i) for selskaber, på hvilke metode 1 finder anvendelse, koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav beregnet i overensstemmelse med artikel 230, stk. 2, på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger
 - ii) for hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, på hvilke metode 2 finder anvendelse, den forholdsvise andel af solvenskapitalkravet
 - iii) bidraget fra tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, beregnet i overensstemmelse med artikel 228, stk. 3, eller artikel 228, stk. 4.
2. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), nr. i), og stk. 1, litra b), nr. i), medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, ikke i de konsoliderede regnskabsoplysninger.

3. Med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), nr. i), og stk. 1, litra b), nr. i), medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 220, stk. 3, på hvilke metode 2 finder anvendelse, ikke i de konsoliderede regnskabsoplysninger.

Med henblik på denne artikels stk. 1, litra b), nr. i), medtages værdien af kapitalandele i selskaber som omhandlet i artikel 220, stk. 3, på hvilke metode 2 finder anvendelse, ud over den forholdsvise andel af deres eget solvenskapitalkrav, i de konsoliderede regnskabsoplysninger ved beregning af aktivers og passivers følsomhed over for ændringer i valutakursernes niveau eller volatilitet ("valutarisiko"). Værdien af disse kapitalandele antages dog ikke at være følsomme over for ændringer i niveauet for eller volatiliteten i markedskursen på aktier ("equity risk").

4. Artikel 233, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse med henblik på denne artikels stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii).
5. Artikel 231 finder tilsvarende anvendelse, hvis en ansøgning om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav – såvel som solvenskapitalkravet for forsikrings- eller genforsikringsselskaber i koncernen – på basis af en intern model indgivet af et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller i fælleskab af de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab.

6. Deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber skal opfylde deres koncerns konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav, der er resultatet af den i artikel 230, stk. 2, andet afsnit. omhandlede beregning. Med henblik herpå tages minimumskapitalkravet for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som metode 2 finder anvendelse på, ikke i betragtning.

De koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav dækkes af det anerkendte basiskapitalgrundlag som fastsat i overensstemmelse med artikel 98, stk. 4, beregnet på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger. Med henblik på denne beregning medtages kapitalandele i tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, ikke i de konsoliderede regnskabsoplysninger.

Principperne i artikel 221-229 finder tilsvarende anvendelse med henblik på at fastslå, om et sådant anerkendt kapitalgrundlag er egnet til at dække koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav. Artikel 139, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Hvis en koncern, hvis kapitalgrundlag som omhandlet i stk. 1, litra a), overstiger koncernens solvenskapitalkrav som omhandlet i stk. 1, litra b), ikke opfylder koncernens konsoliderede minimumskapitalkrav, finder artikel 138, stk. 1-4, uanset foregående afsnit anvendelse i stedet for artikel 139, stk. 1 og 2. Med henblik på dette afsnit læses henvisningen til "solvenskapitalkrav" som en henvisning til "koncernens konsoliderede minimumskapitalkrav."

7. De kompetente tilsynsmyndigheder tager ved fastsættelsen af, om det i denne artikels stk. 1, litra b), nr. ii), beregnede beløb på passende vis afspejler koncernens risikoprofil med hensyn til selskaber som omhandlet i artikel 220, stk. 3, på hvilke metode 2 finder anvendelse, særlig hensyn til enhver specifik risiko, der findes på koncernniveau, og som ikke er tilstrækkelig dækket ind, fordi den er vanskelig at kvantificere.

Hvis koncernens risikoprofil med hensyn til de i artikel 220, stk. 3, omhandlede selskaber, på hvilke metode 2 finder anvendelse, afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for koncernens aggregerede solvenskapitalkrav, jf. artikel 233, stk. 3, kan der pålægges et kapitaltillæg til det beløb, der er beregnet i stk. 1, litra b), nr. ii), i denne artikel.

Artikel 37, stk. 1-5, sammen med delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med artikel 37, stk. 6, 7 og 8, finder tilsvarende anvendelse."

76) Artikel 234 affattes således:

"Artikel 234

Delegerede retsakter vedrørende tekniske principper og metoder i artikel 220 til 229, den forenklede metode i artikel 229a og anvendelsen af 230 til 233a

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at præcisere følgende:

- a) de tekniske principper og metoder, der er fastsat i artikel 220 til 229
- b) de tekniske detaljer i den forenklede metode, der er fastsat i artikel 229a, stk. 1, samt de kriterier, på grundlag af hvilke tilsynsmyndighederne kan godkende anvendelsen af den forenklede metode
- c) anvendelsen af artikel 230 til 233a, der afspejler den økonomiske karakter af specifikke retlige strukturer.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a med henblik på at præcisere de kriterier, på grundlag af hvilke den koncerntilsynsførende kan godkende anvendelsen af den forenkede metode som fastsat i artikel 229a, stk. 2."

77) Artikel 244, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

"For at identificere en væsentlig risikokoncentration, der skal indberettes, fastsætter den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen, passende grænseværdier baseret på solvenskapitalkrav, forsikringsmæssige hensættelser, anerkendt kapitalgrundlag, andre kvantitative eller kvalitative risikobaserede kriterier, der anses for passende, eller en kombination heraf."

78) I artikel 245 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes "stk. 2 og 3" med "stk. 2, 3 og 3a".

b) Følgende stykke 3a indsættes:

"3a. Ud over koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 13, nr. 19), kan tilsynsmyndighederne med henblik på denne artikels stk. 2 og 3, hvis det er berettiget, pålægge koncerner også at indberette koncerninterne transaktioner, der involverer andre selskaber end forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber."

79) I artikel 246 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kravene i afsnit I, kapitel IV, afdeling 2, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau. Koncernens ledelsessystem omfatter det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, moderforsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle moderholdingselskab samt alle tilknyttede selskaber inden for koncernen som omhandlet i artikel 212, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c). Koncernens ledelsessystem omfatter også alle selskaber, der forvaltes af det deltagende selskab eller dets datterselskaber i fællesskab med et eller flere selskaber, der ikke indgår i samme koncern.

Risikoforvaltningen og de interne kontrolsystemer og rapporteringsprocedurerne gennemføres på samme måde i alle datterselskaber, der er omfattet af koncerntilsynet som omhandlet artikel 213, stk. 2, litra a) og b), jf. dog første afsnit i nærværende stykke, således at disse systemer og rapporteringsprocedurer kan kontrolleres på koncernniveau.

Medlemsstaterne sikrer, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet, eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, eller det udpegede moderselskab i overensstemmelse med artikel 214, stk. 5 eller 6, har det endelige ansvar for, at den koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), overholder de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for hvert forsikrings- og genforsikringsselskab i koncernen har fortsat ansvaret for, at det selv opfylder alle krav, jf. artikel 40 og artikel 213, stk. 1, andet afsnit.

Risikostyringssystemet skal som minimum dække alle forsikrings- og genforsikringsaktiviteter, der udøves i koncernen, samt væsentlige ikkeforsikringsaktiviteter. Det skal også dække risici i forbindelse med de aktiviteter, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed."

- b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

"Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab overvåger regelmæssigt aktiviteterne i dets tilknyttede selskaber, herunder tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1, og ikkeregulerede selskaber. Denne overvågning skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, som de tilknyttede selskaber skaber eller kan skabe på koncernniveau.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab skal have skriftlige politikker på koncernniveau og sikre de skriftlige politikkers overensstemmelse med koncernpolitikkerne for alle regulerede selskaber inden for koncernen. Det sikrer også, at koncernpolitikker gennemføres på ensartet vis af alle regulerede selskaber inden for koncernen."

- c) I stk. 4 affattes første afsnit, andet punktum, således:

"Vurderingen af egen risiko og solvens, der udføres på koncernniveau, skal dække alle forsikrings- og genforsikringsaktiviteter, der udøves i koncernen, samt væsentlige ikke-forsikringsaktiviteter. Det skal også dække risici i forbindelse med de aktiviteter, som koncernen er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes afhængighed. Det er underlagt tilsynsmæssig kontrol, som udøves af den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med kapitel III."

d) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. Medlemsstaterne pålægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at sikre, at koncernen har solide ledelsesordninger, der omfatter en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling og adskillelse af opgaver inden for koncernen. Koncernens ledelsessystem skal bestræbe sig på at forebygge interessekonflikter eller, hvis dette ikke er muligt, at håndtere disse.

De personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern, er de personer, der reelt driver moderselskabet omhandlet i stk. 1, tredje afsnit.

Medlemsstaterne kræver, at det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab fastlægger, hvilke personer der har ansvaret for andre nøgleposter i forsikrings- eller genforsikringskoncernen, som er underlagt koncerntilsyn, jf. artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c). Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, tredje afsnit, har ansvaret for de aktiviteter, der udøves af disse personer.

Hvis de personer, der reelt driver en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller har ansvaret for andre nøgleposter, også er de personer, der reelt driver et eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller andre tilknyttede selskaber eller har ansvaret for andre nøgleposter i et af disse selskaber, sikrer det deltagende selskab, at roller og ansvarsområder på koncernniveau er klart adskilt fra dem, der gælder for det enkelte selskab."

80) I afsnit III indsættes følgende som kapitel IIA:

"KAPITEL IIA

Makroprudentielle regler på koncernniveau

Artikel 246a

Likviditetsrisikostyring på koncernniveau

1. For så vidt angår likviditetsrisikostyring finder artikel 144a tilsvarende anvendelse på deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber.
2. Hvis der over for et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, stilles krav om en plan for likviditetsrisikostyring, sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- eller genforsikringsdatterselskaber, der er omfattet af koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a) og b), er undtaget fra udarbejdelsen og ajourføringen af en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når planen for likviditetsrisikostyring omfatter de pågældende datterselskabers likviditetsstyring og likviditetsbehov.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne kan stille krav om, at de enkelte forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er omfattet af undtagelsen i første afsnit, indgiver de oplysninger i planen for likviditetsrisikostyring, der vedrører koncernens konsoliderede situation og deres egen situation. Uanset stk. 2 kan tilsynsmyndighederne kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab udarbejder og vedligeholder en plan for likviditetsrisikostyring på individuelt niveau, når de opdager likviditetsrisici, eller hvis planen for likviditetsstyring på koncernniveau ikke indeholder passende oplysninger, som den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, kræver, at sammenlignelige selskaber fremlægger med henblik på at overvåge deres likviditetsposition.

For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel skal de retningslinjer, der er nævnt i artikel 144a, også omfatte krav på koncernniveau.

Artikel 246b

Andre makroprudentielle regler

Artikel 144b og 144c finder tilsvarende anvendelse i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab."

- 81) I artikel 252, stk. 1, erstattes "et kreditinstitut som defineret i direktiv 2006/48/EF eller et investeringsselskab som defineret i direktiv 2004/39/EF" af "et kreditinstitut som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et investeringsselskab som defineret i direktiv 2014/65/EU".

82) I artikel 254 tilføjes følgende stk. 3 og 4:

"3. Det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet og det blandede finansielle holdingselskab forelægger den koncerntilsynsførende de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, på årsbasis senest 22 uger efter afslutningen af selskabets regnskabsår og, hvis de i denne artikel omhandlede oplysninger kræves kvartalsvis, senest 11 uger efter udgangen af hvert kvartal.

4. Hvis de frister, der er omhandlet i artikel 35b, stk. 1 og 2, forlænges i overensstemmelse med nævnte artikels stk. 4 for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er en del af en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, kan den relevante koncerntilsynsførende senest 3 måneder efter EIOPA's erklæring om, at der foreligger en ekstraordinær driftsforstyrrelse, jf. artikel 35b, stk. 4, for den pågældende koncern midlertidigt forlænge de tilsvarende frister for indgivelse af de i stk. 3 omhandlede oplysninger med op til 10 uger."83) I artikel 256 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre en rapport om solvens og finansiell situation på koncernniveau. Denne rapport skal indeholde oplysninger om koncernen rettet til de øvrige markedsdeltagere, jf. artikel 51, stk. 1b. Artikel 51 og 53, 54 og 55 finder tilsvarende anvendelse.

Medlemsstaterne sikrer, at de deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, på årlig basis senest 24 uger efter regnskabsårets afslutning i selskabet.

Hvis den frist, der er omhandlet i artikel 51, stk. 7, forlænges i overensstemmelse med nævnte artikel for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er en del af en koncern, som er omfattet af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, kan den relevante koncerntilsynsførende senest 3 måneder efter EIOPA's erklæring om, at der foreligger en usædvanlig driftsforstyrrelse, jf. artikel 35b, stk. 4, for den pågældende koncern midlertidigt forlænge den tilsvarende frist for den i andet afsnit omhandlede offentliggørelse med op til 10 uger.

b) I stk. 2 affattes litra b) således:

"b) oplysninger om ethvert datterselskab i koncernen, som skal kunne identificeres individuelt, herunder begge dele af rapporten om solvens og finansiell situation, og som skal offentliggøres i overensstemmelse med artikel 51, 53, 54 og 55."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a til præcisering af de oplysninger, der skal offentliggøres i den samlede rapport om solvens og finansiell situation som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og rapporten om solvens og finansiell situation på koncernniveau som omhandlet i nærværende artikels stk. 1."d) Udgået

84) Som artikel 256b og 256c indsættes:

"Artikel 256b

Rapport vedrørende regelmæssig tilsynsindberetning på koncernniveau

1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber på årsbasis at udarbejde en regelmæssig tilsynsrapport på koncernniveau. Artikel 35, stk. 5a, finder tilsvarende anvendelse.

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indgiver de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, på årlig eller mindre hyppig basis senest 24 uger efter regnskabsårets afslutning i selskabet.

Hvis den frist, der er omhandlet i artikel 35b, stk. 3, forlænges i overensstemmelse med artikel 35b, stk. 4, for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er en del af en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, kan den relevante koncerntilsynsførende senest 3 måneder efter EIOPA's erklæring om, at der foreligger en ekstraordinær driftsforstyrrelse, jf. artikel 35b, stk. 4, for den pågældende koncern midlertidigt forlænge den tilsvarende frist for den i andet afsnit omhandlede indgivelse af oplysninger med op til 10 uger.

2. Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab kan, såfremt de kompetente tilsynsmyndigheder giver deres godkendelse hertil, beslutte at fremlægge en fælles regelmæssig tilsynsrapport, der omfatter følgende:

- a) oplysninger på koncernniveau, der skal oplyses i henhold til stk. 1
- b) oplysninger om datterselskaber i koncernen, som skal kunne identificeres individuelt, indberettes i overensstemmelse med artikel 35, stk. 5a, og må ikke resultere i færre oplysninger end de oplysninger, der ville blive givet af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indsender en regelmæssig tilsynsrapport, jf. artikel 35, stk. 5a.

Inden godkendelsen gives i overensstemmelse med første afsnit, hører den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold. Manglende enighed mellem de nationale kompetente tilsynsmyndigheder skal begrundes behørigt. Hvis den fælles regelmæssige tilsynsrapport i henhold til stk. 2 godkendes af tilsynskollegiet, forelægger hvert enkelt forsikrings- og genforsikringsselskab den fælles regelmæssige tilsynsrapport for tilsynsmyndigheden. Hver tilsynsmyndighed har beføjelse til at efterprøve den specifikke del af den fælles regelmæssige tilsynsrapport til det relevante datterselskab. *[linjeskift]*

3. Hvis den forelagte fælles regelmæssige tilsynsrapport ikke er tilfredsstillende for de nationale tilsynsmyndigheder, kan en sådan godkendelse trækkes tilbage.

4. Indeholder rapporten som omhandlet i stk. 2 ikke oplysninger, som tilsynsmyndigheden, der har godkendt et datterselskab inden for koncernen, har pålagt lignende selskaber at indgive, og når denne udeladelse har væsentlig betydning, har den kompetente tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge det pågældende datterselskab at indberette de nødvendige supplerende oplysninger.

5. Hvis den tilsynsmyndighed, der har godkendt et datterselskab i koncernen, konstaterer en manglende overholdelse af artikel 35, stk. 5a, eller anmoder om ændringer eller præciseringer vedrørende den fælles regelmæssige tilsynsrapport, underretter den også tilsynskollegiet, og den koncerntilsynsførende forelægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab den samme anmodning.

6. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for yderligere at præcisere, hvilke oplysninger der skal indberettes.

"Artikel 256c

Rapport om solvens og finansiell situation: krav om revision

1. Medlemsstaterne kræver, at et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i en koncern underkastes en revision af koncernbalancen, der offentliggøres som en del af rapporten om koncernens solvens og finansielle situation eller som en del af den samlede rapport om solvens og finansiell situation.
2. De deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab forelægger en særskilt rapport med angivelse af forsikringstypen samt resultaterne af revisionen, som er udarbejdet af revisionsfirmaet, for koncerntilsynsmyndigheden sammen med rapporten om solvens og finansiell situation eller den samlede rapport om solvens og finansiell situation.
3. Når der foreligger en samlet rapport om solvens og finansiell situation, skal de revisionskrav, der pålægges et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, være opfyldt, og det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab forelægger den i artikel 51a, stk. 4, omhandlede rapport for tilsynsmyndigheden for det pågældende selskab.
4. Artikel 51a finder tilsvarende anvendelse."

85) Artikel 257 affattes således:

"Artikel 257

Egnetheds- og hæderlighedskrav til personer, der reelt driver et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, eller har andre nøgleposter

Medlemsstaterne foreskriver, at alle personer, der reelt driver forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, og i givet fald de personer, der har ansvaret for andre nøgleposter, skal opfylde krav til egnethed og hæderlighed, der kræves for at udøve deres hverv.

Artikel 42 finder tilsvarende anvendelse."

86) I artikel 258 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Tilsynsmyndighederne tillægges alle de tilsynsbeføjelser til at træffe de foranstaltninger vedrørende forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er nødvendige for at sikre, at koncerner, der er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra a), b) og c), opfylder alle kravene i dette afsnit. Disse beføjelser omfatter de generelle tilsynsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 34.

Medlemsstaterne iværksætter eller vedtager, uden at dette i øvrigt tilsidesætter deres strafferetlige bestemmelser, sanktioner eller andre foranstaltninger over for forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som overtræder love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af dette afsnit, eller over for de personer, som i praksis driver disse selskaber.

Tilsynsmyndighederne arbejder tæt sammen for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når et forsikringsholdingselskabs eller blandet finansielt holdingselskabs centrale administration eller hovedsæde ikke befinder sig i samme medlemsstat som dets hovedsæde."

b) Som stk. 2a og 2b indsættes:

"2a. Hvis den koncerntilsynsførende har konstateret, at betingelserne i artikel 213b, stk. 1, ikke er opfyldt eller ikke længere opfyldes, træffes der passende tilsynsforanstaltninger over for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab for at sikre eller genoprette, alt efter hvad der er relevant, kontinuitet og integritet af koncerntilsynet og overholdelse af kravene i dette afsnit. I tilfælde af et blandet finansielt holdingselskab tages der for så vidt angår tilsynsforanstaltningerne navnlig hensyn til virkningerne på det finansielle konglomerat som helhed såvel som på de dertil knyttede regulerede selskaber.

2b. Med henblik på denne artikels stk. 1 og 2a sikrer medlemsstaterne, at de tilsynsforanstaltninger, der kan anvendes på forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som minimum omfatter følgende:

a) suspension af udøvelsen af de stemmerettigheder, der er knyttet til datterforsikrings- eller genforsikringsselskabernes aktier, der indehaves af forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab

b) udstedelse af påbud eller sanktioner over for forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller medlemmerne af disse selskabers administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

- c) afgivelse af instrukser eller udstikning af retningslinjer rettet til forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab om at overføre kapitalinteresserne i datterforsikrings- eller genforsikringsselskaberne, til sine aktionærer
- d) midlertidig udpegelse af et andet forsikringsholdingselskab, blandet finansielt holdingselskab eller forsikrings- eller genforsikringsselskab inden for koncernen, som har ansvaret for at sikre overholdelse af kravene i dette afsnit
- e) begrænsning af eller forbud mod udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer
- f) krav om, at forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber skal afhænde eller begrænse kapitalandele i forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller andre tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 228, stk. 1
- g) krav om, at forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber omgående forelægger en plan for, hvordan der igen kan sikres compliance.

Den koncerntilsynsførende konsulterer de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og EIOPA, inden denne træffer nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, hvis disse foranstaltninger berører selskaber, der har deres hovedsæde i mere end én medlemsstat."

87) I artikel 262 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Når der ikke forefindes ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260, eller hvis en medlemsstat ikke anvender artikel 261 i tilfælde af midlertidig ækvivalens i overensstemmelse med artikel 260, stk. 7, anvender den pågældende medlemsstat over for de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der tilhører en koncern som defineret i artikel 212, og som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra c), en af følgende:

PUBLIC

a) artikel 218-235 og artikel 244-258 analogt

b) en af metoderne fastsat i stk. 3, der gør det muligt at nå målsætningerne i stk. 2."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende andre metoder, der sikrer passende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der tilhører en koncern som defineret i artikel 212, og som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra c). Disse metoder skal godkendes af den koncerntilsynsførende, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 247 efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

De metoder, der er omhandlet i første afsnit, skal gøre det muligt at opfylde målsætningerne for koncerntilsyn som anført i dette afsnit. Disse målsætninger skal omfatte følgende:

a) bevarelse af kapitalallokeringen og sammensætningen af forsikrings- og genforsikringsselskabers kapitalgrundlag og forebyggelse af en væsentlig koncernintern etablering af kapital, når en sådan koncernintern kapitaldannelse finansieres af indtægterne fra gæld eller andre finansielle instrumenter, der ikke betragtes som kapitalgrundlagselementer af moderselskabet

b) vurdering og overvågning af de risici, der hidrører fra selskaber både i og uden for Unionen, og begrænsning af risikoen for afsmitning fra disse selskaber og fra andre ikkeregulerede selskaber til forsikrings- og genforsikringsselskaber i koncernen og til den koncerndel, hvis endelige moderselskab er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, jf. artikel 215, hvis en sådan koncerndel findes.

De i første afsnit omhandlede metoder skal behørigt begrundes, dokumenteres og meddeles de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, EIOPA og Kommissionen."

c) Følgende tilføjes som stk. 3:

"3. Med henblik på nærværende artikels stk. 2 kan de kompetente tilsynsmyndigheder navnlig anvende en eller flere af følgende metoder på forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der indgår i en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i henhold til artikel 213, stk. 2, litra c):

- a) udpegelse af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har ansvaret for at opfylde kravene i dette afsnit, hvis de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der tilhører koncernen, ikke har et fælles moderselskab i Unionen
- b) krav om etablering af et forsikringsholdingselskab med hovedsæde i Unionen eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i Unionen, hvis de forsikrings- og genforsikringsselskaber, der tilhører koncernen, ikke har et fælles moderselskab i Unionen, og anvendelse af dette afsnit på forsikrings- og genforsikringsselskaber i den koncern, der ledes af det pågældende forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab,

- c) i tilfælde, hvor flere forsikrings- og genforsikringsselskaber tilhørende koncernen udgør en koncerndel, hvis moderselskab har sit hovedsæde i Unionen, kan der i tilgift til anvendelsen af dette afsnit på denne koncerndel, træffes yderligere foranstaltninger eller pålægges yderligere krav, herunder de krav, der er omhandlet i dette afsnits litra d), e) og f), og foretages skærpet tilsyn med risikokoncentration, jf. artikel 244, og koncerninterne transaktioner, jf. artikel 245 med henblik på at nå målet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, litra b)
- d) krav om, at medlemmerne af det endelige moderselskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan i Unionen skal være uafhængigt af det endelige moderselskab uden for Unionen
- e) forbud mod, begrænsning af, overvågning af eller krav om forudgående anmeldelse af transaktioner, herunder udbytteudlodninger og kuponudbetalinger på efterstillet gæld, hvis sådanne transaktioner udgør eller kan udgøre en trussel mod den finansielle situation eller solvenssituationen for forsikrings- og genforsikringsselskaber inden for koncernen, og på den ene side involverer et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab med hovedsæde i Unionen, eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i Unionen, og på den anden side et selskab, der tilhører koncernen med hovedsæde uden for Unionen når den koncerntilsynsførende i Unionen ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

- f) krav om oplysninger om solvens og finansiell situation, risikoprofil og risikotolerancegrænser for moderselskaber med hovedsæde uden for Unionen, herunder, hvor det er relevant, rapporter om de emner, der forelægges administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller tilsynsmyndighederne for disse tredjelandsmoderselskaber."

88) I artikel 265 indsættes følgende stk. 1a:

"1a. Som led i forpligtelsen i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne navnlig, at når moderselskabet for et eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber er et kreditinstitut, et investeringsselskab, et finansieringsinstitut, et UCITS-administrationsselskab, en forvalter af en alternativ investeringsfond, en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse eller et ikkereguleret selskab, der udøver en eller flere af de aktiviteter som omhandlet i bilag I til direktiv 2013/36/EU, når disse aktiviteter udgør en væsentlig del af dets samlede virksomhed, udøver de tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med disse forsikrings- eller genforsikringsselskaber, generelt tilsyn med transaktioner mellem disse forsikrings- eller genforsikringsselskaber og deres tilknyttede selskaber."

89) Artikel 301a ændres således:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) I første afsnit ændres "artikel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b" til "artikel 35, stk. 9, litra a), artikel 86, stk. 1, litra a) og c)-h), artikel 234, stk. 1, litra a) og c), og i artikel 17, 31, 37, 50, 56, 75, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b."

ii) Andet afsnit affattes således:

"Delegationen af beføjelser som omhandlet i artikel 35, stk. 9, litra b), artikel 86, stk. 1, litra aa), b) og i), artikel 234, litra b), artikel 29, artikel 86, stk. 1a, artikel 234, stk. 2, og artikel 256b tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den [PO: Indsæt venligst datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]."

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Den i stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Delegationen af beføjelser i artikel 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 og 308b kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet."

c) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 eller 308b træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

90) Artikel 304, stk. 2, affattes således:

"2. Fra den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] kan livsforsikringsselskaber fortsat kun anvende den metode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, på aktiver og passiver, for hvilke tilsynsmyndighederne har godkendt anvendelsen af det løbetidsbaserede "equity-risk"-delmodul før den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv]."

91) Følgende indsættes som artikel 304a og 304b:

"Artikel 304a

Mandater for så vidt angår bæredygtighedsrisici

1. EIOPA vurderer efter konsultation af ESRB på grundlag af de tilgængelige data og resultaterne af den platform for bæredygtig finansiering, der er omhandlet i artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852*, og af EBA i forbindelse med sit arbejde i henhold til mandatet i artikel 501c, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 om en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver eller aktiviteter, der i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, er berettiget. EIOPA vurderer navnlig de potentielle virkninger af en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige og/eller sociale mål, eller som i væsentlig grad er forbundet med skade på sådanne mål for beskyttelsen af forsikringstagere og den finansielle stabilitet i Unionen.

EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den [28. juni 2023]. Rapporten tager i relevant omfang hensyn til en potentiel risikobaseret tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige eller sociale mål, eller som i væsentlig grad er forbundet med skade på sådanne mål, og ledsages af en vurdering af indvirkningen af de potentielle ændringer på forsikrings- og genforsikringsselskaber.

2. EIOPA gennemgår som minimum hvert femte år med hensyn til naturkatastroferisici omfanget og kalibreringen af standardparametrene for delmodulet for skadesforsikring ved katastrofer i solvenskapitalkravet som omhandlet i artikel 105, stk. 2, tredje afsnit, litra b). Med henblik på disse gennemgang tager EIOPA hensyn til den seneste tilgængelige relevante dokumentation om klimavidenskab og relevansen af risici, hvad angår de risici, som forsikres af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender standardformlen til beregning af delmodulet for skadesforsikring ved katastrofer i solvenskapitalkravet.

Den første gennemgang i henhold til første afsnit skal være afsluttet senest den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være to år efter dette direktivs ikrafttræden].

Hvis EIOPA i forbindelse med en gennemgang i henhold til første afsnit finder, at der på grund af anvendelsesområdet for eller kalibreringen af standardparametrene for delmodulet for skadesforsikring ved katastroferisici er en betydelig uoverensstemmelse mellem den del af solvenskapitalkravet, der vedrører naturkatastrofer, og den faktiske naturkatastroferisiko, som forsikrings- og genforsikringsselskaber står over for, forelægger EIOPA en udtalelse om naturkatastroferisici for Kommissionen.

I en udtalelse om risici ved naturkatastrofer, der forelægges Kommissionen i henhold til tredje afsnit, tages der hensyn til omfanget eller kalibreringen af standardparametrene for delmodulet for skadesforsikring ved katastrofer i solvenskapitalkravet for at kunne afhjælpe den konstaterede afvigelse, og den ledsages af en vurdering af de foreslåede ændrings indvirkning på forsikrings- og genforsikringsselskaber.

3. EIOPA vurderer, om og i hvilket omfang forsikrings- og genforsikringsselskaber vurderer deres væsentlige eksponering for risici i forbindelse med tab af biodiversitet som led i den vurdering, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1. EIOPA vurderer efterfølgende, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber gør dette, om nødvendigt under hensyntagen til eksisterende måleværktøjer. EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den ... [et år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

[4. EIOPA, EBA og ESMA udarbejder i det fælles udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, retningslinjer for at sikre, at konsekvens, langsigtede overvejelser og fælles standarder for vurderingsmetoder integreres i stresstest af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici. Tilsynsmæssig stresstest af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici bør starte med klimarelaterede faktorer. EIOPA, EBA og ESMA undersøger i det fælles udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, hvordan sociale og ledelsesmæssige risici kan integreres i stresstesten.]

Artikel 304b

Gennemgang med hensyn til særskilt udøvelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed og kapitalbuffere

1. EIOPA vurderer virkningen af den særskilte udøvelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, der er omhandlet i artikel 73, stk. 1. Navnlig vurderer EIOPA virkningerne af at opretholde og de potentielle virkninger af at lempe princippet om særskilt udøvelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, i det mindste med hensyn til beskyttelse af forsikringstagere, potentiel krydssubsidiering mellem livsforsikrings- og skadesforsikringsaktiviteter, markedseffektivitet og lige konkurrencevilkår. EIOPA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater den ... [et år efter datoen for dette ændringsdirektivs anvendelse].

2. EIOPA overvåger indtil [fem år efter anvendelsesdatoen] bidraget til koncernen solvenskapitalkrav som omhandlet i dette direktivs artikel 228, stk. 3, litra a), nr. i), af det kombinerede bufferkrav for tilknyttede kreditinstitutter som defineret i artikel 128, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013. Med henblik herpå samarbejder EIOPA med EBA og tager hensyn til de regler, der gælder for beregning af det i artikel 6 i direktiv 2002/87/EF omhandlede kapitalkrav for finansielle konglomerater. EIOPA aflægger rapport til Kommissionen om resultaterne.

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13)."

92) I artikel 305 udgår stk. 2 og 3.

93) Artikel 308a udgår

94) I artikel 308b foretages følgende ændringer:

a) Stk. 5-8, udgår

b) Stk. 12 affattes således:

"12. Uanset artikel 100, artikel 101, stk. 3, og artikel 104 sikrer medlemsstaterne, at de standardparametre, der skal anvendes til beregning af undermodulerne for koncentration af markedsrisici og spread risici i overensstemmelse med standardformlen, er de samme for så vidt angår eksponeringer for medlemsstaternes centralregeringer eller centralbanker, som er indgået før den 1. januar 2023 og denomineret og finansieret i en hvilken som helst medlemsstats nationale valuta, som dem, der ville finde anvendelse på sådanne eksponeringer, der er denomineret og finansieret i deres nationale valuta."

- c) I stk. 17 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"Når en forsikrings- eller genforsikringskoncern eller et af dens datterselskaber eller genforsikringsselskaber anvender overgangsforanstaltningen på de risikofrie rentesatser som omhandlet i artikel 308c, eller overgangsforanstaltningen på forsikringsmæssige hensættelser som omhandlet i artikel 308d, offentliggør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab som en del af sin rapport om koncernens solvens og finansielle situation, jf. artikel 256, og i tilgift til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 308c, stk. 4, litra c) og i artikel 308d, stk. 5, litra c), kvantificeringen af indvirkningen på selskabets finansielle situation ud fra den antagelse, at det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelsen af disse overgangsforanstaltninger, ikke effektivt kan gøres tilgængelige til dækning af solvenskapitalkravet for det deltagende selskab, for hvilket koncernens solvens beregnes.

Når en forsikrings- eller genforsikringskoncern i væsentlig grad er afhængig af, at de overgangsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 308c og 308d, anvendes således, at det giver et forkert billede af koncernens faktiske solvens, selv om koncernens solvenskapitalkrav ville blive opfyldt uden anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, har den koncerntilsynsførende beføjelse til at træffe passende foranstaltninger, herunder muligheden for at reducere det kapitalgrundlag, der hidrører fra anvendelsen af de overgangsforanstaltninger, der kan anses for at kunne dække koncernens solvenskapitalkrav."

95) I artikel 308c foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke 1a indsættes:

"1a. Efter den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] godkender tilsynsmyndighederne kun en overgangsjustering anvendt på den relevante risikofrie rentekurve i følgende tilfælde:

a) i en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne i dette direktiv for første gang anvendelse på det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde i henhold til artikel 4

b) i en periode på seks måneder forud for godkendelsen er det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, blevet meddelt tilladelse til at acceptere en portefølje af kontrakter på de betingelser, der er fastsat i national ret og, hvor dette er relevant, i henhold til artikel 39 eller artikel 164, hvis det overdragende forsikrings- eller genforsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurve for så vidt angår den pågældende portefølje af kontrakter forud for overdragelsen."

b) I stk. 4 erstattes litra c) af følgende:

"c) som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet til andre markedsdeltagere, jf. artikel 51, stk. 1b, offentliggøre følgende:

i) det forhold, at de anvender den midlertidige risikofrie rentekurve

ii) kvantificeringen af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende denne overgangsforanstaltning

iii) hvis selskabet ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af denne overgangsforanstaltning, begrundelsen for at anvende denne overgangsforanstaltning

iv) en vurdering af selskabets afhængighed af denne overgangsforanstaltning og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som selskabet har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden."

96) I artikel 308d foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke 1a indsættes:

"1a. Efter den [PO: Indsæt venligst datoen for anvendelsen af dette ændringsdirektiv] godkender tilsynsmyndighederne kun et overgangsfradrag i de forsikringsmæssige hensættelser i følgende tilfælde:

a) i en periode på 18 måneder forud for godkendelsen fandt reglerne i dette direktiv for første gang anvendelse på det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse efter at være blevet udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde i henhold til artikel 4

b) i en periode på seks måneder forud for godkendelsen accepterede det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der anmoder om godkendelse, en portefølje af kontrakter på de betingelser, der er fastsat i national ret og, hvor dette er relevant, i henhold til artikel 39 eller artikel 164, hvis det overdragende forsikrings- eller genforsikringsselskab anvendte overgangsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurve for så vidt angår den pågældende portefølje af kontrakter forud for overdragelsen."

b) I stk. 5 erstattes litra c) af følgende:

"c) som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, der består af oplysninger rettet til andre markedsdeltagere, jf. artikel 51, stk. 1b, offentliggøre følgende:

i) det forhold, at de anvender overgangsfradraget på de forsikringsmæssige hensættelser

ii) kvantificeringen af indvirkningen på deres finansielle situation af ikke at anvende dette overgangsfradrag

iii) hvis selskabet ville opfylde solvenskapitalkravet uden anvendelse af denne overgangsforanstaltning, begrundelsen for at anvende denne overgangsforanstaltning

iv) en vurdering af selskabets afhængighed af denne overgangsforanstaltning og, hvor det er relevant, en beskrivelse af de foranstaltninger, som selskabet har truffet eller planlagt for at mindske eller fjerne afhængigheden."

96a) Artikel 308e affattes således:

"Artikel 308e

Indfasningsplan for overgangsforanstaltninger

Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender de i artikel 77a, stk. 2, artikel 308c, 308d eller, hvor dette er relevant, artikel 111, stk. 1, [andet/tredje] afsnit, omhandlede overgangsforanstaltninger, underretter tilsynsmyndigheden, så snart de bemærker, at de ikke vil kunne opfylde solvenskapitalkravet uden at anvende disse overgangsforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden skal kræve, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden.

Senest to måneder efter at have konstateret, at solvenskapitalkravet ikke kunne opfyldes uden anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, forelægger det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab tilsynsmyndigheden en indfasningsplan med angivelse af de planlagte foranstaltninger, herunder timingen af de pågældende foranstaltninger, til at etablere et niveau for det anerkendte kapitalgrundlag, der opfylder solvenskapitalkravet, eller til at reducere dets risikoprofil for at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden. Det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab kan ajourføre indfasningsplanen i løbet af overgangsperioden.

De berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab forelægger hvert år en rapport for deres tilsynsmyndighed med angivelse af de foranstaltninger, der er truffet, og det fremskridt, der er gjort, med henblik på at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden.

Tilsynsmyndighederne kan tilbagekalde godkendelsen af anvendelsen af overgangsforanstaltningen i artikel 308c og 308d, hvis selskabet ikke til tilsynsmyndighedens tilfredshed kan påvise, at der er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til opfyldelse af solvenskapitalkravet uden overgangsforanstaltninger ved overgangsperiodens udløb.

Tilsynsmyndighederne tilbagekalder godkendelsen af anvendelsen af overgangsforanstaltningen i artikel 308c og 308d, hvis det er urealistisk at opnå opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden."

- 97) Artikel 309, stk. 1, fjerde afsnit, udgår.
- 98) Artikel 311, stk. 2, udgår.
- 99) Bilag III ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [PO: Indsæt venligst datoen, som skal være 24 måneder efter ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den [PO indsæt venligst datoen, som skal være 24 måneder efter ikrafttræden].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

I bilag III foretages følgende ændringer:

- (1) Under del A "Skadesforsikringsselskabsformer" udgår nr. 27).
- (1) Under del B "Livsforsikringsselskabsformer" udgår nr. 27).
- (2) Under del C "Genforsikringsselskabsformer" udgår nr. 27).